

HALKIN KURTULUŞU

17 Nisan 1978
400 KURUŞ

104

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Karar, faşist provokasyonlara fırsat verecektir

DİSK yönetimi 1 Mayıs'la ilgili anti-demokratik tavır ve kararlarını değiştirmelidir

DİSK'in anti-demokratik kararına ilk tepki yurtsever devrimci gençlik derneklerinden geliyor

DİSK Yürütme Kurulu'nun 14 Nisan'da İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'nin ve Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun 1 Mayıs'a katılma başvurusunu anti-demokratik bir şekilde reddetmesinden sonra, YDGF'nin kuruluş ve örgütlenme çalışmalarını görüşmek üzere bir arada bulunan birçok YDGD temsilcisi bu kararı protesto etmeyi kararlaştırdı. YDGD temsilcileri derneklerinin bulunduğu şehirlere dönerek durumu arkadaşları ile tartışacaklarını ve bütün YDGD'lerin DİSK Genel Başkanlığına aynı metni protesto telgrafı olarak çekeceklerini belirttiler.

Bugünden 80'i aşkın Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'ni birleştiren YDGF'nin 1 Mayıs gösterilerinin dışında tutulmasının, yıllardır DİSK yönetimine çöreklenerek, onu karşı-devrimci amaçlarına alet etmek isteyen revizyonistlere teslim olma olarak niteleyen değişik il ve ilçe YDGD temsilcileri, bütün YDGD'lerin en kısa zamanda çekeceği protesto telgrafının metnini de açıkladılar.

DİSK Genel Başkanlığına,
Merter Sitesi Ahmet Kutsi Tecer Caddesi,
No: 10, Kat 5
Bayrampaşa-İSTANBUL

DİSK Yürütme Kurulu'nun YDGF'nin İstanbul 1 Mayıs kutlamalarına katılma başvurusunu reddet-

Devamı Sayfa 6'da

DİSK yönetimi, 1 Mayıs kutlamalarına hazırlık olmak üzere, bir süreden beri çeşitli "demokratik kuruluşlar"la düzenli toplantılar yapmaktadır. Toplantılara katılan kuruluşların hemen hepsi, DİSK yönetiminin çağrısı üzerine bir araya gelmişlerdir.

DİSK yönetimi, başlangıçta, 1 Mayıs kutlamalarına ve 1 Mayıs için yürütülen hazırlık çalışmalarına her kuruluşun en demokratik bir şekilde katılacağını, bunun için çağrı yapacaklarını söylemişlerdi. Fakat daha sonra hazırlık toplantılarına çağırılanlar belli derneklerle sınırlı kaldı.

Bütün eski açıklamalara rağmen, başta İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği (İYDGD) ve geçtiğimiz hafta kurulan ve çağrısına yurdun çeşitli yerlerinden 80'e yakın gençlik derneğinin cevap verdiği Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu (YDGF) olmak üzere emperyalizme, faşizme ve revizyonizme karşı kararlı bir mücadele yürüten bir kısım dernek ve kuruluşlar bu toplantılara çağrılmamışlardır.

Üstelik Halkın Kurtuluşu taraftarları adına olsun, çeşitli dernekler tarafından olsun, DİSK yönetimine sürekli olarak müracaat edildiği halde; DİSK yönetimi bunlarla diyalog kurmaktan kaçınmış, ha bugün ha yarın diyerek kaçamak tavırlara girmiş ve toplantılar için çağrı çıkarmak yoluna da gitmemiştir.

Bunun üzerine 11 Nisan 1978 tarihinde İYDGD ve 13 Nisan 1978 tarihinde YDGF, DİSK yönetimine yazılı olarak müracaat ederek, "demokratik kuruluşlar"la yapılan hazırlık toplantılarına ve DİSK'in İstanbul'da 1 Mayıs Alanında düzenleyeceği 1 Mayıs kutlamalarına katılmak istediklerini belirtmişlerdir.

Fakat DİSK yöneticileri, 14 Nisan 1978 tarihinde verdikleri yazılı cevapta, HİÇ BİR GEREKÇE GÖSTEREMEDEN, bu isteklerin reddedildiğini bildirdiler.

DİSK yönetiminin bu kararı geçmişteki açıklamalarından hangisine uyuyor? Bu tavır hangi demokrasi anlayışı ile açıklanabilir? Bu yeni karar, DİSK yönetiminin daha ön-

Devamı Sayfa 6'da

DİSK Yürütme Kurulu'nun YDGF'ye cevabı.

Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu kuruldu

11 Yurtsever Devrimci Gençlik Derneğinin 16 Mart'ta yaptığı federasyonlaşma çağrısının, ülke çapında derneklerce ve geniş gençlik kitlelerince coşkuyla karşılanmasından sonra; YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU (YDGF) geçtiğimiz hafta içinde kuruldu.

Çağrı güçlü bir yankı bulmuş ve 70'i aşkın Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği tarafından coşkuyla desteklenmişti. Birçok yerde federasyon ve gençlik mücadelesi ile ilgili toplantılar yapılmış ve federasyon isteği ve böyle bir örgütlenmenin bugünkü gerekliliği ortaya konmuştu.

YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU, iki yıla yakın bir zamandan beri proleter devrimci gençliğin önderliğinde, bütün ülke çapında, her alanda yürütülen gençlik mücadelesinin bir ürünüdür. Halk gençliğinin örgütlenmesi, anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist mücadelede en geniş gençlik yığınlarının birliğinin sağlanması ve mücadelenin yükseltilmesi için verilen sorumlu ve titiz bir mücadelenin ürünüdür.

YDGF, gençliğin, işçi sınıfı ve halkın mücadelesinin bir parçası olan mücadelesinin yükseltilmesinde; işçi, köylü, öğrenci gençlik kitlelerinin mücadele birliğinin sağlanmasında ve en geniş gençlik yığınları-

Devamı Sayfa 6'da

ÜNİVERSİTELERDEKİ POLİS-JANDARMA İŞGALİNE SON

16 Mart katliamı nedeniyle öğrenimine ara verilen İstanbul Üniversitesi 14 Nisan günü açıldı. Yurtsever, devrimci, demokrat öğrenciler bu kez de polis saldırısıyla üniversiteden atıldılar. Bazı fakülteler yeniden kapatıldı.

Sabah derse girmeden önce yurtsever, devrimci öğrenciler Süleymaniye'de toplanarak, 16 Mart katliamını lanetlemişler ve arkadaşlarının katledildiği yere giderek resimleri ve çelenklerini bırakmışlardır. Daha sonra İ.Ü. Merkez binaya topluca giden öğrenciler faşist polis tarafından sıkı bir şekilde arandıktan ve kimlik kontrolleri yapıldıktan sonra içeri alınmışlardır.

Öte yandan, Fen Fakültesine giren öğrenciler "16 Mart'ın hesabı sorulacak" sloganını atmaya başlayınca polisin saldırısına uğramışlardır. Öğrencileri üst kata kadar kovalayarak coplayan polisler daha sonra fakülteden atmışlardır. Polis saldırısı karşısında yılmayan öğrenciler sokakta da slogan atmayı sürdürmüşlerdir. Bunun üzerine iyice kuduran polisler saldırılarını sokakta da sürdürmüşler, yoldan geçenleri ve öğrencileri coplayarak yerlerde sürüklemişlerdir.

Öğrenim kurumlarında "can güvenliği, öğrenim özgürlüğü, copsuz, süngüsüz öğrenim" vaad eden CHP hükümetinin başından beri yaptıkları, tüm bu sözlerini yalanlamaktadır. Onlar faşist diktatörlüğün MC hükümetlerinin düşlerinde göremedikleri sayıda polis ve jandarmayı üniversiteye yerleştirmişlerdir. Elleri çok sayıda yurtsever ve devrimcinin kanına bulaşan faşist polisler, bugün CHP hükümetinin koruyucu kanatları altında "iş"lerini sürdürmektedirler. Yüzlerce polis ve jandarmaya işgal ettirilen üniversiteler, artık kışla mı, polis enstitüsü mü, üniversite mi anlaşılmaz duruma gelmiştir. Faşist saldırganları okullardan atamayan CHP hükümeti, polis ve jandarmayı da üniversitelere sokarak, buraların faşist saldırı üslerine dönüşmesi-

Devamı Sayfa 6'da

Üniversitelerdeki can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü böyle mi sağlanacak?

Faşist Katillerden Hesap Sorulmalıdır Can Güvenliği Sağlanmalı

Faşist katil çeteleri yurtseverlere, demokratlara, devrimcilere, tüm emekçi halka ancak kanla yaşayabilen canavarların kudurgan vahşetiyle saldırıyor. Aydınlık günler için, sömürüsüz, onurlu bir gelecek için yürekli başkaldırışları kanlı pusularda boğmaya çalışıyor.

16 Mart Katliamı, yurtsever Savcı Doğan Öz'ün öldürülmesi, demokrat Doçent Servel Tanilli'ye yapılan saldırı, ADMMA öğrencilerine karşı girişilen bombalı saldırı, Pazarcık Postanesinde patlatılan bombalı paket.... Bütün bunlar faşist diktatörlüğün MİT, Kontr-Gerilla, MHP ve Ülkü Ocaklı özel katil çetelerinin son bir ayda işledikleri cinayetlerin, giriştikleri saldırıların küçük bir bölümüdür ve onlarca yurtseverin ve devrimcinin katledilmesi ve yaralanmasıyla sonuçlanmıştır. Bu süre içinde, özel katil çetelerinin giriştikleri diğer saldırılarda can verenlerin sayısı, bellekleri zorlayacak çokluktadır.

Ülkeyi kanlı bir arenaya çeviren bu olaylar

Devamı Sayfa 6'da

Yeni vergiler halkın bir kaç dilim ekmeğine düşen kara bir gölgedir

VERGİ, ZAM VE ZULÜM TEDBİRLERİNE HAYIR

CHP hükümetinin vergi yasa teklifi Meclise gönderildi. Bu teklif, emperyalizmin ve egemen sınıfların çıkarlarını kollamaktadır. Buhranın yükünü, emekçi halk kitlelerine daha büyük ölçüde bindirmektedir.

ZIYA MOEZZİNOGLU'NUN TASARISI HALKA SICAK YEMEĞİ ÇOK GÜROYOR

Bu tasarıda bütün tüketim maddeleri Gider Vergisi ve İşletme Vergisi adı altında vergilenmiştir. Hepsinin fiyatı böylece artırılacaktır. Ecevit, "kibrit, tuz, elektrik ve havagazına vergi getirmeyeceğiz" dedi. Ve bunun dışında kalan her şeye vergi gelmektedir. Tüp gazlara, oldukça yüksek vergi getirilmesi önerildi. Bu, CHP hükümetinin egemen sınıflar hesabına halkın alınterinden yaptığı bir gasptır. Aygaz'ın sahibi Vehbi Koç Ocakgaz'ın sahibi Feyzioğlu kardeşler ve diğerleri zaten en yaygın ısıtma aracı olan tüpgazlar ile halkı iyice sömürüyorlar. Şimdi de onların devleti bu kez vergi adı altında elini halkın cebine sokuverdi. Tüpgazlara vergi adı altında yapılacak zam ile sömürücü ve zalimler, halka bir lokma sıcak yemeği dahi çok gördüklerini gösteriyorlar. Havagazından yararlanan birkaç bin bürokratın dışında milyonlarca halk kitlesi yemeğini sıcak yemek isterse, bundan böyle her bir tüp başına, sömürücülerin devletine haraç vermek zorunda kalacak. Bütün tüketim maddelerinin vergi eklenerek pahalanması yanı sıra geniş halk yığınları evlenme, nüfus askerlik cüzdanı, ehliyet gibi her türlü resmi belgeye de artık birkaç kat fazla para ödemek zorunda kalmaktadır. CHP hükümetinin bindirdiği bu yüklere elbette çoğu CHP'li o-

Dev.Sa.7.Sü.7'de

Ecevit-Halil Tunç kimin malını kime satıyorlar?

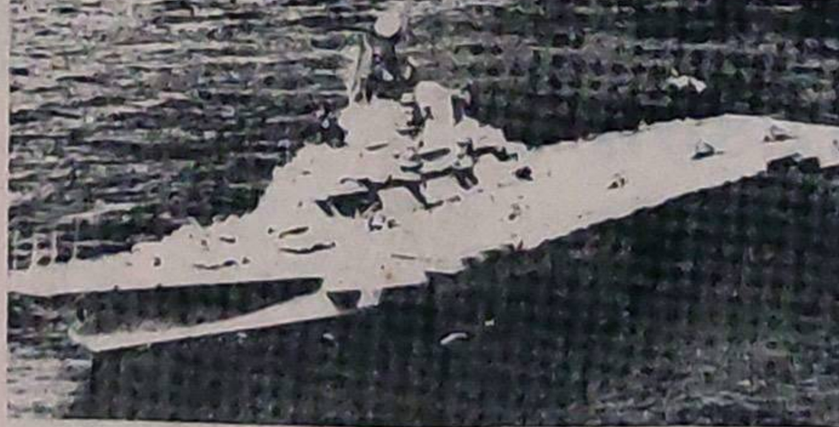
İşçi sınıfı, emperyalistler ve egemen sınıflar için hiç bir "fedakarlık" yüklenmeyecektir

Ecevit, Türk-İş Başkanı Halil Tunç ve DİSK Başkanı Abdullah Baştürk'le görüştü. Peşpeşe gelen zam, vergi yükleri karşısında işçi sınıfının boyun eğmesini istedi. Ecevit şöyle diyor: "Önlemlerin uygulanması sırasında işçinin ve halkın anlayışlı ve bilinçli davranması gerekir." Ecevit,

Devamı Sayfa 6'da

Sovyet sosyal-emperyalist mareşali Ogarkov, DEFOL!

Boğazlar Sovyet savaş gemilerine kapatılmalıdır

Sovyet savaş gemileri, Akdeniz'de sosyal-emperyalist emellerin savaş kışkırtıcısı silahıdır.

Sovyetler Birliği Genelkurmay Başkanı, Türk Genelkurmay Başkanının davetlisi olarak bugün Türkiye'ye geliyor. İşte Sovyet sosyal-emperyalizminin halkların düşmanı yüzü, şimdi askeri alanda da kendini gösterecek.

Daha geçen hafta üç Sovyet askeri gemisi Boğazlar'ı geçti. Aynı günlerde Sovyet ticaret heyeti ile imzalanan anlaşma, Sovyet sermaye ihracının önündeki bütün engelleri kaldırdı. Sovyet sosyal-emperyalizmi, CHP hükümetinin gelmesinden de yararlanarak en ufak fırsattan faydalanıyor. Eko-

Devamı Sayfa 6'da

Komprador burjuvazi, işçi sınıfına karşı kime güveniyor?

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) Genel Kurulu toplandı. Kurulda konuşan komprador burjuvazi temsilcileri ücret artışlarına sınır konulmasını istediler. Bu istek, emperyalizmin IMF aracılığıyla Ecevit hükümetine dayattığı "tedbirlerin" sonucudur. Egemen sınıflar, devalüasyon, zam ve vergi yüklerinden sonra sıranın ücretleri dondurmaya geldiğini hesaplıyorlar.

Ücretlerin dondurulması, komprador burjuvazinin yıllardır gördüğü bir rüyadır. Halit Narinler, Sabancılar, Koçlar ücretlerin dolduramasalar bile üst sınırı dondurmaktan hiç bir zaman vazgeçmediler. Komprador tekelci burjuvazi, en fazla kâr sağlamaktan asla vazgeçmiyor. Fiyat artışlarını bütünüyle işçi sınıfına yüklemek için ücretlerin üst sınırını dondurmaya çalışıyor. Ücretlerin üst sınırının dondurulması, komprador burjuvazinin kârlarına kâr katacaktır. Emperyalizmin ve egemen sınıfların buhranını da bütünüyle emekçilere yıkacaktır. Hayat işçiler için iyice çekilmez ola-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

McNamara gitti, Rockefeller geldi

Halkların yeminli düşmanı Mc Namara egemen sınıflarla pazarlığını sürdürdü. Amerikan emperyalizminin denetlediği Dünya Bankası'nın Başkanı emperyalizmin gelecek günlerde ülkemize uygulayacağı sömürü planlarını çizdi. Emperyalist sermaye ihracının ne zaman, hangi alana yapılacağı konusunda egemen sınıflara bilgi verdi. Amerikan emperyalizminin Türkiye üzerindeki hegemonyasını yeni sömürü tasarılarıyla sağlama bağladı. Egemen sınıfların en köpekçe uşaklık ruhunun yarattığı imkanlardan da kişisel olarak yararlandı. Tam bir yeni sömürgeci tavrıyla sırıtarak resim çektirdi ülkemizin doğal güzelliklerini övdü. Sırıtan dişlerinden, Vietnam halkının kanının damladığını unutturmaya çalıştı.

Şimdi de Rockefeller ülkemize geldi. Rockefeller, Amerika'nın en büyük iki süper tekelinden birinin en büyük hissedarı ve yöneticisidir. Bütün

Devamı Sayfa 6'da

Doğu'da Kürt milleti üzerinde düzenlenmek istenen

PROVOKASYONA KARŞI UYANIK OLALIM

Buhran derinleştikçe, halk üzerinde zulüm ve baskısını artırmak isteyen faşist diktatörlüğün ve onun karanlık güçlerinin provokasyonları da hızlanıyor.

Yeşilköy'ün, Sirkeci Garının bombalanması ile başlayan ve 16 Mart'ta İstanbul Üniversitesi öğrencilerinin üzerine bomba atılması, ateş açılmasına, Ümraniye'de 1 Mayıs Mahallesinde 5 işçinin öldürülmesine kadar uzanan provokasyonlar zincirine yeni halkalar eklenmeye çalışılıyor.

Yıllardır ezilen Kürt milleti ve diğer azınlık milliyetleri ağır bir şoven baskı altında tutan, kanlı bir asimilasyon (eritme) politikası uygulayan faşist diktatörlük, içinde bulunduğumuz günlerde Kürt milleti üzerinde yeni oyunlara hazırlanıyor, yeni tezgahlara girişmeye çabalıyor.

Faşist diktatörlüğün, Kontr-Gerilla, MİT vb. kara güçlerinin düzmece haberlerini manşet yapan faşist, gerici burjuva basınında son günlerde yeni yeni "haberler", yorumlar, makaleler düzenleniyor.

Bu gazeteler "bölücülük" üzerine, "Doğu'da karışıklıklar" üzerine ahkam kesmeyi artırdılar. "Siverek'te 5 Türk Bayrağının parçalanıp yakıldığı" türünden provokatif düzmece haberler hızlandı.

Faşist partilerin Meclisteki milletvekilleri ; "bölücülük", "bölücülüğün

Devamı Sayfa 6'da

Tito revizyonizmi, emperyalizmin karşı-devrimci özel bir birliğidir

Tito revizyonisti ne zaman komünist oldu? 1956 'da Macaristan karşı-devrimci ayaklanmasını tezgahlayan Yugoslav Komünist Birliği ne zamandan beri komünist parti oldu? Oysa 1960 Moskova Konferansı'nda başta ÇKP ve AEP olmak üzere 81 komünist partisi oybirliği ile şu açıklamayı yapmıştı: "Komünist partiler modern revizyonist teorilerin somut bir ifadesi olan uluslararası oportünizmin Yugoslavya'daki uygulamasını mahkum ediyorlar."

Tito kliği, II. emperyalist savaş sonrasında, emperyalizmin bir ajanı olarak sosyalist ülkelere ve dünya komünist hareketine saldıran bir merkez oluşturdu. O dönemde Tito revizyonizmi saldırılarını SBKP'nin şanlı önderi Stalin'in şahsında Marksizm—Leninizme yöneltmişti. Daha sonra Stalin'e düşmanlıkta en az kendisi kadar azgın Kruşçev döneği ile ortaklaşa bildiri yayınlayan gene Tito idi. Stalin'in Komünist Partisi'nin önderliğini gasbeden Kruşçev hemen Tito'yu "yoldaş" ilan etti. Oysa aynı Tito, Macaristan karşı-devriminin merkeziydi.

Kautsky oportünizminden ve Troçkizmden sonra dünya Marksist-Leninist hareketinde üçüncü büyük sapma, Tito revizyonizmidir. Kruşçev revizyonizmi başta olmak üzere Togliatti gibi her türden revizyonistin baş destekçileri arasında Tito vardır. Nitekim Mao Zedung yoldaş, AEP 5. Parti Kongresi'ne gönderdiği kutlama mesajında 1966 yılında şöyle diyordu: "Sovyetler Birliği'ndeki yönetici klik ve Yugoslavya'daki Tito kliği ve farklı düzeylerdeki bütün dönekler ve hainler sizinle karşılaştırıldığında yükseklere doğru uzanan dağların eteklerindeki bir çöplüğe benzemektedirler. Onlar emperyalizmin köleleri ve işbirlikçileridir.Siz ise emperyalizme ve onun uşaklarına, dünyadaki bütün zalim düşmanlara karşı mücadele edecek cesarete sahip korkusuz proleter devrimcilersiniz." Tito kliği bugün de çöplük olmaya devam etmektedir. Bugün Sovyetler Birliği'nde proletarya diktatörlüğünün yıkılmış,kapitalizmin yeniden kurulmuş olması Mao Zedung'un 1966'daki sözlerini değiştirmez.Tito'yu "çöplük" olarak tanımlarken Mao Zedung,onun Kruşçev revizyonizmiyle ihanet ortaklığını da teşhir ediyordu.

Tito revizyonizmi "Üç Dünya" teorisyenleri tarafından bloksuzluk hareketinin uzak görüşlü anti-emperyalist önderi olarak göklere çıkarılıyor. Oysa daha 1976'da Seylan'da toplanan Bloksuzlar Konferansı'nda Sovyet sosyal-emperyalizmini teşhir edici bir tek cümle dahi söylememiştir. 1956 Bandung Konferansı'ndan sonra Mao Zedung önderliğindeki ÇKP bloksuzluk hareketi ile ilgili olarak şunları söylüyordu: "Uluslararası platformda Yugoslavya,ABD emperyalizminin bir özel birliği olarak devrimi sabote ediyor,Sosyalist bir devlet maskesi altında Tito kliği, sosyalist kampı parçalıyor ve Çin'e karşı sürdürülen kuşatmalarda öncü rolü oynuyor...Bloksuz ülkeler adı altında Tito kliği, Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki ulusal kurtuluş hareketlerini tasfiye etmeye çalışıyor ve böylece ABD'nin yeni sömürgecilik siyasetine hizmet ediyor."

Yoksa kendi ülkesinin çıkarlarını emperyalizme peşkeş çeken Tito kliği aynı zamanda ezilen halkların dostu mu? Amerikan emperyalizmi yanı sıra Sovyet sosyal-emperyalizminin de dünya halklarının baş düşmanı olması, Tito'nun yandaşı emperyalistlere bir tane daha eklemekten başkaca bir sonuç mu vermiştir? Yoksa artık Brejnev'in de çok uzun zamandır "Bloksuzluk hareketi" vb. gibi Titocu uygulamaları desteklediği unutturulmak mı isteniyor? Yoksa "özyönetim" safsatasıyla sosyalizmi ayaklar altına alan karşı-devrimcinin yolundan giden Kruşçev'in "barışçı geçiş" tezi ve Brejnev'in Sovyet Anayasası'na proletarya diktatörlüğünü çıkartıp koydurduğu "bütün halkın devleti" görmezden mi geliniyor?

Tito'ya verilen hiç bir "yoldaş", " komünist" sıfatı bu karşı-devrimcinin 1950'lerde Kore'ye saldıran ABD emperyalizminin yandaşı olduğunu unutturamaz. Amerikan saldırgan birliklerine karşı savaşan kardeş Kore halkının yardımına Çin halkı gönüllü olarak koştuğunda Birleşmiş Milletler'de ÇİN Halk Cumhuriyeti'ne karşı düşmanlık tohumları saçan Tito kliği değil miydi? Çin'e ve Kore'ye karşı ambargo uygulanmasını isteyen de bu hain klik değil miydi? O günden bu yana Yugoslavya'da proletarya devrim mi yaptı? "Özyönetim", proletarya diktatörlüğü mü oldu? Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restarasyonu ve Sovyetler'in sosyal-emperyalist bir devlet haline gelmesinin Yugoslavya'da yarattığı değişiklik ise apaçıktır. Yugoslavya'da artık doların yanı sıra ruble de var. Amerikan askeri gemileri yanı sıra Sovyet donanması da var.

Çöplüğün hazine olduğu nerede görülmüş? Mao Zedung yoldaşın dediği gibi "Bütün emperyalistler ve gericiler kağıttan kaplandır. Onlar ergeç tarihin çöplüğüne atılacaktır.". Tito revizyonist çöplüğü de Marksizm-Leninizm tarafından tarihin çöplüğüne atılmıştır.Proletarya ve ezilen halkların mücadelesi Tito karşı-devrimci kliğini de alt edecektir.

İşte iki revizyonist elebaşı; Brejnev ve Tito birarada.

Bir belge

"Bugün uluslararası komünist hareket içinde, Yugoslav revizyonizmine karşı takınılacak tavır meselesi, küçük değil, büyük bir meseledir; bir-iki ayrıntıyı değil,bütünü ilgilendiren bir meseledir.

Bu, ya Marksizm-Leninizme bağlı kalma, ya da Yugoslav revizyonistleriyle aynı bataklıkta yuvarlanma, ya Moskova Deklerasyonu ile Moskova Bildirisine bağlı kalma, ya da Yugoslav revizyonistlerinin programını, ya da başka bir şeyi birliğin temeli olarak olarak alma, ya birliği gerçekten güçlendirme,ya da birliğe sözde bağlı kalarak gerçekte bir bölünme yaratma meselesidir."

"Son zamanlarda bazı kişiler, Tito kliğinin birçok mesele üzerindeki görüşlerinin kendi görüşlerine bir hayli yaklaştığından ve hatta kendi görüşleriyle özdeşlik kazanmaya başladığından sık sık söz etmektedirler. Soruyoruz: Tito kliğinin revizyonist çizgisinde ve politikasında herhangi bir değişme olmadığına göre, bu demeçleri verenler Tito kliğinin revizyonist çizgisine ve politikasına biz zat kendileri yaklaşmış olmuyorlar mı?

MOSKOVA DEKLARASYONU VE MOSKOVA BİLDİRİSİ TEMELİ ÜZERİNDE BİRLEŞELİM
RENMİN RİBAO BAŞYAZISI
27 OCAK 1963
(Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz, Bilim ve Sosyalizm Yayınları sayfa. 112-118)

Nötron Bombası: Amerikan emperyalizminin halklara karşı yeni bir silahı

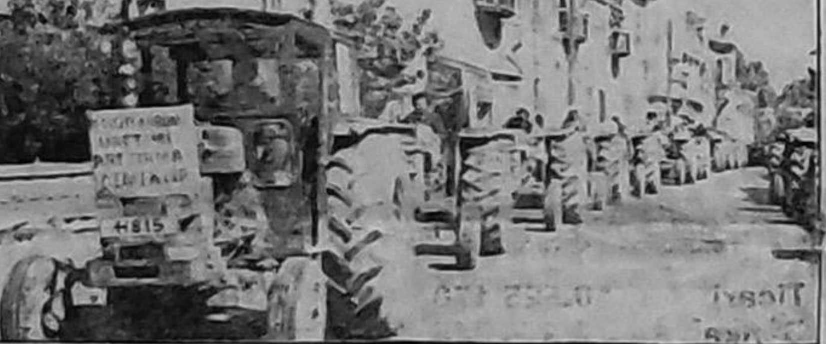
Milyonlarca emekçinin protestosu sonucunda Amerikan emperyalistleri, nötron bombasının yapımını şimdilik geçici olarak ertelediklerini açıkladılar. Amerika Birleşik Devletlerinden Almanya'ya kadar pek çok ülkede halk kitleleri bu, binalara zarar vermeyip, canlıları yok eden bombanın imha edilmesi için protesto gösterileri yaptılar. Carter yönetimi, pek çok demokrat kişinin de katıldığı bu protesto dalgası karşısında demagojik bir yola başvurarak nötron bombasının yapımını geçici olarak ertelediğini açıkladı.

Güleryüzlü görünmeye çalışan Beyaz Saray yöneticileri böylelikle halkları aldatma girişimlerinde bir adım daha atmak istemektedir. Nötron bombası ile ilgili faaliyet bundan böyle muhtemelen gizli kapaklı yürütülmeye çalışılacaktır.

Nötron bombasının yapımı iki süper devlet arasındaki rekabetin ve silahlanma yarışının çerçevesinde yer almaktadır. Amerikan emperyalistleri ve Sovyet sosyal-emperyalistleri 1975 yılından beri sözde silahsızlanmayla ilgili SALT görüşmelerini sürdürüyorlar. Böylelikle halkların gözünü boyamaya çalışıyorlar. Gerçekte her iki süper devlet de hızla silahlanıyor. Bu silahlanma yarışında nötron bombasına kadar gelinmesi "barış", "yumuşama" hakkındaki emperyalist, sosyal-emperyalist yalanların tam iflasıdır. İki süper devlet harıl harıl yeni bir savaş için hazırlık yapıyorlar. Aynı zamanda felaket çığırtkanlığı yapıyor, halkları birbirine karşı kışkırtıyor ve silah tüccarlığı aracılığıyla emperyalist sömürüyü de sürdürüyorlar.

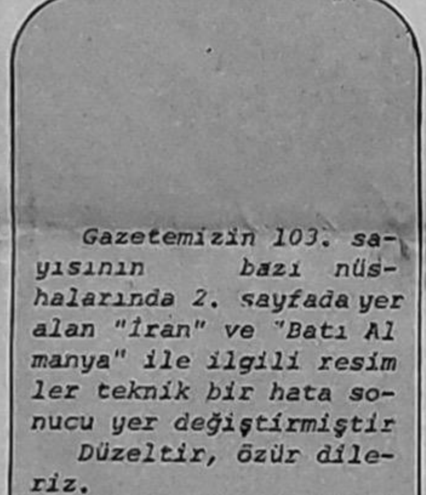
Amerikan emperyalizmi, nötron bombasını Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı bir pazarlık aracı olarak kullanmaktadır. Brejnev revizyonistleri, çok etkili yeni kıtalararası füzeleri mükemmelleştirme çalışmaları yapıyorlar. Carter yönetimi, önümüzdeki günlerde başlayacak pazarlıklarda bu füzelere karşı nötron bombasını ortaya koyacaktır. İki süper devlet, halkların mücadelesine karşı işbirliği yaparken, silahlanma yarışında azgın rekabeti de sürdürüyorlar. Ancak nötron bombası ve yeni füzelerin henüz kullanılmamış olması iki süper devletin en büyük savaş kışkırtıcıları ve yeni bir dünya savaşının esas kaynağı olduklarını gizleyemez.

Diğer yandan bütün emperyalist yaygara, nötron bombasının gücünü iyice abartarak halklara gözdağı vermek istiyor. Nötron bombası canlıları çok kısa zamanda öldürmektedir, ancak kum, beton gibi maddeler onun tesirini iyice kırmaktadır. Emperyalizm, nötron bombasının öldürücü parça etkisi kadar onun gücünü sonsuz gibi gösterdiği propaganda ile de halkların mücadelesini sindirmeye çalışmaktadır. Emperyalistler, böylece halklara, bu sonsuz güçte bombaya karşı koyacak hiç bir kuvvetin olmadığı yalanını anlatmaktadırlar. Oysa laser, yeni füzeler, nötron gibi silahlar ne kadar gelişmiş olursa olsun, ya devrim savaşı önleyecek, ya da savaş devrimlere yol açacaktır. Halkların sonsuz gücü karşısında nötron bombası da, kıtalar arası füzeler de bütün emperyalistler ve gericiler de kağıttan kaplandır.

Kıbrıs'ta köylüler zamları protesto etti

Kıbrıs'ta işçilerin, köylülerin, emekçi halkın mücadelesi yükselmektedir. İşçilerin grevlerinden sonra köylüler de, akaryakıt zammını protesto ettiler. Düzenlenen mitingde traktörleriyle gösteri yapan, Kıbrıs köylüleri zammın geri alınmasını istediler. Çiftçiler, zam geri alınana kadar mücadeleyi çeşitli biçimlerde sürdürmeye kararlı olduklarını belirttiler.

Gazetemizin 103. sayısının bazı nüshalarında 2. sayfada yer alan "İran" ve "Batı Almanya" ile ilgili resimler teknik bir hata sonucu yer değiştirmiştir. Düzeltir, özür dileriz.

Kamboçya halkı, kurtuluşunun 3. yıldönümünde sosyalizm yolunda hızla ilerliyor

Üç yıl önce nisan ayında, Kamboçya halki elde silah Amerikan emperyalistlerini ülkesinden kovdu. 7 milyon nüfuslu Kamboçya halkı, milyarlarca dolarlık cephane harcayan Amerikan işgalcilerini ve onların kuklası Lon Nol rejimini dize getirdi.

Kurtuluştan sonra bugün Kamboçya sosyalizm yolunda hızlı adımlarla ilerliyor. Emperyalizmin ve uşaklarının iktidarı yıkılmış, demokratik halk iktidarı kurulmuştur.Şehirlerde ve köylerde emperyalist işgalcilerle işbirliği yapanlar cezalandırılmış, mülksüzleştirilmiştir. Şimdi Kamboçya, insanın insan tarafından sömürülmesini kesinlikle tasfiye edecektir.

Kamboçya halkı, Amerikan emperyalizmine karşı savaşırken diğer süper devlete asla boyun eğmeyen yiğit bir halktır. O, kurtuluşunu kendi gücüne dayanarak sağlamıştır. Sovyet sosyal-emperyalistleri ise son ana kadar faşist Lon Nol rejimini desteklemiştir. Bugün de her türden revizyonist Kamboçya halkına karşı kötüleme, tecrit siyasetini sürdürmektedir.

Kamboçya halkı, bütün emperyalist emellere karşı bir kaya gibi duracaktır. Kamboçya Güneydoğu Asya'da sosyalizmin kızıl bayrağının dalgalandığı bir ülkedir. Uluslararası proletarya ve ezilen halkların, gelecek günlerinin bir örneğidir.

Demokratik Kamboçya ordusu Amerikan emperyalizminin ve onun kuklası Lon Nol kuvvetlerinin tahrip ettiği toprakları yeniden yararlı hale getirmek için üretim faaliyetinde bulunuyorlar.

Avrupa'da işsizliğe karşı mücadele yükseliyor

Emperyalizmin buhranı, Avrupa'da da kendini gösteriyor. Bütün Avrupa ülkelerinde işsizlik savaştan beri görülmedik, boyutlara varmıştır. Batı Almanya'da dahi işsizlik % 5'i geçmiştir. Özellikle gençlik kitleleri için de işsizlik yaygın bir emperyalist felaket haline gelmiştir.

Batı Avrupa resmi kaynaklarının verilerine göre Avrupa'da işsiz sayısı 7 milyonu aşmıştır. Emperyalist sistemin bir sonucu olan işsizliği protesto için geçen hafta birçok Avrupa ülkesinde toplantı, gösteriler yapıldı. Bütün bellibaşlı Avrupa şehirlerinde 4 Nisan günü yapılan gösteri yürüyüşlerine, salon toplantılarına onmilyonlarca halk kitlesi katıldı ve işsizliği protesto etti.

* Filistin halkı, Güney Lübnan'a saldıran İsrail siyonistlerine ağır kayıplar verdirdi. Filistinli göçmenler, çadırlarının bulunduğu bölgeleri İsrail ordusuna terketmedi. Binden fazla saldırgan siyonist öldürüldü. Pek çok tank tahrip edildi. Siyonistler ancak hava bombardımanı ile birçok çocuk ve ihtiyarı öldürdü. Filistin direnişi, İsrailli saldırganlara şimdiye kadar tatmadıkları bir şamar indirmiştir.

* İSRAİL'de ise emekçiler, hükümetin katliam ve terör siyasetini protesto etmişlerdir. Binlerce kişinin yaptığı gösteride ordunun işgal ettiği Güney Lübnan topraklarından çekilmesi istenmiştir. Yanı sıra işçiler genel greve giderek Filistin halkına karşı girişilen katliamların son bulmasını istemişlerdir.

* ARJANTİN'de faşist diktatörlük 1978 Dünya Futbol Kupasından yararlanarak kendini güleryüzlü göstermeye çalışmaktadır. Onbinlerce yurtseverin kanına giren Videla yönetimi şimdi futbol aracılığıyla kaybolan itibarını kazanmaya uğraşıyor. Dünyanın dört bir köşesinden yurtseverler, demokratlar 1978 futbol şampiyonluğunun boykot edilmesini istiyorlar. Böylelikle Videla'nın faşist yönetiminin yüzü biraz daha açığa çıkarılacaktır.

* İRAN'da emekçi halk kitlelerinin mücadele alevleri yayılıyor. Faşist Şah rejimi temellerinden sarsılıyor. 25 yıllık kan dökücü İran Şahı halkın mücadelesine karşı sözde bir gösteri düzenletti. SAVAK ajanlarının katıldığı hükümet mitinginde Şah göklere çıkarıldı. Birkaç yüz kişinin katıldığı gösteri, artık vali konaklarını ateşe veren yığınların güçlü atılışı önünde bir kibrit çöpü bile değildir.

Filipinler halkı, faşist Markos'un seçim manevrasını boşa çıkardı

Filipinler'de seçim güldürüsünü protesto eden öğrenciler, faşist Markos diktatörlüğüne karşı seçim günü gösteri yaptılar.

Filipinler'de diktatör Markos'un düzenlediği seçim güldürüsü halkı aldatamadı. Muhaliflerin tutuklandığı bu sözde seçimler, yükselen halk direnişini yatıştırmak ve faşist Markos'un egemenliğini uzatmak amacını gütmektedir.

Filipinler'de halkın % 20'si işsizdir. Köylülerin % 80'inin hiç toprağı yoktur. Ülke zenginliklerinin % 80'i nüfusun % 10'unun elindedir. Öte yandan çocukların üçte biri sürekli açlık içindedir.

Bu durumda Filipinli geniş halk kitleleri, Markos'un baskı ve zulüm siyasetine karşı mücadeleye atılmaktadır. Ülkenin birçok şehrindeki güçlü ayaklanmaların yanı sıra Güney Filipinler'de yurtseverler, diktatörlüğe karşı özgürlük mücadelesinin alevlerini tutuşturdu. İşte seçim manevrası, halkın bu mücadelesine karşı kullandığı bir silahtır.

Markos rejimi Filipinler'i emperyalizme peşkeş çekmektedir. Başta Amerikan sermayesi olmak üzere, yabancı tekelci sermaye Filipinler halkını azgınca sömürmektedir. Diğer yandan Markos rejimi, Filipinler'i Amerikan emperyalizminin Pasifik Okyanusunda bir askeri deniz üssü haline getirmiştir.

Filipin halkı faşist Markos'un iktidarını er geç devirecektir. Güney Filipinler'de silahlı halk savaşı yolunda ilerleyen yurtseverleri, genel seçim oyunu da durduramayacaktır.

Marksist - Leninist hareket bütün dünyada büyüyor ve güçleniyor

ABD Komünist Partisi (M-L)'in parti program taslağı yayınlandı

Amerika'da Marksist-Leninist Örgütlenme Komitesi Merkez Komitesi, Mart 1978'de ABD Komünist Partisi (Marksist-Leninist)'in Parti program taslağını yayınladı. Bu program taslağında modern revizyonizm ile ilgili şunlar yazılı:

"Modern revizyonizm,ABD'de en tehlikeli ve en yaygın oportünizm türüdür. Uluslararası planda ve ABD'de bunun öncülüğünü 1940'larda Earl Browder yaptı. Browder ABD Komünist Partisi'ni sınıf işbirliği yoluna saptırdı ve Parti 1944'de tasfiye oldu. ABD/KP içinde oportünizmin temeli oldukça eski olmakla birlikte, Browder, Partiyi Demokrat Parti ile işbirliği yoluna sürükledi. Sendikacı bürokratlarla uzlaştı. Zenci ulusun kendi kaderini tayin hakkını terketti. Browder, "Komünizm 20. yüzyıl Amerikancılığıdır" sloganıyla ve kapitalizmin kaçınılmaz olarak barışçı biçimde sosyalizme dönüşeceğini öne sürerek sınıf mücadelesini bütünüyle tasfiye etti.

Yugoslovya'da Tito 1940'larda modern revizyonizmin şampiyonu oldu. Bugün de ABD emperyalizmi ile işbirliği halinde Yugoslavya'yı kapitalist yolda yürütüyor.

... Stalin'in 1953'te ölümüyle, Kruşçev revizyonizmi dünyanın en yetkin, eski ve büyük komünist partisi içinde, SBKP'de yönetimi ele geçirdi..... Marksizmin özünü -proletarya diktatörlüğünü-terkeden Kruşçev revizyonizmi 'bütün halkın devleti' ve 'bütün halkın partisi' ni benimsedi. Modern revizyonizm, sosyalizm tarihi dönemi boyunca sınıf mücadelesinin sürdürülmesini inkar eder.

Avrupa'da birçok yönde filizlenen "Avrupa komünistleri" de modern revizyonistlerdir.

"Üç Dünya Teorisi",modern revizyonizmin önemli bir yeni türüdür. Buna göre, kapitalizmden sosyalizme geçiş gündemde değildir. "Üç Dünya Teorisi" proletaryanın ezilen uluslar ve halklar ile ittifakıyla ilgili Leninist stratejiyi reddeder.

ABD'de modern revizyonizmin baş temsilcisi,"yumuşama" çizgisini savunan ABD/KP'dir. "Üç Dünya Teorisi"ni öne sürenler oportünizmin yükselen sesidir. Bu oportünizm,proletaryanın zaferine karşı önemli bir tehlikedir.

RADIO TIRANA NO: 5'den alınmıştır.

İspanya Komünist Partisi (M-L) ve Venezuella Kızıl Bayrak Partisi'nin ortak bildirileri

"Vanguardia Obera" gazetesinin verdiği habere göre, son dönemde İKP/ML ve Venezuelle Kızıl Bayrak Partisi delegasyonları arasında bir görüşme oldu. Yapılan tartışmalardan sonra ulusal ve uluslararası düzeyde ML hareketin önüne dikilen önemli sorunlara bakış açısındaki birlik ortak bildiride ifade edildi.

Bunun dışında ortak bildiride,iki partinin revizyonist ve sosyal şoven karakteri nedeniyle "Üç Dünya Teorisi"ni mahkum ettikleri yazılıdır. Delegasyonlar, uluslararası ML hareketin gelişimi üzerine bilgi ve deney alışverişi yaptılar ve yıllardır dünyanın çeşitli ülkelerinde gerçek Marksist-Leninist partilerin oluşumunu ve gelişimi engellemek isteyen oportünistlerin yenilgilerine dikkati çektiler. Her iki delegasyon da, oportünistlerin manevralarına ilişkin, İspanya'da olduğu gibi Venezuella'da da bir dizi ortak deney edindiklerini saptadılar.

Daha sonra bildiride, sıcak,arkadaşça ve devrimci bir ortam içinde geçen görüşmede her iki partinin de, yerli ve uluslararası gericiliğin,özellikle iki süper devletin çeşitli barışçı, revizyonist, kendiliğindenci, anarşist, Troçkist ve oportünist akımlar aracılığıyla "Üç Dünya Teorisi" gibi teorilerin propagandasını yaparak işçi sınıfı içinde ve dürüst Marksist-Leninistler arasında kargaşa yaratmak ve halkları aldatma ve onları haklı devrimci mücadelelerinden vezgeçirme girişimlerini mahkum ettiklerine dikkat çekiliyor. Bu akımlardan ve teorilerden hiç biri,diye bildiride altı çiziliyor, Marksizm-Leninizmin yeni atılımlar yapmasını ve güçlenmesini ve Avrupa'nın ve dünyanın diğer yerlerinde gerçek Marksist-Leninist partilerin oluşumunu engelleyemiyecektir.

Her iki parti de, proletaryanın ve ezilen dünya halklarının özgürlüğe ancak gerçek Marksist-Leninist partilerin önderliğinde silahlı devrimci halk savaşı yoluyla ulaşabilecekleri biçimindeki doğru Marksist-Leninist tezde birleştiler.

Her iki tarafın delegasyonu, İspanya ve Venezuella'nın olduğu gibi, dünya halklarının en zalim baskıcısı, savaş kışkırtıcısı ve saldırgan ABD emperyalizmine karşı mücadelenin yoğunlaştırılması zorunluluğuna dikkati çekerken, Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı da mücadele etmenin gerekliliğini unutmamak gerektiğini vurguluyor.

Venezuella Bandera Roja Partisi ve İKP/ML'nin ortak bildirisinin sonunda, her iki partinin de gerçek ML partilerinin birliğini sağlamlaştırmak ve uluslararası Marksist-Leninist hareketin ve aktif proleter enternasyonalizmin gelişmesi için sürekli mücadele edecekleri yazılıdır.

«1 Mayıs, İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü»nü bütün ülke çapında güçlü bir şekilde kutlamak için ileri !

6 Mayıs'ta bütün ülke çapında düzenleyeceğimiz toplantılarla üç yoldaşımızı analım

6 Mayıs 1972 faşist diktatörlüğe karşı kararlı direnişin sembolü olan üç yoldaşımızın, üç devrimcinin, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın ülkemizin kurtuluşu ve halkımızın bağımsızlığı için can verdikleri bir gündür.

Türkiye halkı her 6 Mayıs'ta Onları unutmadığını gösterdi. İşçi sınıfı ve bütün halk Onları gösterilerde, toplantılarda, ağıtlarda, resimlerde ve şiirlerde yaşatıyor.

Bugüne kadar her 6 Mayıs, faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı isyan türkülerinin söylendiği bir gün olmuştur. 1975'te Bursalı işçiler yakalarında Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşların resimleriyle işbaşı yaptılar. Ankara'nın gecekondu mahallelerinde yaşayan halk Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşların resimlerinin olduğu afişlerin başında sabahlara kadar nöbet tuttular. İzmir'de tütün işçileri 1976 6 Mayıs'ında işbaşı yapmadılar. İstanbul işçileri gecekondularının duvarlarına Onların son sözlerini yazdılar. Binlerce köy, onbinlerce yoksul köylü her 6 Mayıs'ta sömürü ve zulme karşı isyan bayraklarını daha da yükselttiler. Geniş gençlik kitleleri Onların anti-faşist kararlılığını daima yaşattı.

6 Mayıs 1978'de de işçi sınıfı, emekçi kitleler ve proleter devrimciler faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı nefretini ve kinini bileyecek, faşist diktatörlüğün üzerine yürüyecektir.

Her 6 Mayıs'ta olduğu gibi, 6 Mayıs 1978'de de faşist diktatörlüğe karşı kararlı direnişin sembolü olan üç yoldaşımızı bütün ülke çapında düzenleyeceğimiz toplantılarla, belli yerlerde iş bırakma, grev ve boykotlarla analım.

6 Mayıs, bugün hala işbaşında olan 12 Mart faşistlerinin teşhir edilmesinin, 12 Mart'ın hesabının sorulmasının emekçi halkın anti-faşist mücadelesine önderlik edilmesinin ve bu mücadelenin daha bir üst düzeye çıkarılmasının bir aracı olmalıdır. Bu kampanya boyunca Devrimci Proletaryanın Mücadele Platformunu kavramaya, geçmişin eleştirisini kavramaya özel bir önem verelim.

8 Mayıs'ın Dünya Anti- Faşist Mücadele Günü olduğunu düşünerek, 6 Mayıs kampanyasını faşizme, sosyal faşizme ve savaşa karşı mücadele ile birleştirelim.

1 Mayıs kampanyası ile 6 Mayıs kampanyasını birarada, iç içe yürütelim.

DİSK'in 1 Mayıs kutlamalarında bütün halk güçleri en demokratik bir şekilde yer almalıdır

1 Mayıs 1977 tarihi Türkiye işçi sınıfı açısından şanlı fakat acı bir gündür.

Bu tarihte İstanbul sokaklarını doldurarak Taksim Alanına doğru akan yüzbinler faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı kinlerini ve nefretlerini haykırıyor, birliğini ve dayanışmasını pekiştiriyordu. Fabrikalardan, atelyelerden, mahallelerden ve okullardan taşarak İstanbul sokaklarını ve Taksim Alanını dolduran isyan ateşi ile dolu yüzbinlerce yürek gelecekteki aydınlık ve sömürüsüz bir dünyayı müjdeliyor, faşist katillerin, sömürücülerin ve zalimlerin yüreğine korku salıyorlardı.

Fakat Taksim Alanını çevreleyen binaların damlarında pusuya yatan faşist diktatörlüğün özel cinayet mangaları, Kontr-Gerilla'nın, MİT'in, MHP'nin eli kanlı katilleri alanı dolduran onbinlerin üzerine makinalı tüfekler le ateş açarak 34 emekçiyi katledip yüzlercesini yaraladılar.

Arkasından da katliamın sorumluluğunu proleter devrimcilerin üzerine yıkarak, kanlı ellerini gizlemeye çalıştılar. Egemen sınıflar ve onların kiralık kalemleri proleter devrimcilerin aleyhine yoğun bir kampanya açtılar. Sosyal - faşistler yalan ve demagoji ile proleter devrimcileri karalamaya çalıştılar. Aydınlık revizyonistleri bu karşı-devrimci koroya bütün güçleri ile katıldılar. Fakat bütün bu yalan ve demagoji gerçekler karşısında kar gibi eridi. Faşist diktatörlüğün cinayet şebekeleri kanlı ellerini gizleyemediler. Faşist katiller tek tek yakayı ele verdiler. Sosyal-faşistlerin ve Aydınlık revizyonistlerinin yalan ve demagojileri bir şamar gibi suratlarına indi.

1 MAYIS KATLIAMI SOSYAL-FAŞİSTLERİN HAZIRLADIĞI PROVOKASYON ZEMİNİ ÜZERİNDE DÜZENLENDİ

1977 yılının ilk yarı-

Dev.sa.7.sü.5'de

DİSK yöneticileri 1 Mayıs'ın bu yıl da, 1976 ve 1977 yıllarında olduğu gibi sadece bir şehirde, İstanbul'da kutlanacağını açıkladılar. Buna göre, 1 Mayıs 1978'de sadece İstanbul'da bir "gösteri" düzenlenecek, diğer şehirlerdeki işçiler ve sendikalar kendi bulundukları yerlerde 1 Mayıs kutlamaları düzenlemeyecek, İs-

DİSK yöneticilerinin sendikal yasaklar koymalarına rağmen

1 Mayıs, bütün ülke çapında kutlanacaktır

tanbul'daki "gösterilere" katılacaklar.

Böyle bir kararın hangi bakış açısının ışığında alındığı son derece açıktır. DİSK yöneticileri kendi sınıf konumlarının bir sonucu olarak 1 Mayıs'ı işçi sınıfının bir mücadele günü olarak ele almamakta, bu günü işçi sınıfının ve bütün halkın

Dev.sa.7.sü.3'de

1 Mayıs kutlamalarına hazırlanıyoruz

İSTANBUL - YAKACIK HALKI:

Yakacık'lı proleter devrimciler 29 Mart'ta "1 Mayıs 1978'e Doğru" isimli bir toplantı düzenlediler. Toplantıya işçi, öğrenci ve esnaftan oluşan bir kalabalık katıldı.

Toplantıda konuşan bir yoldaş 1

De.sa.7.sü.4'de

İSTANBUL - ÇAĞLAYAN VE HÜRRİYET MAHALLESİNDEN PROLETER DEVRİMCİLER:

Çağlayanlı ve Hürriyet Mahallesinden proleter devrimciler 1 Mayıs çalışmalarına Nisan ayının başında başladılar. Propaganda yaptılar, bağış topladılar. Bağış kampanyasını kitlelerle birleşmenin bir aracı haline dönüştürdüler.

Çağlayan'da ve Hürriyet Mahallesindeki çalışmalar sürmektedir.

İSTANBUL - ANADOLU LİSESİ

Anadolu Lisesi'nin yurtsever devrimci gençliği 1 Mayıs çalışmalarına ve 1 Mayıs gösterisine en geniş şekilde katılmak için çalışı-

De.sa.7.sü.4'de

DÜNYADA 1 MAYIS KUTLAMALARI

1917'de Petrograd'da yapılan bir gösteri.

1 Mayıs 1919, dünyada yalnızca tek bir ülkenin, devrimci Rusya'nın işçileri tarafından bir zafer günü olarak kutlanabildi. 1919 yılında Moskova'da yapılan 1 Mayıs kutlamaları yalnızca Rus proletaryasının zaferine işaret etmekle kalmıyor, aynı zamanda, bu günün uluslararası niteliğine de dikkati çekiyordu.

Aşağıda aktardığımız yazıda, Münih'i "terkederek" Moskova'ya yerleşen bir Alman devrimcisi, B. Ziagler (Alfred Kurella) 1919 1 Mayısında Kızıl Meydan'daki kutlamayı anlatıyor.

"Sabah, parlayan bir güneşle doğmuştu. Üçüncü Enternasyonal Bürosu'nun toplanma yerine doğru ilerlerken, sokakların süslenmesi için son düzenlemelerin yapıldığını gördüm. Her tarafta, bölgelerin buluşma yerlerine giden tek tek insanlara veya gruplara rastladım. Bizim toplanma yerimiz çok renkli bir görünüm içindeydi. Şimdiye kadar Moskova'da çeşitli sektörlerde çalışan böylesine çok sayıda yabancı yoldaşı bir arada hiç görmemiştim. Çeşitli renklerden ve

De.sa.7.sü.1'de

YAŞASIN 1 MAYIS

faşizme ölüm halka hürriyet

HALKIN KURTULUŞU

Halk kitlelerinin güçlü elleri 1 Mayıs katillerinin yakasındadır

1 Mayıs katliamının hemen ertesinde yurtsever ve proleter devrimciler, 34 emekçiyi katleden kanlı katilleri ortaya çıkarmak için yorulmaz bir çabaya giriştiler. Onların çevirdikleri projektörün ışıkları, Taksim Alanını kan gölüne çeviren katilleri ve yardakçılarını yakalamakta gecikmedi. Böylece, katliamı gerçekleştirenlerin, faşist diktatörlüğün Kontr-Gerilla, MİT ve MHP'de üslenen resmi ve sivil faşist çeteleri olduğu, buna zemin hazırlayanlarınsa sosyal-faşistler olduğu ortaya çıktı.

1 Mayıs katliamından bu yana bir yıla yakın bir süre geçti. Bu süre içinde kanlı katliamı gerçekleştiren Kontr-Gerilla'lı, MİT'li ve MHP'li faşist çeteler, halka karşı her gün daha da azgınlaşan saldırılara giriştiler, yeni katliamlar düzenlediler.

Bugün de faşist diktatörlüğün bu resmi ve sivil cinayet çeteleri işbaşındadır ve halka karşı daha kanlı saldırılar düzenlemek için gözü dönmüş vahşi bir tutkuyla çabalamaktadır.

CHP reformistleri 1 Mayıs katliamının sorum-

Dev.Sa.7.Sü.3'de

1 Mayıs afiş çalışmalarından örnekler

1MAYIS

İlhan Selçuk:

1 Mayıs, hiç bir fraksiyonun, hiç bir kesimin özel bayramı olamaz

Bayram kavramı toplumsal bilinci vurgular. Bir örnek vereyim: İstanbul'un Kurtuluş Bayramını mı kutlamak gerekir, yoksa İstanbul'un fethini mi?

Cumhuriyet'in ilk yıllarında İstanbul'un düşman işgalinden kurtuluşu, coşkuyla kutlanırdı. Emperyalizmin işgalinden İstanbul'un kurtarılması ve Türk ordusunun kente

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Emil Galip Sandalcı:

Hiç kimsenin 1 Mayıs'ı faşist provokasyonların kanlı kucağına atmaya hakkı yoktur

1 Mayıs tüm emekçilerin bayramıdır. 1 Mayıs kutlamaları herhangi bir grubun, siyasetin, derneğin, kuruluşun tekelinde olamaz.

Emekçilerin uluslararası birlik, dayanışma ve savaşımını simgeleyen 1

De.sa.7.sü.6'da

Hasan Basri Akgiray:

«1 Mayıs gününü tüm işçi ve emekçilerin eylem birliği içinde kutlamak gerekir

1- Kuşkusuz evet. Benim, Halk Partili bir birey olarak, aslında partimizin solundaki fraksiyonlarla eylem birliği içinde olmam yadırganabilir, ama kişisel kanım olarak propaganda ve ajitasyonda ayrı tutum içinde bulunan kuruluşların, özellikle 1 Mayıs gibi bir günde eylem birliğinde olmaları, bu günün sağlıklı

De.sa.7.sü.3'de

1-Sizce, işçi sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs'ı birtakım siyasi grupların tekellerine alma çabaları, faşist provokasyonları kolaylaştıran bir ortam yaratıyor mu?

2-Geçmiş 1 Mayıs öncesi ve sonrası siyasi ortamın değerlendirilmesi ışığında, 1 Mayıs kutlamalarına her devrimci siyasetin özgürce katılması, kendi sloganları haykırması sizce demokrasinin gereği değil midir? 1 Mayıs kutlamalarını faşist provokasyonları önleyecek demokratik bir ortamda gerçekleştirmenin güvencesi bütün devrimci demokratik kuruluşların, propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik ilkesi temelinde katılmaları değil midir? Bunu engelleyici tutumlar sizce neye hizmet edecektir?

3-1 Mayıs'ın sadece bir şehirde değil, tüm ülkede işçi sınıfı öncülüğünde bütün emekçi halkla birlikte kutlanmasına ne diyorsunuz? Bu şekilde kutlanması işçi sınıfının ve halkın mücadelesinin bütünleşmesini ve güçlenmesini sağlar mı?

4-1 Mayıs'ın ülkemizde de işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak yasallaşması gerekmez mi?

İSTANBUL PRESİZ METAL'DEN BİR GRUP İŞÇİ :

«Biz işçiler, her devrimci siyasetin 1 Mayıs kutlamalarına katılmasını istiyoruz

1- Yaratıyor. Bunun örneğini 1 Mayıs 1977'de gördük. 1 Mayıs bütün anti-faşist, anti-emperyalist insanların ortak kutladıkları bir bayram olmalıdır.

2- Biz işçiler, "eylemde birlik, ajitasyonda ve propagandada serbestlik" ilkesinin ışığında her devrimci siyasetin 1 Mayıs kutlamalarına katılmasını istiyoruz. Bunu engellemek faşizme hizmet eder.

3- 1 Mayıs tüm ülkede işçi sınıfı öncülüğünde kutlanmalıdır. Bu şekilde ülkenin bütün emekçi halkının bütünleşmesi sağlanır.

4- 1 Mayıs işçi bayramı olarak yasallaşmalıdır. Bunun için biz işçiler sonuna kadar mücadele edeceğiz.

İSTANBUL TÜRK DEMİRDÖKÜM'DEN BİR GRUP İŞÇİ :

1977 katliamının sorumluları bunun hesabını vermelidirler

1- 1 Mayıs işçi sınıfının bayramıdır. Bunu hiç bir güç engelleyemeyecektir. Kendilerine devrimciyim diyen, gerçek devrimcileri ve işçileri atan, patronla işbirliği eden hain sendika ağaları ve siyasetleri, 1977 1 Mayıs katliamının esas sorumlularıdır. Bunların hesabını vermelidirler. Biz tüm devrimcilerin ve halkın 1 Mayıs'a katılmalarından yanayız. Aksi takdirde patronlara hizmet eder. Bizim gücümüzü böler.

2- 1 Mayıs kutlamalarına her siyaset katılmalı ve özgürce sloganlarını haykırmalıdır. Bu demokrasinin gereğidir.

Aksi bir tavır, yukarıda da söylediğim gibi patronlara ve bizleri ezenlere hizmet eder.

3- 1 Mayıs'ın tüm ülkede kutlanmasından yanayız.

4- 1 Mayıs'ı biz yasallaştırdık. 1 Mayıs İşçi Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günüdür. Hakim sınıflar ne derse desin 1 Mayıs budur. Bu uğurda kan döktük, şehitler verdik. 1 Mayıs'ı işçi bayramı olarak da yasallaştıracağız.

BİR POL - DER ÜYESİ :

1 Mayıs, güçlü bir halk eylemi olmalıdır

1- 1 Mayıs'ı birtakım siyasi grupların kendi tekellerine alma çabaları geçen seneki provokasyona yol açtı. Geçen yıl "Bu mitinge Maocular giremez" diyen bazı sorumsuz gruplar bu provokasyon için zemin hazırladılar. Sonuçta 34 yurtsever Kontr-Gerilla tarafından katledildi.

2- 1 Mayıs kutlamaları demokrasinin en geniş şekilde uygulanması gereken İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günüdür. Bu yüzden halk saflarındaki bütün siyasi gruplar "propaganda-ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik" ilkesi etrafında birleşmelidir. Bu ilkeye karşı çıkanlar başkalarının propagandasına tahammül etmeyen ve dolayısıyla kendi görüşlerinden korkan kişilerdir.

3- 1 Mayıs sadece bir şehirde değil, bütün yurt çapında kutlanması, onun niteliğini bütün halka anlatacaktır. 1 Mayıs faşist diktatörlüğün yüreğine korku salan güçlü bir halk eylemi olmalıdır.

4- 1 Mayıs'ın İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak yasallaşması faşist diktatörlüğün gönül rızasıyla vereceği bir hak değildir. Devrimciler ve işçi sınıfı bu hakkı alabilmek için sonuna kadar mücadele etmelidirler.

TEKSİF SENDİKASI ADANA YEŞİLOBA ŞUBESİ SEKRETERİ MUSTAFA AYDOĞAN :

«1 Mayısın bütün ülke çapında kutlanması gerekir»

1- İşçi Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs'ı birtakım siyasi grupların tekellerine alma çabaları, faşist provokasyonları kolaylaştıran bir ortam yaratıyor.

2- 1 Mayıs kutlamalarına her devrimci siyasetin katılması ve burada özgürce sloganını atması demokrasinin gereğidir. 1 Mayıs kutlamaları faşist provokasyonları önleyecek, demokratik bir ortam yaratacaktır. Bütün devrimci, demokratik kuruluşlar kutlamalara propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik ilkesi temelinde katılmalıdır. Bunu engelleyici tutumlar burjuvaziye hizmet etmektedir.

3- 1 Mayıs'ın bütün ülkede kutlanmasını doğru buluyorum. 1 Mayıs'ın kutlanması işçi sınıfının ve halkın mücadelesinin bütünleşmesini ve güçlenmesini sağlar.

4- 1 Mayıs'ın ülkemizde İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak yasallaşması gerekir.

TEKSİF ADANA YEŞİLOBA
ŞUBESİ SEKRETERİ
MUSTAFA AYDOĞDU

Yeni Haber İş Sendikası Adana Şubesi:

«1 Mayıs bütün yurt çapında kutlanmalıdır

1977 yılında, o dönem DİSK'in yönetimindeki sosyal-faşistlerin hazırladığı provokasyon ortamından yararlanan faşist diktatörlüğün eli kanlı canileri kitleye azgınca saldırmışlar, 34 yurtseveri öldürmüş, yüzlercesini yaralamışlardır. Türkiye işçi sınıfı eli kanlı katillerden hesap soracaktır.

İşçi sınıfı ve emekçi halk, 1 Mayıs 1978'i bütün yurt çapında, fabrikalarda, atelyelerde, işyerlerinde, tarlalarda ve meydanlarda en geniş

Dev.Sa.7.Sü.6'da

1 MAYIS BAĞIŞ KAMPANYASI İÇİN HESAP NUMARASI

TEOMAN GÜRAL:
HESAP NO: 30855/1
YAPI VE KREDİ BANKASI
ÇEMBERLİTAŞ ŞUBESİ
İSTANBUL

TOPLU İŞTEN ÇIKARMALARA SON

İşsiz sayısı giderek artmaktadır

Günlük gazetelerin işçi sayfalarını karıştıranlar, bu sayfalarda en çok yer alan haberlerin başında fabrikalardan toplu işten çıkarma haberlerinin yer aldığını göreceklerdir.

Gerçekten de son bir kaç aylık süre içinde, resmi istatistiklerle de belgelendiği gibi, hammadde yokluğu, üretim düşüklüğü, döviz yetersizliği vb. gerekçelerle birçok fabrikadan toplu işçi çıkarmaları hızlanmıştır. Komprador patronlar, tazminat ödemeden veya yarı tazminatla yüzlerce işçinin çıkışını vermektedir.

Toplu işten çıkarmalar büyük fabrikalarda, özellikle de maden ve lastik işkollarına bağlı işyerlerinde görülmektedir. İstanbul Alibeyköy'de komprador patronlar her gün onlarca işçinin çıkışını vermektedir. Rabak'ta, Demirçekme'de, Telçekme'de, Bilsan'da vb. yüzlerce işçi sokağa atılmıştır.

Bilindiği gibi içinde bulunduğumuz yıl toplu sözleşmeler yılıdır. 1978 yılı içinde yüzbinlerce işçi komprador patronlarla girişecekleri dişe diş bir mücadelede yeni haklar talep edecekler ve bunları elde etmeye çalışacaklardır. Komprador patronlar toplu sözleşme masasına "daha iyi koşullarda oturabilmek" için bir yandan sınıf bilinçli işçileri atmakta, bir yandan da eski işçilerin işine son vererek onların yerine yeni işçiler işe almaktadır.

DİSK'e ve TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendikaların yönetimini gasbetmiş olan faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları işten atılan işçilere sahip çıkmamakta, onları teselli etmeye çalışmakta, yüzlerce işçinin sokağa atılmasında patronlarla uzlaşmaktadırlar.

Bugün ülkemizde buhranın derinleşmesine paralel olarak işsizlik artmakta, fabrikalardan toplu işten atmalarla da bu işsizlik daha da yaygınlaşmaktadır.

Resmi istatistiklere göre bugün ülkemizdeki açık işsizlerin sayısı 2 milyonun üzerindedir. Bu sayıya tarım kesimindeki gizli işsizlerin sayısını da eklediğimizde Türkiye'deki işsiz sayısı 4 milyonu aşmaktadır.

1978 yılı açık ve gizli işsizlerin sayısının artacağı bir yıl olacaktır.

İşçi sınıfı işsizliği bizzat bu sömürü ve soygun düzeninin yarattığını bilmekte ve giderek bilinçlenmektedir. Bu sömürü ve soygun düzeninin yıkılması ile birlikte işsizlik de nihai olarak ortadan kalkacaktır.

İşçi sınıfı bugün diğer bütün taleplerinin yanı sıra aşağıdaki talepleri için de mücadele etmektedir:

* BÜTÜN ÇALIŞANLARIN İŞ KANUNU KAPSAMINA ALINMASI İŞ KANUNUNUN 13, 17 VE 24 MADDELERİNİN KALDIRILMASI
* LOKAVTIN YASAKLANMASI
* İŞÇİLERİN İŞTEN ÇIKARILMALARINA SON VERİLMESİ
* İŞSİZLİK SİGORTASI KURULMASI

Bu sömürü ve soygun düzeninin yıkılması ile birlikte işsizlik de nihai olarak ortadan kalkacaktır.

Eskişehir Şeker Fabrikası işçileri, sendika ağalarına karşı uyanıklığı arttırıyor

Şeker Fabrikası ve Şeker Makina Fabrikasında 1200 işçi çalışmaktadır. İşçiler Türk-İş'e bağlı Şeker-İş Sendikasına kayıtlıdır. Sendikanın yönetiminde faşistler etkindir.

Sendika ağaları şimdiye kadar toplu sözleşmelerde işçileri patrona sattılar. Makina bölümünde çalışan bir devrimci işçi, iş kazası (cinayeti) sonucunda hastanede ilgisizlikten ölüme terkedildi. Sendika, bu meselede de hiç ilgilenmedi, patronların cinayetini örtbas etme yoluna gitti. Diğer yandan sendikanın işlettiği yemekhanede yemekler çok kötüdür. Bunun yanında toplu sözleşme ile kazanılan sosyal haklar zamanında verilmemektedir. Sendika ise bu duruma seyirci kalarak patronların safında yer almaktadır.

Şimdi sendika seçimleri yaklaşıyor. Faşist sendika ağası Yaşar Doğualp de fabrikaya gelip, işçi dostu gibi görünmeye çalıştı. İşçiler, onun düzenlediği yalan ve demagoji toplantısına katılmadılar. Bunun karşısında sosyalist maskesi takmış sosyal-faşist sendika ağaları da parsa toplamaya çalışıyorlar. Ancak devrimci mücadele fabrika içinde de gelişiyor. Sosyal-faşistlerin yüzü de teşhir oluyor.

Şeker Fabrikası işçileri, ekonomik, demokratik haklarını almak için sınıf sendikacılığını kurmak gerektiğinin bilincindedirler.

Malatya Tekel Tütün Fabrikasında işçiler toplu sözleşme görüşmelerine katılmalıdır

Fabrikada eskiden beri var olan faşist baskılar, son sendika seçimlerini faşistlerin kazanmasıyla daha da artmıştır. Hedef, işçilerin sindirilmesi, toplu sözleşme ile kazanılan hakların uygulanmaması ve işçilerin daha fazla ezilip sömürülmesidir.

Toplu sözleşme görüşmeleri 1 Mart'tan bu yana sürmektedir. Patron temsilcileri ile faşist sendikacılar arasında pazarlıklar yapılmaktadır. Ama hiç bir işçinin görüşü ve onayı alınmamıştır. Toplu sözleşme taleplerinin ne olduğunu, patronun ne önerdiğini işçiler bilmiyor.

Şu anda çok düşük olan ücretler dahi çeşitli oyunlarla kesilmektedir. Örneğin bir gün izin alan işçiden 400 lira kesilmektedir. Bir işçi arkadaşın "benim yevmiyem 400 lira değil, neden bu kadar kesinti yapıyorsunuz" diye sorması karşısında muhasebe müdürü "biz istediğimiz kadar keseriz. Bildiğinizi yapın" diyerek arkadaşı kovmuştur. Bu nedenle, işçilerin aylık kesintilerini gösteren şeritler bir ay sonra verilmektedir. Bunun yanı sıra sudan sebeplerle işçiler çeşitli para cezalarına ve sürgün cezasına çarptırılıyor. Teknik nezaretçiler, işçilere "makinasını 15 dakika önce kapatıp yemeğe gitti" gibi bahanelerle 3 yevmiye ceza kestiriyorlar.

Fabrikada kadın işçiler üzerinde baskı ve sömürü katmerlidir. Muhasebeciler okuma yazması olmayan eski kadın işçilere 300-400 lira noksan ödeme yapıyorlar. Kadın işçilere öğrenim hakkı tanınmıyor. Çöp boşaltma gibi işler angarya olarak kadın işçilere yükleniyor. Toplu sözleşmede "kadın işçiler doğumdan üç ay önce hafif işlerde çalıştırılır" denmesine rağmen kadın işçiler yine eski işlerinde çalıştırılmaktadırlar. İşyerlerindeki kantine kadın işçilerin gitmesi yasaklanmıştır. Lise mezunu erkek işçiler öğrenim zammından yararlanırken kadın işçiler yararlanamıyorlar.

İşçilerin gerekli sağlık koşullarına sahip işyerlerinde çalışmaları, bunu sağlamanın ise patrona ait olduğu İş Kanunu'nda belirtilmiştir. Ancak gerçek bunun tam tersidir. Havalandırma çalışmaz, kalorifer yanmaz. İmalat, tütün paket, harman ve sigara paket şubelerine verilmesi gereken günlük süt veya yoğurt verilmez. Yemekler soğuk ve kalitesizdir. İş kazaları sonucunda genellikle işçi suçlu çıkarılmaktadır. İşaret parmağı kopan bir işçinin doktordan istirahat alması dahi engellenmiştir. Dört parmağı kopan bir işçiye de tazminat ödenmemiştir. İş kazası tazminatları çok düşük olmasına rağmen bu bile ödenmemektedir. Örneğin bir gözü kör olana 8500 lira, baş veya işaret parmağı kopanlara 500 lira ödenmesi belirlenmiş. Yanı sıra SSK tarafından kesilen 2 günlük kesintiler ve işçilerin viziteye gidiş geliş ücretleri, toplu sözleşmeye göre patronun ödemesi gerekmektedir. Ancak faşist sendikacıların işbirliği ile bu kesintiler de ödenmiyor.

Bütün bu baskıları sürdüren patronlar sırtlarını faşist diktatörlüğe dayamışlar. İş Kanunu'nun 13., 17. ve 21. madde gibi faşist yasaları da onların can simididir. Diğer yandan da sendika ağalarının işçilerden gizli imzaladığı toplu sözleşmeler de, disiplin kurulunun teşkili, işleyişi gibi maddeler patronun baskısını artırmaya yaramaktadır.

Sürdürülen görüşmelerde toplu sözleşme taslağı işçilere açıklanmalıdır. Her fabrikadan işçi temsilcileri bütün toplu sözleşme görüşmelerine katılmalı, gelişmeleri işçilere açıklamalıdır. Bu toplu sözleşmede işçilere iş garantisi sağlayan maddeler bulunmalıdır. Yanı sıra Tek Gıda-İş'in tüzük ve yönetmeliğindeki antidemokratik maddeler kaldırılmalıdır. İşçiler, patronla işbirliğine giden sendika ağalarını değiştirebilmelidir. Diğer yandan işçilerden haksız olarak yapılan bütün kesintiler geri verilmeli, kesenler cezalandırılmalıdır.

Malatya Tekel Tütün Fabrikası işçileri toplu sözleşme döneminde de sınıf sendikacılığı doğrultusundaki mücadeleyi geliştiriyor ve bunu demokratik halk diktatörlüğü hedefine bağlayarak sürdürüyorlar.

FABRİKADAN, ATÖLYEDEN SENDİKADAN

* İSTANBUL KARADENİZ ÖRME SANAYİİNDE çalışan 270 işçi DİSK'e bağlı Tekstil Sendikasına kayıtlıdır. Patron 31 Mart günü hammadde yokluğunu bahane ederek 60 işçinin çıkışını verdi. Bu çıkışın yapılması 1 ay önce Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne patron tarafından bildirilmişti. O zaman Sendika, önce haberinin olmadığını söyledi. Sonra "siz bekleyin, biz bakarız" dedi. Çıkış verildikten sonra ise, yapılacak hiç bir şeyin olmadığını söyledi.

60 işçi, toplu sözleşmeye 1 ay kala işten çıkartılmıştır. Patron, içeride kalan işçilere gözdağı vermek ve işçi önderlerini safdışı bırakmak amacını gütmektedir. Böylece toplu sözleşmeyi istediği gibi dayatmayı düşünmektedir. Sendika ağaları patrona bu alanda da yardımcı olmuşlardır. Nitekim bundan önce yeni işbaşı yapan iki işçiyi, sendika ağalığına karşı çıktıkları için patrona ihbar ederek attırmışlardı.

Karadeniz Örme Sanayi işçileri patronun ve sendika ağalarının oyunlarını boşa çıkartacaktır.

* KAYSERİ İPAŞ FABRİKASI'nda 365 işçi çalışmaktadır. Fabrikanın yarıdan fazla hissesi Etibank'a aittir. Toplu sözleşmeyi Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası imzalamıştır. MİSK'e bağlı Öz-Mensucat-İş ve MSP'lilerin etkinliğindeki Öz Dokuma-İş Sendikaları da işçilerin patrona ve Teksif'in sendika ağalarına karşı hoşnutsuzluğundan yararlanmaya çalışmaktadırlar.

Başlangıçta Öz Dokuma-İş vardı. Bu sendika, çoğunluğu MSP'li olan fabrika patronları tarafından kurulmuştur. İşe giren herkes zorunlu olarak buna kaydediliyordu. İşçiler, patronun baskısı karşısında Teksif'e üye oldular. 13 günlük bir grevden sonra Teksif toplu sözleşme imzaladı.

Ancak Teksif'in yönetimindeki CHP'li sendika ağaları da işçilerin taleplerini savunmadı. İmzalanan toplu sözleşmenin birçok maddesi uygulanmıyor. Yemek paydoslarında makineler kapanmıyor. İşçilere fazla makina veriliyor. Maaşlar her ayın 10'unda ve daha geç ödeniyor. Para cezaları ve haksız kesintiler artmaktadır. İşçilere hasta kağıdı ve günlük izin verilmiyor. İş sağlığı son derece yetersizdir.

İşte MİSK'e bağlı Öz Mensucat-İş, işçilerin bu hoşnutsuzluğundan yararlanmaya çalışmaktadır. Patronlar ise Öz Dokuma-İş'in yetki almasına çalışıyorlar.

İpaş işçileri her türden sendika ağalığının yıkılması için mücadeleyi sürdüreceklerdir.

* KAHRAMANMARAŞ Pişkinler İplik Fabrikasında MİSK yetkilidir. Bu patron uşağı faşist sendika zaten milyoner patron tarafından fabrikaya getirilmiştir. Bu sendika iki yıl önce yapılan toplu sözleşmede işçileri tam anlamıyla sattı. O zaman da, şimdi yaptığı gibi, binbir sahte vaat yaptı. Bunun sonucunda işçilerin ortalama aylığı asgari ücret düzeyinde kalmıştır.

MİSK'in işçi düşmanı yüzü geçenlerde bir daha açığa çıktı. Faşist sendika, patronla işbirliği yaparak baskı ve sömürüye karşı çıkan işçilerden beşini işten attırdı. Ancak işçiler direnişe geçtiler. Patronu ve MİSK'in faşist sendikacılarını geri adım atmaya zorladılar.

* SARAYKÖY PAMUKLU SANAYİ'de 500 işçi çalışmaktadır. İşçiler burada mücadele ederek 1974 yılında Teksif'e girdiler. O dönemde yönetimde olan reformist sendika ağaları toplu sözleşmeleri işçilerden habersiz yürüttüler. Hatta ilk toplu sözleşmenin protokolleri, patron ve sendika ağaları tarafından imzalanmamıştı bile. Geçen yıl yapılan seçimlerde ise reformist sendikacılar koltuk kavgasına giriştiler. Bundan yararlanan faşistler şube yönetimini ele geçirdiler.

Yaklaşan toplu sözleşmede işçiler, sendika ağalarının patronla işbirliğini önlemek ve onları denetlemek için gruplar halinde görüşmelere katılmak istiyorlar. Böylece bütün işçiler görüşmelerin gidişini açıkça anlayacaklardır. İşçiler, toplu sözleşmenin olup, bittiye getirilmesini kabul etmeyeceklerdir.

* UŞAK NİPEL AKSESUAR FABRİKASI henüz kuruluş aşamasındadır. Burada şimdilik 16 işçi çalışıyor. Fabrika, aynı şirkete bağlı Ara Alüminyum Radyatör Fabrikası ile karşı karşıyadır. Ara bölümündeki işçiler Maden-İş üyesidir. Patronlar işçileri bölmek için sendikal rekabeti kışkırtıyorlar. Nipel Fabrikası işçilerini Türk Metal-İş'e zorla üye yapmak ve böylece aynı şirketin iki bölümündeki işçileri birbirine düşürmek istiyorlar. Patronlar özgürce sendika seçimini engellemeye çalışıyorlar.

İşçiler, bütün baskı ve oyunlara rağmen birliği sağlayacaklardır.

* İSTANBUL EMİ (Elektrik Malzemeleri İmalatı Ticaret ve San.) 4. Levent Sanayi Mahallesinde bulunmaktadır. İşçiler 1 Haziran 1977 tarihinden beri şirketin hiç bir işçinin sigorta primlerini ödemediğini öğrenmişlerdir. İşçilerin ücret çizelgesini gösteren herhangi bir bordro da mevcut değildir. Sigortada patronun sahte evraklarını düzenleyen "Doğan Darın" isimli sigorta müfettişidir. Bu şahıs her ay şirketten maaş almaktadır.

Daha sonra işçiler Tüm Maden-İş Sendikasında çoğunluğu sağlayarak örgütlenmişlerdir. 11 Mart 1978 tarihinde sendika gazete ile Toplu Sözleşme ilanı yapmıştır. İşveren uşağı "BUNT" ajansı işverene bunu ihbar etmiştir. Sendikal durumu öğrenen patron aralıklarla 10 kişinin işine gerekçesiz ve tazminatsız olarak son vermiştir.

Patron işçilerin direncini kıramayacağını anlayınca 6 Nisan 1978 günü kapıya jandarma dikerek "sendikadan istifa eden içeri girebilir" demiştir. Sendikadan istifa etmeyen tüm işçiler kanunsuz bir şekilde dışarı atılmışlardır. İşçilerin bazılarını para ile kandırmak için evlerine giden patron hiçbir işçiyi kandıramamıştır. 6 Nisan 1978'den beri dışarıda bekletilen işçiler haklı direnişlerini sonuna kadar sürdürmekte kararlıdırlar.

1 MAYIS'A DOĞRU

Sınıf sendikaları ve sınıf sendikacılığı için sendika ağalığına karşı mücadele

Bugünkü sömürü ve zulüm düzeninin kendi kendini tahrip ettiği, emperyalistlerin ve hakim sınıfların kârlarının tehlikede olduğu buhran günlerindeyiz.

Hakim sınıfların aldığı tedbirler buhranı önleyemeyecek, aksine daha da derinleşmesine neden olacaktır. Önümüzdeki dönemde işçi sınıfı ve halka karşı, siyasi planda olduğu gibi, ekonomik planda da saldırılar şiddetlenecektir.

Hakim sınıflar açısından buhranı atlatmanın, yükleri işçi sınıfı ve halka bindirmenin başka bir yolu yoktur.

Hükümet sözcüleri demagojik sözlerle işçi sınıfını "fedakarlığa" çağırıyorlar. IMF reçetesi, işçilere ve emekçi halka kemerleri sıktırmayı öngörüyor. Zamlar, hayat pahalılığı birbirini kovalıyor. Hükümet sözcüleri, işveren sendikaları işçi ücretlerinin dondurulmasından, üst sınır tespit edilmesinden bahsediyorlar. Burjuva istatistikleri bile, bu yıl işçi ücretlerinde gerçek bir düşüşün olduğunu saklayamıyor. İşçi sınıfı ve emekçi halk üzerindeki vergi yükü çeşitli yollarla artırılmaya çalışılıyor.

Üstelik önümüzde toplu sözleşme dönemi de yaklaşıyor. Geçen seferkilere baktığımızda, bu sefer de toplu sözleşmelerin aceleye getirileceğinden, alınan hakların, zamların ve pahalılığın gerisinde kalacağından hiç şüphemiz yok.

Böyle bir dönemde işçi sınıfının ekonomik mücadele örgütleri olan sendikalar daha da önem kazanıyor. Sendikal mücadele önem kazanıyor.

Mücadeleyi gerektiği gibi sürdürebilmek üzere bize kızıl sınıf sendikaları, işçi sınıfının haklarını burjuvazi karşısında gerçekten savunacak, ekonomik mücadeleyi gerçekten sürdürecek sendikalar gereklidir. Sendikal mücadelede sınıf sendikacılığını egemen kılmak gereklidir.

Bugün sendikalarımıza baktığımızda durum böyle mi? Hayır !

Sınıf sendikaları devrim perspektifini hiç bir zaman terketmeyen ve ekonomik mücadeleyi bu anlayışla sürdüren örgütlerdir. Sınıf sendikaları, işçi sınıfının mücadelesinin önemli araçları olarak, işçilerin devrim için eğitiminin gerçekleştiği büyük okullardır.

Sadece ekonomik mücadele ile yetinmeyen ve işçi sınıfını en geniş kitleler halinde siyasi grevlere, siyasi mücadeleye seferber edebilen kızıl sınıf sendikaları, ancak böyle örgütler; ekonomik mücadeleyi de layıkıyla sürdürebilir ve hakim sınıflar karşısında işçi sınıfının çıkarlarını savunabilir.

Bugün sendikalarımıza baktığımızda durum böyle mi? Hayır !

Ülkemizde milyonlarca işçiyi barındıran sendikalar bugün faşist, revizyonist ve reformist sendika ağalarının denetimi altındadır. Bunlar darbeci yöntemlerle, tepeden inmecilikle hükümlerini sürdürmektedirler. Sendika ağalarının, yani geçmişte işçi olsa bile bugün işçi sınıfıyla görünüşte, kılık kıyafette bile bir ilişkisi kalmamış olan bu hakim sınıf uzantılarının önderliğinde ekonomik mücadele son tahlilde sadece bir aldatmacadır.

Bunların çıkarları, hakim sınıfların çıkarlarının aynıdır ve bu yüzdendir ki bugün işçi sınıfını "fedakarlığa" zorlamak konusunda tamamiyle hemfikirdirler.

Onlar işçilerden gizli "toplu pazarlık"lar yürütmekte ve tıpkı MESS grevinde olduğu gibi, tıpkı geçen sene devlet işletmelerindeki toplu sözleşmelerde olduğu gibi, işçi sınıfını satmakta ve burjuvazinin isteklerini yerine getirmektedirler.

Sendika ağalığı, işçi sınıfının sendikal birliğinin önündeki en temel engellerden biridir. Bunlar, sendikal mücadeleyi bölmekte ve zayıf düşürmektedirler. Oysa DİSK içerisindeki, Türk-İş içerisindeki ve bugünkü siyasi tercihleri ne olursa olsun, bütün işçilerin sınıf çıkarları birdir.

Sendikalarımızın başına çöreklenen bu işçi sınıfı hainleri, "partilerüstü politika", "CHP'nin kayıtsız şartsız desteklenmesi" vb. teranelerle; sahte sosyalizm masallarıyla işçi sınıfını siyasi mücadelenin dışında tutmakta, ya da burjuva partilerinin, burjuvazinin çıkarlarını savunan siyasi örgütlerin peşine takmaktadırlar.

Milyonlarca işçinin ücretlerinden kesilen aidatlarla ortaya çıkan büyük maddi olanaklar bunların elinde ya lüks sendika binaları, tatil köyleri vb. yoluyla çarçur edilmekte, ya yatırım adı altında burjuvaziye peşkeş çekilmektedir.

İşçilerin parasıyla çıkan sendika yayınları sınıf işbirliği kusmakta, bizleri burjuva ideolojisi ile ağulamaya çalışmaktadır.

İşçi sınıfının çıkarlarına yönelen bugünkü ekonomik saldırılar karşısında bu sendika ağaları birkaç göstermelik demeçten başka bir şey yapmamaktadırlar. Onlar taleplerimiz için ülke çapında mücadeleye girişmenin önünde en temel engeller dendirler.

Bunların yönetiminde sendikaların kapısından içeri sendika demokrasisinin "s"si bile içeri girememektedir. Açıktır ki kızıl sınıf sendikaları ve sınıf sendikacılığı, faşizme, revizyonizme, reformizme ve her türden işçi sınıfı hainlerine, sendika ağalarına karşı mücadele içinde gerçekleşecektir.

Açıktır ki, işçi sınıfı ekonomik mücadelede gerçek örgütlerine ancak bu yolla kavuşabilecektir. İşçi sınıfının sendikal birliği, ancak böyle sağlanacaktır.

Derinleşen buhran ve proleter

Dev.Sa.7.Sü.3'de

Kayseri Birlik Mensucat Fabrikası'nda işçiler, patron-sendika ağası işbirliğine karşı mücadele ediyor

Kayseri Birlik Mensucat Fabrikasında 2000 işçi çalışmaktadır. İşyerinde yetkili olan sendika, Türk-İş'e bağlı Teksif sendikasıdır.

Fabrikada hiç bir iş güvenliği yoktur. Elini, parmağını makinalara kaptıran işçilerin sayısı belli değil. İşçiler, arızalı makinalarda dahi çalışmak zorunda bırakılıyor. Bunların yanında, patron istediği zaman bir işçiyi "kitabına uydurup" tazminat dahi vermeden işten atıyor. Sendika yönetiminde bulunan sendika ağaları ise işçilerin haklarını aramasını engelliyor.

Yemek tatili yarım saattir. Ancak makinaları durdurmak kesinlikle yasaktır. Bir makinada üç kişi çalışıyorsa, bu üç kişi sırayla yarım saat içinde hem çalışmak, hem karnını doyurmak zorundadır. Pekçok işçi, işten atılmamak için aç kalmaktadır.

Patronlarla sendika sözde bir yardımlaşma sandığı kurarak her işçiden ayda en az 100 lira kesiyorlar. Fakat işçinin para çekmesi için iki kefil göstermesi gerekiyor. Oysa patron uşakları ve sendika ağaları istedikleri gibi para çekiyorlar. Sandıktan ayrılmak isteyen işçiye parası ancak 3-4 ay sonra veriliyor.

İşçilerden çeşitli bahanelerle ceza kesiliyor. Disiplin Kurulu'na giden işçiden en az 3 yevmiye kesiliyor. Kesilen cezalar Maliye'ye gideceğine tazminat yerine yazılıyor ve patronların cebine giriyor.

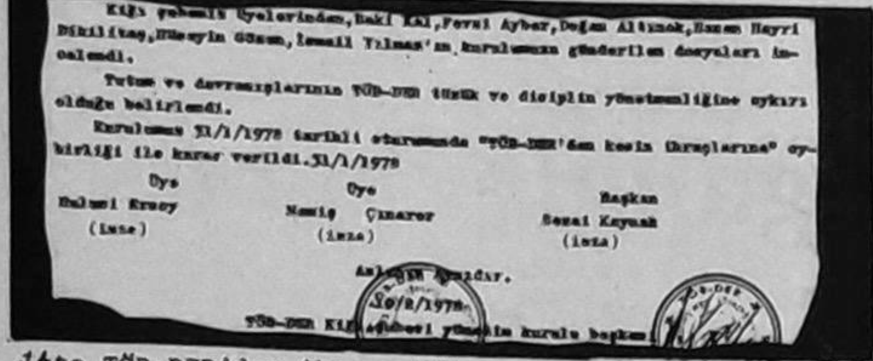
Bütün bu baskı ve sömürüye karşı sendika başkanı faşist Tahir Horoz patronların en güvenilir uşağıdır. İşçiler oylama ile temsilci seçiyorlar. Sendika başkanı, patronun isteğiyle bunları değiştiriyor. Sonuçta toplu sözleşme görüşmeleri perde arkasında yapılıyor. İşçiler görüşmelere katılmadıkları gibi sözleşme sonuçlarını da bilmiyorlar. Buna dayanan personel şefi Ekrem Bamyacı, maaş seridinde kesintileri belirtmiyor, boş olarak veriyor.

Toplu sözleşme her dönemde 5-6 ay geç yapılmaktadır. Zaten patron uşağı sendika başkanı fabrikaya çok az uğrar. Geldiğinde de hakkını arayan işçilere, devrimcilere küfür eder, gider. Sendika, asgari ücret üzerinden ayda bir aidat kesiyor. Bunun % 5'i eğitime ayrılması gerekirken sendika hiç bir konuda işçileri eğitmemiştir. Zaten faşist sendikacıların işçi sınıfını eğitmesinden bahsedilemez.

Kayseri Birlik Mensucat Fabrikası işçilerinin, faşist baskılara, sömürüye ve sendika ağalığına karşı mücadelesi, devrimci işçi-köylü iktidarının kurulması mücadelesi yolunda ilerlemektedir.

TÖB-DER Kiğı Şubesinden 6 yurtsever devrimci öğretmen ihraç edildi

IHRAÇLAR,TÖB-DER GENEL MERKEZİNİ GASBEDEN SOSYAL-FAŞİSTLERİ YENİLGİDEN KURTARAMAYACAKTIR

Kiğı şubemiz üyelerinden,Baki Kal,Fevzi Ayber,Doğan Altınok,Hasan Hayri Dikilitaş,Hüseyin Gözen,İsmail Yılmaz'ın,kurulumuza gönderilen dosyaları incelendi.

Tutum ve davranışlarının TÖB-DER tüzük ve disiplin yönetmeliğine aykırı olduğu belirlendi.

Kurulumuz 31/1/1978 tarihli oturumunda "TÖB-DER'den kesin ihraçlarına" oybirliği ile karar verildi.31/1/1978

Üye	Üye	Başkan
Hulusi Ersoy	Namiş Çınarer	Sezai Kaynak
(imza)	(imza)	(imza)

Aslı gibidir.
30/2/1978
TÖB-DER Kiğı Şubesi yönetim kurulu başkanı

İşte TÖB-DER'den ihraç edilen 6 yurtsever devrimci öğretmenin ihraç edildiklerine dair belge...

TÖB-DER genel merkezini gasbeden sosyal-faşistler, Kiğı şubesinden 6 Yurtsever Devrimci öğretmeni ihraç ettiler.Sosyal-faşist genel merkezin karşı-devrimci,darbeci tutumu sonucunda, ülkemizin birçok yerindeki TÖB-DER şubelerinde yurtsever devrimci, demokrat üyeler ihraç edilmektedir. Bu uygulamalar faşistlerin yukarda andığımız nitelikteki öğretmenlere yönelttiği kıyımın aynısıdır.

Kiğı'daki son ihraçlar,Kiğı TÖB-DER şube yönetimini gasbeden sosyal-faşistlerin, Sovyet- sosyal emperyalizminin işbirlikçisi niteliklerinin anti-demokratik uygulamalarının Yurtsever Devrimci öğretmenler tarafından teşhir edilmesinden duydukları korkudan ötürü gerçekleşmiştir.

Sosyal-faşistler ve reformistler geçen yıl 1 temmuzda yapılan şube olağan kongresini,geniş öğretmen kitlesine haber vermeden, kapkaççı bir tutumla gerçekleştirdiler ve yönetim sosyal-faşistlerin eline böylece geçti. Daha sonra özellikle seminer çalışmalarında, karşı-devrimci yüzleri Yurtsever Devrimci Öğretmenler tarafından teşhir edilince,korkmaya ve bundan ötürü de saldırgan tutumlar almaya başladılar. Fakat Yurtsever Devrimci Öğretmenler kitle desteği ile mücadelelerini sürdürdüler. Bu mücadele karşısında tutunamayacaklarını anlayan sosyal-faşistler, ihraçlara yöneldiler. Öte yandan üyelik için başvuran 15 demokrat, Yurtsever Devrimci öğretmenin üyelikleri kabul edilmedi. Dernek kapısı,derneğe yerleştirilen serseri çetesiyle devrimci, yurtsever öğretmenlere kapatılmağa başlandı.

Sosyal-faşistlerin giriştikleri tüm karşı-devrimci çabalar boşunadır. İhraçlar, tehdit, şantaj ve oyunlar sosyal- faşist yönetimlerin çökmesini engelleyemeyecektir.

Yaklaşan TÖB-Der Genel Merkez Kongresinde sosyal-faşist, halk düşmanı, öğretmen düşmanı çeteyi alaşağı etmek ve TÖB-DER'e saygınlığını kazandırmak için, tüm şubeler kararlı bir mücadele yürütmektedir.

Yoğun bir devrimci potansiyele sahip olan öğretmen mücadelesi Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesine bağlı olarak revizyonizmi yerle bir edecek, TÖB-DER'deki sosyal-faşist yönetimleri mezara gömecektir.

8 SAATLİK İŞGÜNÜ
TARIM DAHİL BÜTÜN İŞYERLERİNİ KAPSAYACAK ŞEKİLDE GENELLEŞTİRİLMELİDİR

1 Mayıs işçi sınıfının 8 saatlik işgünü uğruna verdiği mücadeleden doğmuş bir gündür.

Amerikan işçi sınıfı 8 saatlik işgününü gerçekleştirmek için 1 Mayıs 1886'da genel greve gitti, gösteriler düzenledi. İki yüz bin işçinin katıldığı büyük mitingler ve gösteriler yapıldı. Bu mücadeleler sonucunda Amerikan işçi sınıfı, kayıplar ve şehitler vererek 8 saatlik işgünü hakkını burjuvaziden söke söke aldı.

Aynı şekilde Avrupa işçi sınıfı da burjuvaziye karşı dişe diş bir mücadele vererek işgününü geçtiğimiz yüzyılın sonlarında 8 saate indirmiştir.

İşgününün 8 saate indirilmesinden bu yana geçen süre içerisinde,işçi sınıfının mücadelesi o kadar ileri boyutlar kazanmıştır ki, Avrupa'nın birçok ülkesinde tekelci burjuvazi işgününü bugün 6 saate indirmek zorunda kalmıştır.

Türkiye'de de 8 saatlik işgünü uğruna mücadele, Türkiye işçi sınıfının tarihi ile yaşıttır. İşçi sınıfımızın uzun süren kararlı mücadelesi sonucunda komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve onların devleti 8 saatlik işgününü yasallaştırmak zorunda kalmıştır.

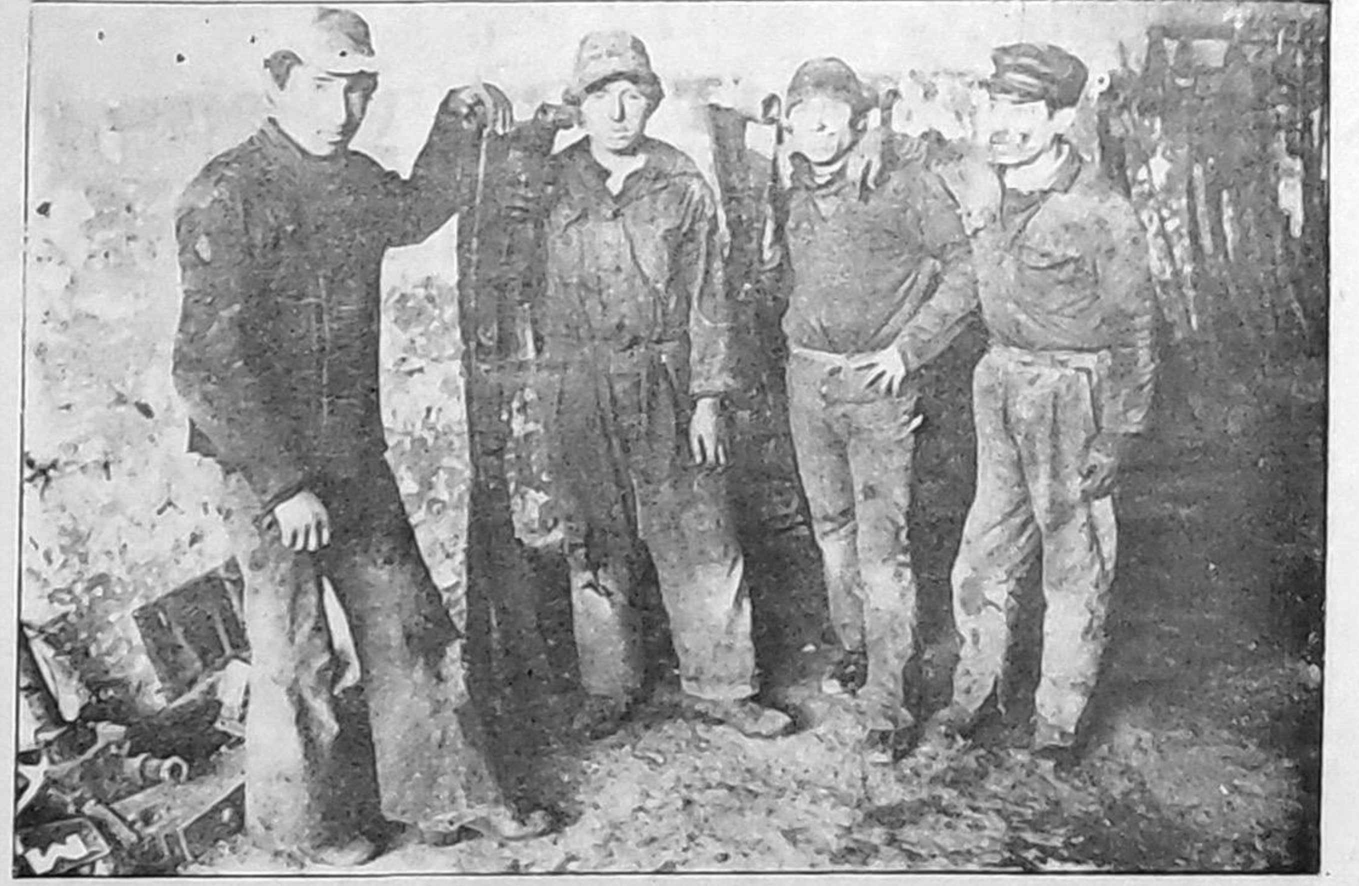
Fakat bugün işçi sınıfımızın bir bölümü ve tarım işçilerinin tamamı 8 saatlik işgününden yoksun bulunmaktadır. Anadolu'daki birçok küçük ve büyük işletmede bugün hâlâ 8 saatlik işgünü uygulanmamaktadır. İşçiler,özellikle kadın işçiler ve çıraklar ağır koşullar altında 10-12 saat çalışmaktadır. Fazla mesai vb .uygulamalarla işgünü uzatılmakta, bunun için fazla bir ödeme yapılmamaktadır. Öyle ki bazı fabrikalarda patronlar işçileri öğlen tatilinde bile çalıştırmaktadır. Bunun yanında işçiler sendika, sigorta gibi sosyal haklardan yoksundurlar, ve patronlar onları istediği zaman atabilme hakkına sahiptir.

Mevsimlik ve daimi tarım işçilerinin durumu ise daha da kötüdür.Tarım işçileri en kötü yaşama ve barınma koşulları altında 10-15 saat çalışmaktadırlar. Bu süre içinde aldıkları ücret ise deve de kulak kalmaktadır. Üstelik onlar kavurucu yaz sıcakları altında bütün bir aile olarak çalışmaktadırlar. Hiç bir örgütlenmeleri yoktur, sendika ve sigorta hakkına sahip değillerdir. Bütün bunların yanı sıra tarım işçileri feodal toprak ağalarının her türden yarı-feodal ve feodal sömürü çemberi ile de kuşatılmış durumdadırlar.Kapitalist,yarı-feodal ve feodal sömürü ve baskı mevsimlik ve daimi tarım işçilerini günden güne açlığa ve sefalete itmektedir.

1 Mayıs 1978'in yaklaştığı bu günlerde işçi sınıfı ve bütün emekçi halk kitleleri, diğer bütün taleplerinin yanı sıra 8 saatlik işgününün gerçekleşmesi ve bunun bütün ülke çapında uygulanması için de mücadele etmektedirler. Devrimci proletarya hareketinin kaldırdığı kızıl bayrak üzerinde "En çok 8 saatlik işgününün tarım dahil bütün işyerlerini kapsayacak şekilde genelleştirilmesi! Haftada 2 gün ve yılda 1 ay ücretli dinlenme hakkı" yazmaktadır.

8 saatlik işgününün tarım dahil bütün işyerlerini kapsayacak şekilde genelleştirilmesi uğruna mücadele her 1 Mayıs'ta daha da özel bir önem taşımaktadır.

Proleter devrimciler, tarım işçilerinin ve diğer işçilerin 8 saatlik işgünü uğruna yürüttükleri mücadeleye önderlik etmeli ve bunu tarım işçileriyle ve bütün işçi sınıfıyla birleşmenin, işçi sınıfını devrimci proletarya hareketinin bayrağı altında toplamanın bir adımı olarak ele almalıdırlar.

Çıraklar ağır koşullar altında günde 10—15 saat çalışmaktadır. 8 saatlik işgününün bütün işyerlerinde genelleşmesi onların da talebidir.

Tarım işçileri 8 saatlik işgününün tarım dahil bütün işyerlerinde genelleşmesi için mücadele ediyorlar. Bu mücadele her 1 Mayıs'ta özel bir önem taşımaktadır. Proleter devrimciler bu mücadeleye önderlik etmelidirler.

Dersim'in Vankük köyünde yoksul köylüler kooperatif kurdular

Vankük, Dersim'in dağ köylerindendir. Ekilir arazi miktarı yok denecek kadar azdır ve verimsizdir. Köy halkı Almanya'da, İstanbul'da ve yazın Dersim'de inşaatlarda çalışır. Ayrıca köy merası da çok azdır.

Proleter devrimciler, felçli bir yoksul köylü için kampanya açtılar. Daha sonra bir yoksul köylünün kolu kırık çocuğunu da yardım kampanyasıyla tedavi ettirdiler.Böylece yoksul ve topraksız köylülerin güvenini kazandılar. Köylüler arasında birlik, dayanışma ve yardımlaşma ruhunu geliştirdiler.

Diğer yandan köylü kitlesini somut talepleri doğrultusunda harekete geçirmek için proleter devrimciler kooperatif kurma çalışmalarına başladılar. Somut taleplerden doğan mücadeleyi siyasi mücadeleyle birleştirerek köylülerle konuştular. Ancak bundan rahatsız olan kan emici,aracı-tefeci tüccarlar binbir türlü yalana başvurdular. Bu nedenle ilk toplantıya ancak 20'si genç 30 köylü katıldı.

Ancak devrimci köylüler bundan yılmadı. Kooperatif binası yoktu. Gene de köylünün ihtiyacı olan tuz, fenni gübre, şeker ve un gibi maddeleri sağladılar. Kararsız köylüler de kooperatife katılmaya başladı. Bunun üzerine, 4'e aldığını, 7'ye satan tefeciler, değeri 7 iken 3 ödeyen aracılar iyice azgınlaştılar. Proleter devrimciler topraksız ve yoksul köylülerin özgücüne güvendiler. Tuzun tenekesini tefecilerden 15 lira ucuza sattılar.

Kooperatif binasının yapımı için düzenlenen toplantılara tüm yoksul ve topraksız köylüler katıldılar. Kooperatif binasının yapımına köylülerin ekserisi katırıyla, parasıyla, tahta ve ağacıyla, işgücüyle katıldılar. Çukur'un, Karsini mezrasındaki yoksul köylüler de çalışmalara omuz verdiler. Proleter devrimci marangoz işçileri de kooperatifin kapı ve pencere çerçevelerini yaptılar. Bir grup devrimci genç de bir günlüğüne kooperatifte çalıştı.

Yoksul ve topraksız köylüler devrimcileri kooperatif eylemi için de tanıdılar. Dost postuna girmiş bir avuç gericinin gerçek yüzünü de gördüler. Aracı-tefeci tüccarlara ve gericilere karşı mücadelede devrimcilerle yoksul ve topraksız köylüler birleşip bir yumruk oldular.

TÖB-DER Eflani Şubesi seçimlerini yurtsever devrimci öğretmenler kazandı

TÖB-DER Eflani Şubesi Olağan Kongresi geçtiğimiz haftalarda yapıldı. Yapılan seçimlerde Yurtsever Devrimci Öğretmenler büyük bir çoğunlukla yönetimi ve genel merkez temsilciliğini almışlardır.

Yurtsever devrimci öğretmenler bundan böyle dernek içinde eğitim çalışmalarına hız vermeye, üye sayısını çoğaltmaya ve seminer çalışmaları düzenlemeye karar vermişlerdir.

Yurtsever Devrimci Öğretmenlerin bu çalışmaları sürmektedir.

TÖB-DER Kartal Şubesi seçimlerinde ortayolcu siyaset bir kere daha revizyonizme hizmet etti

Kartal TÖB-DER Şubesi olağan Genel Kurul seçimi yapıldı. Beş ayrı grubun katıldığı seçimde "Demokrasi için Birlik" grubu kazandı. Bu revizyonist grup bir yıldır yönetimdeydi. Yurtsever devrimci öğretmenler, revizyonizmi yıkmak ve kitlelere doğru devrimci önderliği getirmek için seçimlere hazırlandılar. Bu doğrultuda, anti-revizyonist olduğunu söyleyen "Devrimci Öğretmen" grubuna ilkeli birlik önerisinde bulundular. Ancak onlar sorumluluktan kaçındılar. Önerimizi, ciddiyetsiz bir tavırla kısa bir yazı yazarak geçiştirdiler. İlkesiz de olsa kendilerinin destekleneceğini umdular.

Seçim günü divan seçimlerinde yurtsever devrimci öğretmenler "Devrimci Öğretmen" listesini, revizyonist "Demokrasi için Birlik" listesine karşı desteklediler. Onların bildiri ve konuşmalarından demokrat tutum alacaklarını umdular. Desteklenen liste Divan'ı kazandı.

Ancak bundan sonra ortayolcu "Devrimci Öğretmen" grubunun Divan Başkanlığı binbir entrika ile yurtsever, devrimci öğretmenlere söz vermedi. Söz sırasını arkaya attı. Daha sonra revizyonistlerle birleşerek konuşmaları yeterlilik önergesi vererek durdurdu. Bir daha söz istenmesine rağmen vermedi.

Seçime geçildi. TİP revizyonistleri (Demokrasi için Birlik) 136 oy aldı. Ortayolcu "Devrimci Öğretmen" 127 oy ve "Yurtsever Devrimci Öğretmen" 33 oy aldı. Böylece ortayolcular, revizyonizme karşı mücadeleyi engellediler. Grupçu tavırlarıyla bir kez daha revizyonizmin ekmeğine yağ sürdüler. Onlar, yurtsever devrimci öğretmenlerin ilkesiz biçimde kendilerini destekleyeceğini hesapladılar. Ama umutları boşa çıktı.

Dar grupçu çıkarlarını devrimin çıkarlarından üste koyan "Devrimci Öğretmen" grubu, tavırlarını gözden geçirmelidir.

Proletaryayı ve ezilen halkları emperyalistlerin, komrador burjuvazinin ve toprak ağalarının karanlığına mahkum etmeye çalışan yeni bir sahtekarlık:

Tasfiyecilerin «IŞIK»ı

Ülkemizde proleter devrimci hareketin bütün mücadelelerle yolunu aydınlatan Marksist- Leninist azami-asgari programın ortaya konması,Marksist-Leninist çizginin inşası ve proleter devrimci hareketin işçi sınıfının devrimci partisini inşası yolunda hızla ilerleyişi karşısında; burjuvazi ve onun işçi sınıfı hareketi saflarındaki uzantıları olan her türden revizyonistler, oportünistler vb., karşı- devrimci, anti-parti çabalarını yoğunlaştırmaya, her türden karşı-devrimci silaha başvurarak bu gelişimi engellemeye çalışıyorlar.

Son olarak piyasaya sürülmeye çalışılan "Emeğin Kurtuluşu Yolunda IŞIK" adlı dergi müsvettesi de işte sadece bu çabaların bir parçasıdır.

Bu "dergi"yi çıkaranlar kimlerdir? Bu sorunun cevabı, olayın kendisini ve bu girişimin niyetini de aydınlatacaktır.

Proleter devrimci saflarda yeni oportünizme, "Üç Dünya Teorisi"ne karşı mücadele büyük bir coşkunlukla sürerken ve proleter devrimci hareketin en büyük çoğunluğu Marksizm-Leninizmin saflarında kararlılıkla yerini alırken; çoğunluğun düşüncesine, Marksizm-Leninizme değil, proleter devrimci harekete ve onun geçmişine karşı duyulan düşmanlığın sesine, Marksizm-Leninizmden ve proleter devrimci hareketin gelişmesinden duyulan korkunun sesine kulak verenler. En büyük çoğunluğun karşısında,sayıları iki elin parmaklarına varmayan bir avuç tasfiyeci zavallı.

İşte bu yeni dergi müsvettesinin sahipleri bu kişilerdir.

Geçmişteki hizipçiler de, bugün "Emeğin Kurtuluşu Yolunda IŞIK"ı çıkaran bir avuç tasfiyeci de dış görünüşlerindeki, boyalarındaki farklılıklara rağmen aynı iplikten dokunmuşlardır. Her ikisinin de ideolojik-siyasi özünü revizyonizm, sağ oportünizm ve özel olarak da proleter devrimci harekete ve onun Marksist-Leninist çizgisine duyulan düşmanlık oluşturmaktadır.

Onlar içimizdeyken de ve şimdi dışarı atıldıklarında da kendilerine baş görev olarak revizyonizmi kusmaya çalışmayı, bozgunculuğu ve bu yolla proleter devrimci hareketin gelişimini engellemeyi seçmişlerdir.

Bu kişiler geçmişte, henüz çeşitli meselelerde tam bir netlik yokken, 57 yıllık sağ oportünizmin saflardaki uzantılarıydılar. Onlar da 1971 hareketini ve bu hareketin çizgisini, Marksist-Leninist bir bakış açısıyla değil, aynen bugün Şefik Hüsnü çizgisinin devamı olan TİKP revizyonistlerinin ağzıyla ve anlayışıyla "eleştiriyor"; proleter devrimci hareketi 'sol'a karşı, "küçük-burjuva maceracılığına karşı mücadele" adı altında revizyonizme, sağ oportünizme çekmeye çalışıyorlardı.

Tıpkı Şefik Hüsnü çizgisi gibi, onlar da proletaryanın bağımsız bir sınıf olarak davranmasını ve devrim yolunda ilerlemesini istemiyorlar, bunu bütün güçleri ile engellemeye çalışıyorlar ve proletaryayı kâh hakim sınıfların bir kesiminin, kâh milli burjuvazinin, kâh bir emperyalist gücün peşine takmaya çalışıyorlardı.

Geçen seçimlerde "CHP'nin desteklenmesi gerektiği" yolundaki tezleri bunun bir göstergesiydi.

Uluslararası Marksist-Leninist hareketin yeni oportünizme, anti-Marksist, sahte anti-emperyalist, sınıf işbirlikçisi "Üç Dünya Teorisi"ne karşı mücadeleyi yükselttiği, ülkemizde proleter devrimci hareketin bu mücadelede Marksist-Leninist saflarda yerini belirlediği dönemde, bu kişiler "Üç Dünya Teorisi"ni canla başla savunuyorlardı. Bu, onların proletaryayı mutlaka burjuvazinin peşine takma anlayışlarına bütünüyle uygundu.

Daha sonra ise bir ara bütün oportünist şarlatanlar gibi sahtekarca kılık değiştirmeye çalıştılar. Genç insanları etkileyebilmek, karşı-devrimci, tasfiyeci emellerine alet edebilmek için "Üç Dünya Teorisi"ne sözde karşı çıkıyor pozlarına büründüler. Bu sırada alttan alta "üçüncü bir yol"un reklamını da yapmaktan geri durmadılar. Aynı zamanda yeni oportünizmin bütün temel tezlerini de savunmaya devam ettiler.

Proleter devrimci hareket onların bu sahtekarlığının uzun sürmesine fırsat vermedi. Onların yüzünü en açık bir biçimde sergiledi. Onların nasıl alttan alta yeni oportünizmi savunan iflah olmazlar olduğunu açığa çıkardı. Proleter devrimci saflardan fırlattı attı.

Şimdi işe bunlar kendilerine ve ideolojilerine en uygun yere, oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne dönmüş bulunuyorlar. Elbetteki onların yolu,emperyalistlerin ve hakim sınıfların çıkarlarını kollama yoludur. Elbetteki onlar proletaryayı Amerikan emperyalizminin, "İkinci Dünya" dedikleri diğer emperyalistlerin ve komprador burjuvazi ve toprak ağalarının peşine takmaya çabalayacaklardır.

Ancak o kadar sahtekar ve iki yüzlüdürler ki, çıkardıkları "dergi"de, geçmişte kısa bir süre sahtekârca da olsa oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmiş olduklarından, emperyalistlere ve hakim sınıflara karşı bu "günahı" işlemiş olduklarından bahis bile etmemektedirler. İki ayda üç kere çizgi değiştiren bu bukalemunlar, revizyonist ve aşırı sağcı özlerinin üzerinde sürekli var olan siyasi şekilsizliklerini örtbas etmeye, onları unutturmaya çabalamaktadırlar.

Revizyonizm ve oportünizm örgütsel planda proletaryanın örgütüne, proleter devrimci harekete karşı olmak, anti-parti bir ruh ve tasfiyecilik ve bozgunculuk olarak yansır.Hizipçilik,tasfiyecilik, burjuvazi ile proletarya arasındaki mücadelenin keskinleştiği dönemlerde ortaya çıkan karşı-devrimci bir harekettir.

Ama bu hareket sınıf temeli ve ideolojisi dolayısıyla, tarihi olarak yok olmaya, çökmeye mahkum olan bir sınıfın kaderini taşır. Yani yükselen proleter devrimci hareket, zafer kazanan Marksizm-Leninizm karşısında yok olup gitmeye mahkumdur.

Bu kişiler de yakın geçmişte, saflarda proletarya ile burjuvazi arasındaki, Marksizm- Leninizm ile revizyonizm arasındaki mücadelenin kızıştığı, keskinleştiği bir dönemde; yükselen harekete karşı tasfiyecilik ve bozgunculuk yolundan yürümeye çabaladılar. Onlar da herkesi, "grupçuluğa, gruplara karşı mücadele", "grupçuluğun yaşamasına hizmet eden ön yargı duvarlarını aşmak" teraneleri altında örgütsel bakımdan anarşizme ve tasfiyeciliğe çağırdılar. "Ülkemizdeki bütün hareketler, küçük-burjuva hareketlerdir" teraneleri arkasında herkesi ideolojik-siyasi bakımdan revizyonizme çağırdılar.

Ama saflardaki,Marksizm-Leninizme bağlılığın, parti ruhunun karşısında kimse uzun süre duramaz. Proleter devrimci hareketin ideolojik-siyasi ve örgütsel gelişmesi engellenemez. Onların da sonu çok çabuk geldi.

Proleter devrimci hareketin dışına atılan,tasfiyeciliğe giriştikleri bir sırada tasfiye edilenler; şimdi dışarıdan bozgunculuklarını sürdürmeye, proleter devrimci harekete karşı kara çalmaya, revizyonizmlerini kusmaya ve parti önüne yeni engeller koymaya çabalamaktadırlar.

Fakat heyhat! Bir dönem artık kapanıyor. Ülkemiz işçi sınıfı hareketinin önünde artık yeni günler, Parti günleri var. Yeni dönem bozguncu küçük "grup"ların, devrimcilik adı altında tekkeciliğin, provokatif yayıncılığın da sonu olacaktır.

Parti Bayrağı'nın altında, Marksizm-Leninizme programımıza ve siyasi çizgimize sımsıkı sarılarak yeni ve şanlı görevlere doğru ilerliyoruz. Önümüze çıkan ve bizi engellemeye kalkışan her karşı-devrimci çabaya elimizin tersini gösteriyoruz.

Bugünden sonra "İlahi IŞIK"çı küçük topluluk da, devrildiği bataklıktan kulaç attıkça daha derinlere dalan küçük bir aile şirketi olarak kalmaya mahkumdur.

Geçirilen bunca tecrübe, katedilen bunca yoldan sonra, ülkemizin devrimcileri bu çeşit yeni çabalara hak ettikleri dersi verecek kadar uyanık ve tecrübelidir.

Bir avuç "Üç Dünya"cı sahtekarın,proletaryayı ve ezilen halkları mahkum etmeye çalıştıkları, emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının karanlığından sızan aldatıcı kara "IŞIK"ı (*), yeni tek bir kişiyi bile "aydınlatamayacaktır".

(*) *Ne garip bir tesadüf ki, revizyonist-tasfiyeci küçük aile'nin dergisine seçtiği isim, tarihi olarak da kendi niteliğine ve karakterine son derece de uygundur.*

IŞIK ("Luç"), Tasfiyeci-menşeviklerin 1912 Temmuz'undan 1913 yılına kadar Petersburg'da yayınladıkları legal haftalık derginin adıdır. Ve tıpkı bugünkülerin dergisi gibi, o zamanki tasfiyeci-menşeviklerin "IŞIK"ı da, Lenin'in deyişiyle "Zengin burjuva dostlarının para yardımları sayesinde" çıkıyordu.

Lenin'e, Leninizme, bolşeviklere karşı,Rusya'nın tasfiyeci-menşeviklerinin "IŞIK"ı;proleter devrimci hareketin gelişmesine, Marksizm-Leninizme karşı, bugünkü "Üç Dünya"cı tasfiyecilerin "IŞIK"ı...

Tarih hükmünü daha 1910'larda vermiş. İkinci "IŞIK'ın sonu, birincisinin aynı olacaktır.

Mücadele ederek öğreneceğiz

Bizler İmar ve İskan Bakanlığına bağlı Afet İşleri Genel Müdürlüğünde çalışan yurtsever devrimci işçileriz. İşyerindeki faşist saldırılardan birini kısaca açıklıyoruz:

Örgütlenmeye başlamamız ve tabandaki düzenli çalışmalarımız işyerindeki faşist çeteleri uzun süredir tedirgin ediyordu. 2. MC hükümetinin düşmesi ve CHP hükümetinin kurulmasıyla, bunlar saldırılarını yoğunlaştırdılar.

Son olarak da faşist müdür ve işyerindeki diğer faşistler, bir arkadaşımıza saldırarak yaraladılar. Olayın duyulmasından sonra, faşist saldırıyı kınayan bir bildiri yazdık. Bildiriyi dağıtırken faşist bir temsilci engel olmak istediyse de, gereken cevabı aldı ve bir şey yapamadı. Zaten o anda hiç bir faşist ortalıkta görünmüyordu. Bildiri kitle tarafından çok olumlu karşılandı. O akşam çalışanları toplu halde tiyatroya götürdük. Bir arkadaşımız bir konuşma yaparak, olayın faşistlerin gerçek yüzünü ortaya koyduğunu belirtti ve bu tür olaylar karşısında tavır almayan sendikayı eleştirdi. Sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarını lanetleyerek, İŞÇİLERİN SENDİKA YÖNETİMİNE gelmesini savundu. Konuşma bittikten sonra, işçiler hep bir ağızdan türlü sloganlar haykırdılar. Tiyatrodan birliğimizi pekiştirerek döndük.

Bundan sonraki mücadelemizi de birlikte sürdüreceğiz, faşist saldırganlara hakettikleri cevabı vereceğiz. İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE sloganını hayata geçirmek için tüm gücümüzle çalışacağız. Mücadele ederek öğrenecek, öğrenerek mücadele edeceğiz.

TÜM-DER İskenderun Şubesi:

Halk düşmanı Ülkü Ocakları, Ülkücü İşçiler Derneği, memurlarla ilgisi bulunmayan Ülkücü Memurlar Derneği, MİT, Kontr-Gerilla ve MHP kapatılmalı, işkenceci ve katillerden hesap sorulmalıdır.

Başta 1 Mayıs ve 16 Mart olmak üzere bütün katliamları ve işkenceleri şiddetle protesto ediyoruz. Faşist diktatörlüğün halkımıza yönelttiği bu katliamı şiddetle ve nefretle protesto ettiğimizi ve faşist katillerin cezalandırılması için mücadele edeceğimizi kamuoyuna duyururuz.

GAZETEMİZ HALKIN BAĞIŞLARIYLA GÜÇLENİYOR

İZMIR GOLTEPE'DEN DEVRIMCILER:

Gültepeli proleter devrimciler ortak bir karar sonucu bir hafta sigarayı bırakıp biriken parayı gazeteye göndermenin yararlı olacağını saptadılar ve uygulamaya koydular. Sonuçta 600 lira para topladık. Arkadaşlar hem bir hafta sigara içmediler, hem de iradelerini kontrol altına alabileceklerini gösterdiler. Bu ayrıca proleter dayanışmanın küçük bir örneğiydi. Toplanan parayı gazetemize gönderdik.

Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda mücadelemiz sürecektir. Zafer kararlı halk kitlelerinin eseri olacaktır.

ISTANBUL'DAN BIR IŞÇI:

Ben, Bursa Eğitim Enstitüsü mektupla öğretim öğrencisiyim. Geçimimi sağlamak için işçilik yapıyorum.

Gazetemizin bağış kampanyasına azıcık (100 lira) da olsa katkıda bulunabildim.

Proleter devrimci mücadelemizin ödünsüz sürmesi için gerekli teorik bilgi, kararlılık ve pratikteki başarılarımızı (örnekleriyle) gazetemiz vasıtasıyla yaygınlaştırabiliriz.

Size devrimci selamlarını iletir, başarı ve sağlık dilerim.

Şemşik köylüleri

Bizler, kışın 6-7 ay yolu kapalı, yoksul ve hiç bir sosyal haktan yararlanamayan Şemşik köylüleriyiz. Eskiden beri CHP'li olmamıza rağmen, şimdi CHP hükümetinin gerçek yüzünü gördük. Kurtuluşumuzun ancak ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ile olacağı inancındayız. Bize doğru yolu gösteren ve bizi aydınlatan HALKIN KURTULUŞU'nu da ancak bizlerin yaşatacağı inancındayız. Köyümüzdeki düğünde topladığımız 550 lirayı gazetemize gönderiyor ve yeni yayın hayatına başlayan PARTİ BAYRAĞI'nı candan selamlıyoruz.

İŞÇİ KÖYLÜ MEKTUPLARINDAN SEÇMELER

● NİZİP'ten bir işçi şunları yazıyor: CHP'nin halkımızı kurtaramayacağını anladım. Kurtuluşumuzun yolu UDHD mücadelesinden geçmektedir.

● GOLTEPE Halk Dayanışma Derneği üyeleri, Kuruçeşme köyünde gecekondu yıkımına karşı sürdürülen mücadeleyle dayanışma sağlamak amacıyla kampanya açtıklarını söylüyor ve mektuplarını şöyle sürdürüyorlar: "Derneğimizde sürekli seminerler veriyor, mahallenin sorunlarına mahalle halkıyla ortak çözümler buluyoruz. Böylece, mahallenin emekçi halkıyla aramızda gittikçe daha sıkı daha sıcak bir bağ oluşuyor."

● AKHİSAR'LI proleter devrimciler EL Kapıları adlı bir oyun sahnelediler. Provalar sırasında faşist polis baskın yaptı. Orta yolcu ve sağ-oportünist siyasetlerin yanlıları da bu çalışmayı engellemeye çalıştılar. Bütün bunların üstesinden gelerek sahnelenen oyun başarılı oldu. Mektup şöyle sürüyor: "Akhisar'lı proleter devrimciler olarak kitlelerle kucaklaşacak, kitlelere proleter devrimci siyaseti götürecek ve mahalli çelişkileri ön plana çıkaracak oyunlar sergilemeye devam edeceğiz."

direnişimiz faşistlerin ve sosyal-faşistlerin yüreğine korku saldı

Biz Istanbul Kağıthane Belediye işçileri olarak 20 Mart'taki genel greve bütün gücümüzle katıldık.

Istanbul Üniversitesi'ne atılan bomba Türkiye işçi sınıfına atılmıştır.

Bu direnişimizin, sadece faşist katillere karşı değil, aynı zamanda emperyalistlere, sosyal-emperyalistlere ve faşist diktatörlüğe karşı olduğunun bilincindeydik.

Bizim iki saatlik direnişimiz faşistlerin ve sosyal-faşistlerin yüreğine korku saldı.

KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN!

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!

Ogarkov, DEFOL!

Baş.ta.sa.1'de

nomik, kültürel alanlardan sonra şimdi askeri alanda da yayılıyor. Zaten yapılan ticaret anlaşmasındaki 5 helikopter de faşist diktatörlüğün ordu ve polis cihazını güçlendirmeye yarayacaktır.

Sovyet mareşali İstanbul, İzmir ve Ankara'da askeri birlikleri gezecekmiş. Faşist diktatörlüğün sadık bekçisi generaller de onun karşısında hazırola geçecekler. Sovyet sosyal-emperyalizmi, faşist diktatörlüğü her alanda destekliyor. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları da, Amerikan emperyalistlerine ve diğerlerine yaptıkları gibi Sovyet sosyal-emperyalistleri önünde de secdeye kapanıyorlar. Ülkemiz egemen sınıflarının emperyalizme uşaklık ruhu, Brejnev revizyonistlerinin halklara düşmanlıkta ustalığı kadar derindir. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, Amerikan emperyalizmiyle bağları sıklaştırırken; Belçika'dan, Japonya'dan, Almanya'dan şimdi Sovyet sosyal-emperyalistlerine kadar bütün emperyalistlere halkımızın çıkarlarını peşkeş çekiyorlar.

Egemen sınıflar sözcüleri, Sovyet Genelkurmay Başkanının ziyareti karşısında artık 'Komünistler Moskova'ya' diye bağırmıyorlar. Komprador burjuvazi, tarihi uşaklık geleneğiyle dünya halklarının iki baş düşmanından birinin mareşalini, koparacağı kemik parçasının hayaliyle ellerini ovuşturarak karşılıyor.

Türkiye halkı, Amerikan emperyalizmine karşı pek çok yurtsever devrimci evladını mücadele alanlarında şehit verdi. Halkımız, bütün emperyalistlere karşı olduğu gibi Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yeni-sömürgecilik yöntemlerine karşı da bağımsızlık ve mücadele bayraklarını yükseklerde tutacaktır.

NE AMERİKA NE RUSYA ! BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

DİSK yönetimi

Baş.ta.sa.1'de

ce yaptığı "DİSK 1 Mayıs çalışmalarında ve 1 Mayıs kutlamalarında herkese demokratça davranılacaktır" açıklamasıyla taban tabana zıttır. 1 Mayıs kutlamalarına bütün halk güçlerinin en demokratik bir şekilde katılmasını, hazırlık çalışmalarında bütün halk güçlerinin yer almasını isteyen 1977'nin suçluları Kontr-Gerilla, MİT ve onların çanak tutucusu revizyonistlerden hesap sorulmasını isteyen işçi sınıfı ve halk yığınlarının, bütün devrimci, yurtsever, ilerici ve demokratların isteklerine ters, anti-demokratik bir karardır.

Bu karar değiştirilmediği takdirde, halk güçleri arasına çitler çekmeye, onları "alandakiler" ve "dışarıda kalanlar" olarak bölmeye hizmet edecek bir karardır.

Bu anti-demokratik karar, 1977 katliamında Kontr-Gerilla ve MİT'in çanak tutuculuğunu yapan, provokasyon ortamını hazırlayan revizyonistlerce kendilerini aklamak için kullanılmaya çalışılacaktır.

DİSK'in bazı sendikalarında çöreklenen revizyonist şebeke, 1 Mayıs 1977'deki suçlarını gizleyebilmek, suçlu olarak proleter devrimci hareketi gösterebilmek üzere ta o zamandan beri çaba göstermektedir. Ancak onların bütün bu çabaları gerçeklere çarpmakta ve devrimcilerin ve demokratların mücadeleleriyle boşa çıkarılmaktadır.

Revizyonistler bu anti-demokratik karardan yararlanarak 1977, 1 Mayıs'ı ile ilgili yalanlarına devam etme fırsatı bulacaklar, bu karardan böyle yararlanmaya çalışacaklardır.

Kanlı 1 Mayıs katliamını düzenleyen ve bugün de işbaşında olan faşist diktatörlüğün karanlık güçleri Kontr-Gerilla, MİT vb. güçler de tam da böyle bir kararı beklemektedirler. Onlar da çoktandır pusuya yattılar, dergilerde, "bu 1 Mayıs'ta Doğu rüzgarı esebilir, İstanbul, İzmir, Ankara'da büyük olaylar olabilir" diye yazılar yazıyor, provokasyonlarına şimdiden zemin hazırlamaya girişiyorlar.

Bu anti-demokratik karar değiştirilmediği takdirde onların kanlı provokasyon emellerine çanak tutmak, işlerini kolaylaştırmaktan başka hiç bir anlam taşımayacaktır.

Bu anti-demokratik kararla, 1 Mayıs'ın halk güçleri alandakiler ve dışındakiler olarak tıpkı 1 Mayıs 1977'deki gibi tekrar bölünüyor.

Karar değiştirilmediği takdirde, proleter devrimciler, 1 Mayıs Alanındaki kutlamalara katılsalar da, katılmasalar da, Kontr-Gerilla ve MİT gibi cinayet şebekelerinin eline provokasyon imkanı vermek açısından sonuç değişmeyecektir.

"Mitinge katılanlarla, katılmasına müsaade edilmeyenler çatıştı" demagojisi her zaman için hazır olacaktır.

1977'den beri revizyonistler ve diğer karşı-devrimci güçler, hep bu çeşit kararları kışkırtmaya ve arkasından karanlık emellerini tezgahlamaya çalışıyorlar. Halk güçlerinin bölünmesinden daima onlar kârlı çıkıyorlar. Birçok provokasyon, "solcular solcularla çatıştı" demagojisi altında tezgahlanıyor.

Yeni DİSK yönetiminin de böyle bir karar alması onların bu demagojilerine daha da fırsat verecek ve onları cesaretlendirecektir.

Neresinden bakılırsa bakılsın bu karar işçi sınıfımızın, halkımızın ve devrimin yararına olmayan ve ancak karşı-devrimcileri sevindirmeye yarayacak olan anti-demokratik bir karardır.

O halde doğru olan tavır nedir?

İşçi sınıfımızı, geniş halk kitleleri ve bütün devrimci, yurtsever, ilerici, demokrat güçler; 1 Mayıs kutlamalarının bütün halk güçlerinin katılacağı en demokratik bir biçimde düzenlenmesini istemektedirler.

20 Mart'ta direnişe geçen, sayıları milyonu aşan işçi, emekçi, aydın ve genç, faşist diktatörlüğe ve onun saldırılarına karşı, bütün halk güçlerini demokrasi esası üzerinde birleştiren, karşı-devrimin yüreğine korku salan güçlü ve görkemli bir 1 Mayıs istiyor.

Türkiye işçi sınıfı ve bütün halk, 1 Mayıs'ta yüzlerce işçi, genç, devrimci, yurtsever, demokrat ve ilericinin katili olan Kontr-Gerilla, MİT vb lerden kanlı 1 Mayıs katliamının hesabının sorulmasını, katillerin köşeye sıkıştırılmasını istiyor.

DİSK yönetimi, bu anti-demokratik tavrını gözden geçirmeli ve bütün halkın isteğine uygun olarak, bütün halk güçlerinin 1 Mayıs kutlamalarına ve hazırlık çalışmalarına en demokratik bir biçimde katılmasını sağlayacak bir şekilde değiştirmelidir.

Bu yapılmadığı takdirde, DİSK yönetimi, bu tavrını, gerekçelerini ve özellikle demokrasi anlayışlarıyla nasıl bağdaştığını bütün işçi sınıfı ve emekçi halkımıza 1 Mayıs 1978'in öncesinde açıklamak zorundadır.

Bu karar ve tavır demokrasi anlayışıyla, demokratlıkla, ilericilikle yan yana duramaz. Bu tavır ve kararın bir tek kişiyi bile tatmin edecek samimi, dürüst bir gerekçesi bulunamaz.

Ecevit-Halil Tunç

Baş.ta.sa.1'de

önlem dediği ağır yükleri tasarı haline getirirken Mc Namara'ya gidiyor. İşçilere bunu zorla kabul ettirmek için ise Halil Tunç'a Ecevit, yükün bütün ağırlığının işçilere bineceğini bildiği için sendika ağalarına gidiyor. Dünya Bankası ve IMF ile cellatlık yapan Ecevit, Halil Tunç'la imamlık yapıyor!

Halil Tunç'un bu buluşmada söylediği şu:"temsilcisi olduğum sınıfın kısa dönemde ulusal çıkarlar sözkonusu olduğunda fedakarlık yapmak gerekir". Halil Tunç, Amerika'da eğitim görmüş emperyalizmin ajanıdır. İşçi sınıfının yeminli düşmanıdır. Onun bütün çabası, işçi sınıfının mücadelesini engellemektir. Onun temsilcisi olduğu, emperyalizmdir, faşist diktatörlüktür. Halil Tunç gibi CIA yetiştirmeleri ulusal çıkarların değil, emperyalist sömürünün savunucusudur.

Baştürk ise "CHP'yi destekleyeceğiz. Hükümetle aramızda bir anlaşmazlık yok" diyor. Yoksa 20 Mart direnişinden sonra yüzlerce işçi, öğretmen ve memuru tutuklatan bir başka hükümet miydi? Yoksa işçi sınıfının milyonlara varan direnişini televizyondan açıkça tehdit eden Ecevit değil miydi? Yoksa Baştürk de, bütün göstermelik muhalifler gibi zam ve vergi yükünün sömürücülerin çıkarını emekçilerin omuzlarına bindirilmesini onaylıyor mu?

CHP hükümetinin tarihi görevi, emperyalizmin ve egemen sınıfların buhranının yükünü emekçilere bindirmektir. Yüzündeki "reformist" maskesi, emekçilere zorla içirilen zehire tat vermeye yaramaktadır. İşçi sınıfı faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi bir an olsun durdurmadı. Ne Ecevit, ne de faşist ya da reformist sendika ağaları emekçi halkımıza boyun eğdiremeyecektir. İşçi sınıfı ve emekçi halkımız gittikçe daha "anlayışlı ve bilinçli" davranıyor, CHP hükümetinin ve sendika ağalarının sömürücü ve zalimlerin hizmetindeki siyasetini anlıyor ve bilinçleniyor. Milyonlar ve milyonlarca emekçi, bugün reformizme karşı mücadelenin faşizme karşı mücadelenin parçası olduğunu iyice kavrıyor.

McNamara

Baş.ta.sa.1'de

kapitalist dünyanın en büyük iki mali tekelci grubu olan Rockefeller ve Morgan grupları 1970 yılında 330 milyar dolar sermayeyi denetliyorlardı. Bu, İngiltere, Fransa, Japonya ve Almanya'nın tekelci gruplarının denetlediği sermaye toplamından daha büyüktür. Chase Manhattan Bankasının da Başkanı olan Rockefeller de, ülkemize en karlı sermaye ihracını ne zaman, nerede yapacağını kararlaştırmaya geldi. Egemen sınıflar, tıpkı Mc Namara gibi Rockefeller önünde de her türlü uşakça aşağılanmaya başvuracaklardır. Yeter ki emperyalist sermaye gelsin! Komprador burjuvazi, efendisi emperyalistlerle birlikte halkımızı daha da sömürsün! En fazla kârı sağlasın!

Hem Mc Namara, hem Rockefeller halkımız üzerindeki emperyalist yağma ve sömürüyü arttırmak, Amerikan emperyalizminin hegemonyasını pekiştirmek ve Amerikan tekellerinin buhranını ülkemiz halkına bindirmek istiyorlar. Emekçi halkımızın, bütün emperyalistlere verdiği cevap bu yeni sömürgeci için de aynıdır: ROCKEFELLER DEFOL!

DİSK'İN

Baş.ta.sa.1'de

tiğini öğrendik. Bunun, anti-demokratik, halk güçlerini bölen ve provokasyona fırsat verebilecek olan bir karar olduğunu düşünüyor, zaman geçirmeden düzeltileceğini umut ediyoruz.

DİSK Yürütme Kurulu'nun 1 Mayıs kutlamaları, ve 1 Mayıs hazırlık çalışmaları konusunda aldığı bu anti-demokratik kararı bütün kuruluşlar, bütün kitle örgütleri, bütün devrimci, demokrat ve yurtseverler ve emekçi halkımız DİSK Genel Başkanlığına çekeceği telgraflarla protesto etmelidir.

Doğu'da Kürt milleti

Baş.ta.sa.1'de

bastırılması" üzerine, "son Türk devletinin parçalanmak istendiği" üzerine vaazlarını artırdılar.

Kimlerin sesi olduğu herkes tarafından çok iyi bilinen ve satır aralarında MİT ve Kontr-Gerilla'nın fısıldayışlarına yer veren ve bununla öğünen bir haftalık dergi, "Kürtlerin İsyan Hazırlığı" başlıkları atıyor. Türkiye'de Kürtlerin bulunduğu bölgeleri kastederek "Kürt milliyetçiliğinin canlı tutulmak istendiği bölge her halde sadece Irak değildir" türünden yazılar yazıyor.

Kısacası faşist diktatörlüğün karanlık güçleri Kürt milleti üzerinde bir provokasyona ve bu provokasyondan da faydalanarak Türk, Kürt ve diğer azınlık milliyetlerden bütün Türkiye halkı üzerinde zulüm ve baskının artırılmasına hazırlanıyor.

Onların ikinci bir niyeti ise, bir yandan ezen ulus şovenizmini çeşitli yollarla körüklerken, dikkatleri günün gerçeklerinden başka yönlere çekmek ve bu yolla faşist demagojiyi sürdürebilmektir.

Öte yandan onlar, yıllardır şovenizm ile ağuladıkları halk kitleleri üzerinde bu yolla da "güçlü devlet" özlemini körüklemeye ve faşist diktatörlüğün daha da sertleştirilmesine zemin hazırlamaya çalışıyorlar. Bu provokatif propagandanın yanında "sıkıyönetim istekleri" de bütün hızıyla sürüyor.

Kürt milletinin varlığını sözde kabul etmeyen ulusların kendi kaderini tayin hakkını çiğneyen, Kürtçe'yi yasaklayan, Kürt milletini ve diğer azınlık milliyetleri bütün ulusal haklarından mahrum edenler, iş provokasyona geldi mi Kürtlerden de, Kürt tehlikesinden de bahseder oluyorlar.

Faşist diktatörlüğün bütün tertipleri gibi, bu provokasyon da deşifre edilecektir.

KÜRT MİLLETİ ÜZERİNDE YENİ OYUNLARA HAYIR !

MİLLİ ZULME SON !

KÜRT ULUSUNA KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI !

YDGF

Baş.ta.sa.1'de

nın devrim için eğitim ve seferberliğinde kuvvetli bir silahtır.

YDGF, bilinçli ve mücadeleci gençliğin mücadelesinin parlak bir ürünü olarak doğdu. Ve yine mücadele içinde, şimdiden sonra daha da geniş gençlik yığınlarını saflarına kazanarak, temelini daha da kuvvetlendirerek, her geçen gün mücadeleyi daha da ilerletecek ve gençlik yığınlarının vazgeçilmez örgütü ve önderi olacaktır.

YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU'nun kuruluşu ile ilgili olarak, Genel Başkan Çetin KAYA tarafından basına bir açıklama yapıldı. Aşağıda bu açıklamadan bazı parçalar yayınlıyoruz:

Açıklamada, ülkemizde halk gençliğinin yarı-sömürge, yarı-feodal şartlarda yoğun bir baskı ve sömürü altında olduğuna; bunu uygulayanların emperyalistler, sosyal-emperyalistler, komprador burjuvazi ve toprak ağaları olduğuna dikkat çekiliyor.

Faşist diktatörlüğün her türlü baskı ve zulmüne rağmen, halk gençliğinin yıllardır yiğit ve fedakar bir şekilde şanlı bir mücadele geleneği yaratmış olduğunu; gençliğin mücadelesinin her geçen gün daha geniş bir kesimi içine alarak bütün hızıyla devam ettiğini vurgulayan açıklama, daha sonra şöyle devam ediyor:

"YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU'nun kuruluşunu, halk gençliğinin gerek kendi somut talep ve ihtiyaçları uğruna, gerekse temel hedefleri olan demokrasi ve bağımsızlık uğruna verdiği devrimci mücadele açısından yeni bir dönemin başlangıcı olarak görüyoruz. Bu, gençliğin mücadelesinin daha yaygın ve daha etkin bir karakter kazanmasının, yeni ve ileri boyutlara ulaşmasının başlangıcıdır."

"Federasyonumuz, bugün gençliğin en acil talebi haline gelmiş olan öğrenim özgürlüğü iş ve can güvenliği mücadelesini yükselterek geniş gençlik kitlelerini bu talep etrafında örgütleyecektir. Halk gençliğinin tüm kesimlerinin her türlü maddi, manevi ve kültürel ihtiyaçları uğruna mücadele edecektir."

"Federasyonumuz, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının uşakları olan faşistlerin ve sosyal-faşistlerin gençliği binbir yalan ve demagoji ile aldatmalarına ve kendi karşı-devrimci emellerine alet etmelerine karşı mücadele edecektir. Kürt ulusu ve çeşitli milliyetlerden halkımız üzerindeki milli zulme, şoven uygulama, asimilasyon politikalarına karşı mücadele edecektir. Yine reformistlerin gençliği boş hayallerle avutup, oyalamalarına karşı mücadele edecek, reformizmin gerici düzen savunucusu özünü ortaya serecektir."

"Federasyonumuz halk gençliği saflarında dostluk, hoşgörü ve birlik ortamını hakim kılmaya çalışacak, halk için demokrasiyi eksiksiz savunacaktır. 'Propaganda, ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik' ilkesi temelinde tüm gençlik güçlerini faşist diktatörlüğe karşı eylemde birleştirmeye çalışacaktır."

"Federasyonumuzun temel görevi, gençliğe gerçek kurtuluş yolunu göstermektir. Gençliğin gerçek kurtuluş yolu, emekçi halkın kurtuluş yolundan, yani emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin kovulmasından feodal kalıntıların tasfiyesinden, halk için eksiksiz bir demokrasinin gerçekleştirilmesinden geçmektedir. Bu devrimi gerçekleştirme, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist-feodal iktidarını yıkmakla mümkündür."

"Bugün birçok il ve ilçede bu amaçlar doğrultusunda faaliyet gösteren gençlik kuruluşlarını, bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizi ülke düzeyinde güçlü bir şekilde verebilmek için YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU (YDGF) çatısı altında birleşmeye çağırıyoruz."

ÜNİVERSİTELERDEKİ

Baş.ta.sa.1'de

ni eliyle gerçekleştirmiştir. Üniversitelerin etrafına örülen, ortaçağ şato duvarlarına benzeyen duvarlar, faşist saldırıları engelleyemeyecek ancak polis ve jandarmanın içerde yurtsever, devrimci öğrencilere karşı girişecekleri saldırıyı gözlerden gizleyecektir.

CHP hükümetinin yaktığı "yalancı mumu" gerçeğin güçlü soluğuyla hemen sönmüştür. Bütün çabalarını komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarını pekiştirme doğrultusunda harcayan CHP hükümetinin faşist saldırılar karşısında bir bostan korkuluğu bile olamadığını, emekçi halk kitleleri iyice görmektedir.

Üniversite öğrencileri ve halk kitleleri can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanmasını, faşist saldırganların öğrenim kurumlarından atılmasını, polisin, jandarmanın okullardan çekilmesini, Kontr-Gerilla ve MİT'in dağıtılmasını, MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılmasını istiyor. Ne faşist diktatörlüğün faşist çeteleri, ne de CHP'nin ikiyüzlü çabaları yurtsever, devrimci öğrencilerin ve emekçi halk kitlelerinin bu isteklerini gerçekleştirme doğrultusundaki mücadelesini engelleyemeyecektir.

CAN GÜVENLİĞİ

Baş.ta.sa.1'de

karşısında CHP hükümetinin bütün yaptığı "anarşi önlenecektir" yalanını ortaya sürmektedir. Son zamanlarda buna bile başvurmaz olmuştur. Çünkü bütün çabasını harcadığı başka işleri vardır. CHP reformistlerinin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarları doğrultusunda ülkemizi emperyalistlere daha da peşkeş çekme girişimleri, uğraşlarının odak noktasıdır. Onların artık halkın can güvenliği sağlama, faşist saldırıları önleme gibi bir sorunları hiç kalmamıştır.

Oysa işçilerin, köylülerin, milyonlarca emekçinin bugün temel istekleri can güvenliğinin sağlanması, faşist diktatörlüğün özel faşist yuvaları olan Kontr-Gerilla, MİT, MHP ve Ülkü Ocaklarının ortadan kaldırılması, faşist katillerin bulunup cezalandırılmasıdır.

CHP hükümeti, faşist saldırı yuvalarını söküp atma çabasına girmemekle, faşist katillerin üstüne gitmemekle, onlara yeni katliamlara girişmeleri için güç verici, yol açıcı bir duruma düşmektedir.

Milyonlarca emekçi CHP hükümetinin boyaları iyice kazınan yüzünü artık iyice görmektedir. Can güvenliğinin sağlanması, özel faşist yuvaların dağıtılması, faşist katillerden hesap sorulması doğrultusunda milyonlarca halkın yükselttiği mücadele, faşist diktatörlüğün ve reformistlerin diktiği tüm barikatları parçalayarak hedefine ulaşacaktır.

CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANMALIDIR !

KONTR-GERİLLA, MİT DAĞITILMALI, MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR !

FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR !

KIZIL MEYDANDA

Baş.ta.sa.3'de

dillerden insanların neşeli bir kaynaşması söz konusuydu; bütün ülkelerden ve dillerden insanlar, yoldaşlar, Rusya'ya karşı savaşa yollanan ordular içinden devrime inananlar buradaydı. Bütün ırklardan insanlar, bayrakları ve federasyonlarının amblemleri etrafında gruplanmışlardı. Tam Kızıl Meydan'a doğru harekete geçeceğimiz bir sırada, parlak harflerle "Yaşasın Dünya Devrimi" yazılı büyük kızıl bir flamanın başını çektiği, Alman ve Avusturyalı tutuklulardan oluşan büyük bir grup katıldı bize. Uzun bir kortejle ortak hedefe doğru ilerliyorduk. Aradan az bir zaman geçmişti ki, uzun süredir yürüyüşte olan çeşitli bölgelerden gelenlerin oluşturduğu kortejlere rastladık. Fabrika kollektifleri, sendika birlikleri, Parti birimleri, Gençlik Birliği grupları, bir bakanlıkta görevli olan memurlardan oluşan gruplar ve buna benzer birçok grup. Hepsi de iş elbiselerini giymişti. Yalnızca kızıl bir amblem ile süslenmişlerdi ve taşıdıkları bayrakların ve pankartların üzerindeki yazılarla tanınabiliyorlardı."

"Meydana ilk varanlar arasındaydık. Merkezi kürsünün karşısında, Sverdlov'un mezarının yakınında, meydanın ortasına yakın, yerimizi aldık."

"Ne kadar da güzel bir görünümdü bu!.."

"Adını, Çarlığın emri üzerine akıtılan kanlardan almış olan bu meydanda, eskiden, büyük askeri birliklerin zor kullanarak tuttukları seyirçiler önünde, dalgalanan açık renkli bayraklar altında, altınlarla donatılmış muhafız birlikleri parlak geçit törenleri yapıyorlardı. Bu meydan ki, despotik bir isteğin sonucu, ezilenlerin alınlarından akan terle inşa edilmiş olan muazzam binalarla çevreleniyordu. Fakat şimdi bu meydan parıldayan mavi bir gökyüzünün altında kızıla boyanmış bir denize boğulmuştu. Her pencereden ve her kuleden bayraklar, flamalar ve sancaklar sarkıtılmıştı. Balkonlardan galerilere uzanan çiçekler ve yapraklardan yapılmış süs hevenkleri, ayaklı şamdanlar etrafında açılmış konuşma kürsüleri, büyük mağazaların ön cephelerinde mecazi veya tasviri görünümleri içeren tablolar.. Kurtarılmış Rusya, kardeş örgütlerde birleşmiş işçiler, köylüler ve orada kule duvarının her iki yanında 1. ve 3. Enternasyonalin kurucuları ve önderleri Marks ve Lenin'in muazzam tabloları."

"Tribünlerden birinin merdiven katından bakışlarımı bu büyük meydan üzerinde gezdirdim. Şimdi her yönden meydanda son bulan caddelerde ilerleyen yeni yeni kortejlerin akın ettiği görülüyordu. Kortejlerin ön sıralarında bandolar yer alıyor ve bunları dalgalanan bayraklar altında sıralar halinde sayısız insan izliyordu. Koyu renkte önlükleriyle kadın ve erkek işçiler, süngülerine küçük kızıl bayraklar takılmış askerler, renkli giysileriyle çevreden gelen köylüler, kolkola girmiş genç erkekler ve kızlar, hepsi devrimci marşlar söylüyorlardı. Üniformalarıyla kızıl muhafızlar, ard arda sıralanmış uzun kortejlerde yürüyor, Sovyet memurları ve diğer memurlar, çeşitli kızıl okullardan üniversiteliler ve işçiler ve subay okullarından öğrenciler, çeşitli makanların ve merkezi organların temsilcileri ve bunların hepsi sayısız sıralar halinde dizilmiş proleterlerdi. Yavaş yavaş meydan doluyordu. Görevliler oradan oraya koşuşturuyor, yer gösteriyor ve bozulan sıraları yeniden düzenliyorlardı. Omuz omuza duruyorlardı insanlar. Ancak şimdi uzun süreli uyarılardan, bayraklarla işaret edilmesinden ve orkestraların çeşitli uyarılarından sonra biraz sessizlik sağlanabildi. Öncelikle çok sesli bir uğultu duyuluyor, ardından meydanın bir bölümünden sesler yükseliyor ve bayrakların havaya kaldırılması, Enternasyonal söylenirken askerlerin selam durması, ve alkışların ve sevinç nidalarının yoğunlaşmasıyla bütün meydanı birden Yaşa!.. sesleri dolduruyor. Halk komiserlerinin arabaları gelmişti! Ve o iniyor ve binlerce yoldaşla birlikte Sverdlov'un mezarının başında duruyor. Binlerce ve binlerce kişinin içtenlikle bağlı olduğu insan: İlyiç. Hem büyük bir saygınlıkla ve hem de büyük bir samimiyetle; işte genel olarak böyle adlandırılıyordu Lenin."

"Ucu bucağı görünmeyen kitlelerin tek bir sevinç çığlığında birleştiği bu an, çok dokunaklı bir andı ve özel bir öneme sahipti. Ve bu sevinç nidasını bir ölüm sessizliği izliyor: İlyiç konuşuyor. Elbette yalnızca çok küçük bir bölüm onun sözlerini anlayabiliyor. En güçlü ses dahi bu büyük meydanda yok olup giderdi. Fakat herkes onun konuştuğunu biliyor ve nefesini tutuyor. Allahtan en ön sıralarda duruyoruz ve söylediği her sözü duyabiliyoruz. O, Rus proletaryasının önünde duran güçlüklerle dolu aylardan söz ediyor. Volga"da Kolçak duruyor; Denikin yeniden tehdit ediyor ve kuşatmanın aşılması çok zor. Yiyeceklerin ulaştırılması çok yavaş bir biçimde gerçekleşiyor. Gerçi bu sevindirici bir manzara değil, fakat O, büyük bir güvenle konuşuyor. Rusya'nın dışındaki ülkelerde ileriye yönelik atılımlar yapılıyor. Macaristan kendini koruyor. Minih işçilerin elinde. Yavaş yavaş sessizlik çözülüyor. Şimdi yeniden meydanda bulunan herkesin katılmasıyla Enternasyonal'in söylendiği duyuluyor. Ve bayrak korteji gözüküyor. Emek dünyasından ve siyasi yaşamdan bir dizi gruplar ve resimler, yeniden mecazi görüntüleri içeren tablolar, bir yerküre maketi etrafında çepeçevre bütün uluslardan işçiler. Yavaş yavaş kitle hareketleniyor. Bütün kürsülerde konuşmacılar gözüküyor."

"Özel olaylardan birkaçı: Şurada kendi ülkesinde ölüme mahkum edilmiş bir Fransız konuşuyor. Orada pırıl pırıl giysiler içinde bir elektrikli trene tıka basa doldurulmuş çocuklar. Anaokulları ve okullar için bugün özel bir bayram. Çocuklar, ne mutlu onlara. Onlar için burası, bütün sefalete rağmen, yine de bir cennet. Onlar için her şey yapılıyor, onların yeterinden fazla yiyecekleri var. Herkes açlıktan inlese dahi, onlara yiyecek bulunacaktır. Elbiseleri var, evleri var, ve şevkat görüyorlar, her şeyleri var onların. İşte, tam da bu nedenden dolayı, binlerce bilinçsiz işçi, yokluklar içinde kıvranırken, yine de Sovyetler Birliği'ne inanıyor. Orada yine benimle birlikte Minih'i terkeden dostum konuşuyor ve mücadele eden Minihli işçilerin selamlarını iletiyor."

Malatya'da

Baş.ta.sa.8'de

mek isteyen Vali "iki grup arasında çıkan çatışmada bir kişi öldü" şeklinde demeç verdi. Faşist Vali, İnan Taksi adlı bir taksi şirketinin arabasıyla gelen katili yakalatacağına 80 devrimciyi tutuklattırdı. Kaldı ki yaralı emekçiler silah sıkanın ismini ve arabanın plakasını polise vermişlerdir. Buna rağmen Vali, faşist katiller hakkında en ufak bir soruşturmaya dahi gerek görmemiş, tersine onları gizleme çabasına girmiştir.

Valinin aldığı "tedbirlere" bir örnek daha! Yeşiltepe Lisesi Müdür Muavini faşist Osman Barbaros silah ve sustalı bıçaklarla yakalandı ve polis memurlarının imzaladığı tutanakta silahın sağlam ve çalışır vaziyette olduğu belirtildi. Aradan bir gün geçince Vali müdahale etti. Yeşiltepe karakolu Komiser Yardımcısı faşist Zeki Çatalkaya tarafından ikinci bir tutanak tutuldu. Silah ve sustalıların "kullanılamayacak" kadar eski ve kırık olduğu belirtildi. İşte CHP hükümetinin atadığı "dürüst" valinin aldığı tedbir ve yaptığı "gerekli" şeyler bunlar!

Malatya halkı kendi can güvenliğini ancak kendisinin koruyabileceğini anlamıştır. Halkın can güvenliğini bizzat tehdit eden faşist güçler, halkın can güvenliğini sağlayamaz.

MARAŞ'TA

Baş.ta.sa.8'de

sun, Hesap sorulsun" "MİT, KONTR-GERİLLA, MHP, ÜLKÜ OCAKLARI dağıtılmalıdır" "Bütün Halka Can Güvenliği" sloganlarını haykırdı. Maraş'ı bir uçtan bir uca geçen kortej Ülkü Ocakları ve MHP'nin önüne geldiğinde daha da bir nefretle faşizme karşı haykırdı: "MHP Kapansın" "Ülkü Ocakları kapansın". Bu olay halkla devrimcilerin bütünleşmesini sağladı. Halkın faşizme karşı nefretini biledi ve Maraş'ta halk kitleleri büyük bir kalabalıkla güçlü bir gösteri yaptı. Halkın faşist diktatörlüğe karşı uyanıklığı arttı.

Türkiye çapında CHP'nin faşizmle uzlaşma siyasetini Maraş CHP il yöneticileri de gösterdi. Onlar, birkaç kişinin dışında yürüyüşe katılmadılar ve halkın gözünde yüzleri daha da açığa çıktı.

Yürüyüş, halkla devrimcilerin kaynaştığı güçlü, anti-faşist bir gösteri oldu.

Hasan Basri Akgiray

Baş.ta.sa.3'de

ve demokratik bir biçimde kutlanmasını sağlayabilir. Kaldı ki bu yıla değin kutlanan ve yüzbinlerin katılmasıyla oluşan gösteriler işçi sınıfının tutarlı davranışları ile sağlıklı biçimde olgulanmış ve görkemli bir kutlama nedeni olmuştur.

2- Gerçekten 1 Mayıs gününü bir grup ya da kesimin tekeline alması kutlamanın demokratik ve sağlıklı biçimde yapılmasına engel olabilir. Aslında 1 Mayıs'ın temelinde sınır tanımayan bir genişlik vardır. Şöyle ki, ulusal bayramlarımız ulusal hudutlarla sınırlı, dini bayramlarımız belli bir dinsel görüşe bağlı kişilerle sınırlı olmasına karşın, işçi bayramı ulusal hudutları aşan, tüm dünya işçilerini kapsayan geniş boyutlu bir bayramdır.

Geçen yıl 1 Mayıs kutlaması ve bu kutlama sırasında olgulanan üzücü olayların nedeni bir bölüm kuruluşların kutlamadan önceki günlerde hatalı davranışlarıdır. Aslında 1 Mayıs gününü önce bir bayram olarak kabullenmek ve bu bayramı fraksiyonlar arasındaki çatışmayı gözönüne almadan, tüm işçi ve emekçilerin eylem birliği içinde kutlamak gerekir. Kutlamadan önceki günlerde düşmanlık yaratıcı propagandalarla örneğin, bir grubun saldırıda bulunacağı söylentileriyle önceden bozguncu tavır almak kesinlikle yanlıştır. Faşizme karşı savaşımda faşizmin yararlanacağı davranışlarda bulunmak sakıncalı olmaktadır.

3- Kuşkusuz 1 Mayıs bayramının tüm ülkede işçi sınıfının ve emekçi halkın, hatta ikinci soruya verdiğimiz yanıtta değindiğimiz gibi, tüm dünya işçi ve emekçilerin birlikte kutlaması gereklidir. Ve bayram böyle bir kutlamanın nedeni olmalıdır.

4- Evet.

HALK KİTLELERİNİN

Baş.ta.sa.3'de

lularının ortaya çıkarılmasından sonra, kükreyen bir aslan gibi atılarak, faşist katillerden ve kanlı olaya zemin hazırlayanlardan hesap soracaklarını söylediler. Fakat bugün artık onlardan hiç bir ses duyulmaz oldu. Oysa CHP hükümetinin elinde faşist katilleri ve bağlı bulundukları faşist yuvaları ad ad belirleyen belgeler ve kanıtlar vardır. Emekçi halk kitleleri bunların açıklanmasını ve 1 Mayıs'ın kanlı katillerinin cezalandırılmasını istiyor.

1 Mayıs katliamında, Kontr-Gerilla, MİT ve MHP'li faşist katillere Taksim Alanını kana bulamalarında eşsiz bir destek sağlayan ve bu kanlı olayda, faşist çetelerle ortak sorumluluk taşıyan sosyal-faşistler de ne kadar saklanmaya çalışsalar boşunadır. Emekçi halk kitleleri onların kanlı katliamın suçluları arasındaki yerlerini çoktan belirledi.

CHP hükümeti, bugüne kadarki uygulamalarıyla komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarının yanında olduğunu, en küçük bir kuşku payı bırakmayacak ölçüde kanıtladı. O, halk düşmanı faşist ve sosyal-faşist çetelerden hesap sormak bir yana, onlara gittikçe güçlü destekler sağlayan bir tutum içindedir. Halk düşmanlarından değil, halktan hesap sormaya çalışarak, emperyalistlerin ve yerli işbirlikçilerinin övgüsüne hak kazanmıştır.

Fakat onurlu ve özgürlüğüne yürekten bağlı emekçi halk kitleleri, kendisine yapılanların hiç birini unutmayacak, 1 Mayıs'ın ve diğer bütün katliamların suçlularıyla onları koruyanlardan hesap soracaktır.

Baş.ta.sa.3'de

sı ülkemizde sınıf çelişkilerinin keskinleştiği, işçi sınıfının ve bütün halkın faşist diktatörlüğe, faşist katliamlara ve sömürüye karşı mücadelesinin yükseldiği bir dönem olmuştur. Faşist diktatörlük bu mücadeleyi bastırarak sömürü ve soygun düzenini sağlamlaştırmak için çeşitli tertipler hazırlıyordu. Bu tertipler tek tek devrimcilerin katledilmesinden, CHP mitinglerine yapılan saldırılara kadar uzandı. Bu tertiplerin bir devamı olarak faşist diktatörlüğün özel cinayet mangaları 1 Mayıs gösterileri için saldırı planları hazırlıyorlar, bunun için uygun bir zemin yaratılmasına çaba gösteriyorlardı.

İşte bu uygun zemini sosyal-faşistler hazırladılar.

Faşistler, 1 Mayıs öncesinde "1 Mayıs'ta birtakım olayların olması bekleniyor", "Maocular mitinge saldıracak" türünden bir propagandaya girişerek açık niyetlerini ortaya koyuyorlardı. Sosyal-faşistler de "Maocular mitinge saldıracak" demagojisine başvurarak, bütün hazırlıklarını proleter devrimcileri miting alanına sokmama ve proleter devrimcilere karşı tertip ve saldırılara başvurma temeline oturttular.. Proleter devrimcilere karşı 1 Mayıs öncesinde saldırı hazırlıklarına giriştiler. Onlar çeşitli toplantılarda, bildiriler de ve demeçlerde "Maocular" dedikleri proleter devrimcileri, yurtseverleri 1 Mayıs kutlamalarına "almayacaklarını", "gelirlerse ezeceklerini" açıkladılar. Sosyal-faşistler 1 Mayıs kutlamalarında her kesin kendileri gibi Rusya'ya bağımlılık sloganı atmalarını istiyorlardı. O zamanki DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca 16 Nisan'da yaptığı bir açıklamada kendi tespit ettikleri sloganları sıraladıktan sonra "...bunlar dışında slogan kullanılmamasını (...) bu talimata kesinlikle uyulmasını, aksi takdirde görevliler tarafından müdahale edileceğinin bilinmesini" açıklıyordu.. Öte yandan 20 bin kişilik "güvenlik ekipleri" oluşturuluyor, bunların eline "Maocular"a karşı kullanılmak üzere tornadan çıkma sopalar tutuşturuluyordu. DİSK "güvenlik sorumlusu" Mehmet Ertürk bu "görevlilere" karşı yaptığı bir konuşmada, "gerici ve faşist burjuvazinin bir saldırısını kesinlikle beklemiyoruz. Saldırı gelirse mutlaka 'Maocular'dan gelecektir. Bir bakıma onların saldırması iyi olur. 3-4 kişi ölürse kitlelerden iyice tecrit olurlar" diyordu.

Sosyal-faşistler, proleter devrimcileri ve yurtseverleri baş düşman ilan ederek, onlara karşı 20 bin kişilik "güvenlik ekipleri" oluşturuyor, İGD'li beslemelerin eline silahlar ve sopalar tutuşturuyorlardı. Böylece onlar Kontr-Gerillanın, MİT'in ve MHP'nin girişebileceği bir saldırıya karşı işçi sınıfının uyanıklığını köreltiyor, işçi sınıfının faşist saldırganlara karşı hazırlanmasını engellemeye çalışıyorlardı.

Bu ve benzeri açıklamalar, sopalı "güvenlik ekipleri"nin oluşturulması, İGD'lilerin silahlandırılması, 1 Mayıs öncesinde İGD'li sosyal-faşistlerin Sadık Canarslan ve İdris Türkoğlu adlı proleter devrimcileri şehit etmeleri faşist diktatörlüğün, basında "1 Mayıs olaylarının birtakım 'olaylara gebe' olacağı" yolunda provokatif bir propaganda yürütmesi ve 1 Mayıs'ta kanlı provokasyonunu hazırlaması için zemin hazırladı.

İşte 1 Mayıs 1977 katliamı sosyal-faşistlerin hazırladığı bu zemin üzerinde düzenlendi. Faşist diktatörlüğün özel cinayet mangaları bu "uygun zemini" en iyi şekilde kullanarak Taksim Alanını kana buladılar.

X X X

1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü yaklaşıyor, işçi sınıfı ve proleter devrimciler bütün ülke çapında olduğu gibi 1 Mayıs Taksim Alanında da 1 Mayıs'ı coşkun ve görkemli bir şekilde kutlayacaklardır.

Proleter devrimciler bu yıl da İstanbul 1 Mayıs Alanındaki kutlamalara katılacaklardır.

1 Mayıs kutlamalarının yaklaştığı ve proleter devrimcilerin ve işçi sınıfının 1 Mayıs gösterilerine hazırlandığı bugünlerde, DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikasına ve diğer bazı sendikalara çöreklenmiş sosyal-faşistler proleter devrimciler aleyhine yeni bir kampanya başlatmaya çalışmakta, yeni bir provokasyon zemini oluşturmaya çalışmaktadırlar. Öte yandan bazı dergilere demeçler veren eli kanlı faşistler ve egemen sınıfların kiralık kalemleri 1 Mayıs'ta "yeni olaylar"dan ve "Maocu rüzgarlardan" dem vurmaya başladılar.

Böylece faşistler ve sosyal-faşistler yeni bir provokasyon ve saldırı için ortam yaratmanın planlarını yapmaya, işçi sınıfına ve emekçi halka gözdağı vermeye çalışıyorlar.

Fakat işçi sınıfı, emekçi halk ve proleter devrimciler bütün bu planları boşa çıkararak 1 Mayıs'ı bütün Türkiye çapında ve 1 Mayıs Taksim Alanında coşkun bir şekilde kutlayacak ve faşist katillerin yüreğine korku salacaktır.

Bunun için, özellikle İstanbul 1 Mayıs gösterilerinde:

* BÜTÜN HALK GÜÇLERİ EN DEMOKRATİK BİR ŞEKİLDE YER ALMALI, HİÇ BİR ŞEKİLDE PROPAGANDA VE AJİTASYON ÖZGÜRLÜĞÜ KISITLANMAMALIDIR.
* SOSYAL-FAŞİST SALDIRGANLARA KESİNLİKLE "GÜVENLİK GÖREVLİSİ" OLARAK GÖREV VERİLMEMELİ, MEHMET ERTÜRK VB. GİBİ TESCİLLİ SOSYAL-FAŞİSTLER DİSK 1 MAYIS HAZIRLIK KOMİTESİNDEN UZAKLAŞTIRILMALIDIR.
* KONTR-GERİLLA'NIN, MİT'İN, MHP'NİN ELİ KANLI KATİLLERİNİN SALDIRI İHTİMALİNE, FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN TERTİPLERİNE KARŞI HAZIRLIKLI VE UYANIK OLUNMALIDIR.

SINIF SENDİKALARI

Baş.ta.sa.4'de

devrimci hareketin gelişmesi şartlarında sendikalarda devrimci işçilerin muhalefeti de gelişmektedir. Her geçen gün, mücadele içinde her türden sendika ağalığının ve burjuvaziye hizmet eden göstermelik sendikacılığın yüzü daha da açığa çıkmakta, daha fazla kavranmaktadır.

Sendikaların tabanında, işçi sınıfı arasında "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" sloganı her geçen gün daha fazla yayılmaktadır. Her sendikada, her sendika şubesinde, her fabrikada muhalefetler ortaya çıkmaktadır. Ancak bütün bu muhalefet dağınık, güçsüzdür ve açıkça belirlenmiş bir amaca ve bütünlüklü bir perspektife sahip değildir.

1 Mayıs yaklaşıyor.

Bu seneki 1 Mayıs "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" sloganının gerçekleşmesi için, sınıf sendikacılığı ve kızıl sınıf sendikaları için mücadelenin, sendikalarımızı gerçek mücadele örgütleri haline getirmek için mücadelenin daha da yükseldiği bir gün olmalıdır.

Proleter devrimciler, gittikçe daha yükselmekte ve yaygınlaşmakta olan, sendikal alandaki devrimci işçi muhalefetinin başına geçmeli, bu muhalefeti derleyip toparlamalı, esas amacına doğru yönlendirmelidirler.

En sıradan işçilerin bile hızla yükselmekte olan sınıf bilinci, bugünkü sendika ağalığına karşı duyulan nefret ve proleter devrimci hareketin yol göstericiliği onların üzerinde yükselebilecekleri temeli hazırlamaktadır.

İSTANBUL YAKACIK

Baş.ta.sa.3'de

Mayıs'ın önemini, yerini ve tarihçesini anlattı, 1 Mayıs 1977 katliamı üzerinde durdu.

Daha sonra, toplantıda bulunan beş arkadaş bağış kampanyasında aktif olarak görev olmak istediklerini belirterek almak makbuzu aldılar. Bir başka arkadaş da pankart yazma görevini üstlendi.

Toplantıda ertesi hafta tekrar bir araya gelme kararı alındı.

Ertesi gün proleter devrimcilerden ve halktan oluşan 8 kişilik bir ekip bağış toplamak, Halkın Kurtuluşu gazetesi satmak ve propaganda yapmak için evleri dolaştılar; Halk bu faaliyeti ilgiyle karşıladı. 28 gazete satıldı, 500 TL'na yakın bağış toplandı.

Yakacıklı proleter devrimciler, bölgelerinde 1 Mayıs kampanyasını sürdürmeye devam ediyorlar.

DİSK yöneticilerinin

Baş.ta.sa.3'de

kendi somut talepleri için ileri atıldıkları bir gün olarak görmemekte, bunun için de 1 Mayıs'ı işçi sınıfının düzgün sıralar halinde bir resmi geçiti düzeyine indirgemektedir.

Ayrıca böyle bir "resmi geçit" in bile sadece kendi kontrolleri altında gerçekleşmesi için bir takım sendikal yasaklamalar koymakta, İstanbul dışında da 1 Mayıs'ı işçi sınıfı ve bütün halk tarafından güçlü ve coşkun bir şekilde kutlanmasını önlemeye çalışmaktadırlar.

Geçen yıl da DİSK'in başında bulunan Kemal Türkler sosyal-faşist kliği sendikal yasaklamalar koyarak işçi sınıfının 1 Mayıs'ı bütün ülke çapında gösterilerle ve toplantılarla kutlamasını, devrimci taleplerini yükseltmesini engellemeye çalışmış, işçi sınıfının mücadelesini sadece İstanbul'da bir resmi geçit düzeyine indirgemeye çalışmıştı.

Fakat işçi sınıfı ve bütün halk geçtiğimiz 1 Mayıs'ta sadece İstanbul sokaklarında değil, ülkenin bir çok yerinde devrimci taleplerini yükseltmiş, faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı kinini ve öfkasini bilemiştir.

Bugün de DİSK yöneticileri hangi sendikal yasaklamaları korlarsa koysunlar işçi sınıfı ve halk kitleleri, sadece İstanbul'da değil, bütün ülke çapında proleter devrimcilerin önderliğinde kızıl bayrakların gölgesinde 1 Mayıs'ı coşkun ve görkemli bir şekilke kutlayacaktır.

İşçi sınıfının, halkın ve bütün demokrat ve yurtseverlerin talebi budur. Bu talep sendikal yasaklamalar konarak engellenemez.

İSTANBUL ANADOLU LİSESİ

Baş.ta.sa.3'de

yor. Bunun için, çalışmaları düzenlemek üzere bir komite oluşturdular.

Folklorcu ve tiyatrocu gençler 1 Mayıs gününde birer gösteri yapmaya hazırlanıyorlar. Yurtsever devrimci gençler 1 Mayıs konulu bir resim sergisi düzenleyeceklerini söylüyorlar.

Anadolu Lisesinden yurtsever devrimci gençler kültür çalışmalarını kahvelere ve pazar yerine yayarak halkla bütünleşmeyi amaçlıyorlar.

Emil Galip Sandalcı

Baş.ta.sa.3'de

Mayıs, yeryüzünün en büyük topluluğuna ve en haklı kavgasına ortak olmanın bilincinde ve sevincinde coşku ile kutlanmalıdır.

1 Mayıs bir kutsal ortaklığın odaklaşmasıdır.

Ve mutlu bir gündür.

Bu yüzden de düşmanlarca her fırsatta "kanlı bir gün"e dönüştürülmek istenmektedir.

1 Mayıs 1978'de 1977'nin hataları yenilenmemelidir.

Hiç kimsenin 1 Mayıs'ı kısır tekelleştirme çabaları, slogan inatlaşmaları ile faşist provokasyonların kanlı kucağına atmaya hakkı yoktur.

Tüm devrimci kuruluş ve siyasetlerin temsilcileri bir araya gelmeli, nicelik ve ayrıcalık hesaplarına girmeksizin, eşitlik ilkesine saygılı bir biçimde 1 Mayıs bayramını ortak düzenlemenin koşullarını saptayacak özveri ve olgunluğu göstermelidir.

Yeni Haber İş Sendikası

Baş.ta.sa.3'de

bir şekilde kutlamalıdır.

Biz PTT emekçileri olarak 1 Mayıs 1978'de üzerimize düşen görevleri yerine getirmeli ve en geniş şekilde 1 Mayıs kutlamalarına katılmalıyız.

1 Mayıs bizim mücadele günümüzdür. 1 Mayıs'ın işçi sınıfı düşmanlarının yüreğine korku salarak coşkulu bir şekilde kutlanması için biz de yerimizi alalım.

VERGİ, ZAM VE

Baş.ta.sa.1'de

lan belediyelerin bindireceği Belediye Vergileri de eklenecektir.

İSCİ VE MEMURLAR, GENE 10 KAT FAZLA VERGİ VERECEKLER

Gelir Vergisi dilimlerinde de bir değişme olmadı. Asgari ücretin üstünde para alan emekçiler 1960'da yapılan dilimlere göre vergi ödemeye devam edecekler. O günden bu yana fiyatlar -resmi verilere göre- 10 misli arttığına göre her emekçi, sanki 10 kat fazla para alıyormuşçasına vergilendirilmektedir. Örneğin, bugün 50 bin lira yıllık ücreti olan bir emekçi -resmi verilere göre- 500 bin lira geliri olan bir kişi gibi vergi vermektedir. Bu Ecevit'in "sosyal adalet" gibi sözlerinin dahi ne denli gözboyama olduğunu açıkça göstermektedir.

EMPERYALİSTLERİN VE EGEMEN SINIFLARIN ELİ, İŞÇİ-MEMUR İKRAMİYELERİNE UZANDI

CHP hükümeti bu vergi tasarısıyla emekçilere bir başka ağır darbe daha indirmiştir. Şimdiye kadar işçi-memur ikramiyeleri ve yan ödemeleri, ücretin dışında vergilendiriliyordu. Şimdi ise, ücret ve ikramiyeler birleştirilecek, böylece ortaya çıkan miktar daha yüksek olduğu için, daha yüksek oranda vergiye tabi tutulacaktır. Sonuçta işçi ve memurların eline daha az para geçecektir. Bu, Demirel hükümetinin dahi yapmaya cesaret edemediği açık bir soygundur. Milyonlarca işçi ve memur, çoluk-çocuğunun nafakasına uzanmış bu soygun teklifinin arkasında bulunan emperyalistleri ve egemen sınıfları, onların 12 Mart'çı Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu'nu, keyif içinde denize giren emperyalist tezgahçı ve talancı Mc Namara'yı gittikçe daha iyi görüyorlar.

EN BÜYÜK VERGİ KAÇAKÇILARI, KOMPRADOR BURJUVAZİ VE TOPRAK AĞALARIDIR

Vergi tasarısında tabii ki toprak ağalarına tek kuruş vergi getirilmemiş. Kompradorların bir kesiminin Kurumlar Vergisi % 25'ten % 30'a çıkarılırken, önemli bir bölümünün de % 10 geliri vergi dışı bırakılmış. Oysa, komprador burjuvazinin kaçırdığı vergi Sayıştay denetçilerinin yaptığı açıklamaya göre devalüasyondan sonra 100 milyar lira, Hesap Uzmanları Derneği'nin yaptığı araştırmalarına göre, 75-80 milyar lirayı aşmaktadır. Kendi devletlerinin çıkardığı yasalar, komprador burjuvazi ve toprak ağalarına vergi kaçıracak "meşru" binbir yol bırakmıştır. CHP yönetiminin halktan yana değil, egemen sınıflardan yana bir siyaset izlediğini yeni vergi tasarısı açıkça göstermektedir. Ecevit'in bütçe için gerekli gördüğü 80 milyar lira, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kaçırdığı vergilerden sağlanabilirdi. Ancak o, bu yükü de emekçilere bindirmiştir.

GÜNEŞ ÇIKTI, REFORMİZM ERİDİ

Bugün peş peşe gelen zamlar ve gelmekte olan yeni vergiler, CHP yönetiminin aldatıcı yüzünü iyice açığa çıkarıyor. Seçimlerden önceki binbir vaat şimdi kulakardı edilmektedir. "Sosyal adalet" "düzen değişikliği", "halkın iktidarı" artık Ecevit ve çevresinin, duymak istemedikleri kullanıp atılmış demagojik silahlarıdır. CHP hükümeti bundan böyle "buhranın yükünün bütün halk tarafından paylaşılması" teraneleriyle, ücretleri dondurmaya, olmazsa üst sınırını dondurmaya hazırlanıyorlar.

HİÇ BİR DEMAGOJİ, FAŞİSTLERİN HALK DÜŞMANI YÜZÜNÜ GİZLEYEMEZ

Vergi alanında da reformist yalan ve boş vaatler, faşist demagojiye alabildiğine geniş ufuklar açmıştır. Şimdi Demirel'den Türkeş'e, Tercüman'ın Mıgırdıç Selefyancı yazarlarından Günaydın'ın 12 Mart'çı yazarlarına kadar bütün faşistler, halkın hoşnutsuzluğunu kendi faşist emellerine alet etmeye çalışıyorlar. Seçimlerden önce Demirellerin Türkeşlerin alternatifi olarak CHP'yi gösteren oyun sürüyor. Emperyalist uşakların bir kesimi, CHP reformizmi karşısında "Sıkıyönetim", "Milli Birlik Hükümeti" gibi alternatifleri yaymaya çalışıyorlar. Oysa Demirel ve Türkeşler, bu vergi tasarılarını dayatan emperyalistlerin en güvenilir uşaklarıdır. Ecevit'in vergi önerileri, emperyalizmin IMF aracılığıyla Demirel hükümetlerine getirdiği öneriler dir. Emekçi kitlelerin direnişi Demirellere, Türkeşlere bu tasarıları gerçekleştirme zaman ve olanağı bırakmadı. CHP yönetimi ise yüzündeki "halkçı" maskeyle bunları gerçekleştirmek üzeredir. Bu tasarılar doğrudan doğruya Demirel kardeşler gibi komprador burjuvazinin çıkarlarını sağlama bağlamaktadır. Adalet Partisi'ni destekleyen Durmuş Yaşar ve oğullarının, Halit Narinlerin sömürüsünü güvenilir biçimde sürdürmektedir. AP'nin önde gelenlerinden Kamran İnan gibi toprak ağalarının köylüler üzerindeki azgın baskı ve sömürüsünü korumaktadır. Amerikan emperyalizmi ve CIA'nın ülkemizdeki en güvenilir uşaklarından olan Türkeş, gerçekte emperyalizmin buhranını da emekçi halkımıza yükleyen bu ağır vergilere son derece sevinmektedir. Onun varlığı ve çıkarları bütünüyle emperyalizmin, CIA'nın, IMF'nin varlık ve çıkarlarına bağlıdır.

HALKIN KURTULUŞU, Ecevit hükümetinin faşizmin koltuk değneği olduğunu aylardır açıklamaktadır. 97. sayımızda "CHP'nin Vergi 'Tedbirleri' Sömürücülerin Çıkarına Emekçi Halka Bindirilen Ağır Bir Yüktür" başlıklı yazıda, 100. sayımızda, "CHP Hükümetinin 'Tedbirleri' Halk Üzerindeki Vergi Yükünü Artırmayı Hedefliyor" başlıklı yazıda, CHP'nin vergi siyaseti ile ilgili yaptığımız tespitler ve tahminler bugün hayat tarafından doğrulanmaktadır.

Emekçi halk kitleleri, faşist diktatörlüğe karşı mücadelesinin önünde engel olan reformizmi de bir kenara atmayı bilecektir.

İlhan Selçuk

Baş.ta.sa.3'de

girişi, mütareke döneminin acı ve kara anılarını yaşamış toplumun sevinciydi. İkinci Dünya Savaşından sonra ortaya "İstanbul'un Fetih Bayramı" diye bir kavram atıldı. Tutucu, gerici ve sömürücü kesimde bu fikir geliştirildi. Oysa "fetih" kavramı çağdışıdır. Yurt kavramına ters düşer. Yurt, fethedilmez; kurtarılır. Bununla birlikte çağdışı değer yargılarının geçerli olduğu kesimler, İstanbul'un Fetih Bayramını genelleştirip benimsetmeye çalıştılar. Bu yolda başarıya da ulaştılar. 500 yıl önce yaşanmış bir olayı çağımızın dünyasında sahneye koydular. Bu eylem, toplumsal bilinci çağdışı değer yargılarıyla donatmaya çalışmaktır. Asıl bayram, 29 Mayıs değil; 6 Ekim'dir; yani İstanbul'un Anadolu hükümetince emperyalist işgalinden kurtarıldığı gündür.

1 Mayıs'ı da işte bu bilinçle değerlendirmeliyiz. 1 Mayıs sömürüsüz bir dünyanın habercisidir. Çağdaş toplumsal bilincin bayramıdır; emekçinin günüdür. Bütün yurtta kutlanıp, benimsenmesi, anlamının yinelenmesi ve yaygınlaşması gerekir. Emekçiler toplum yönetiminde ve siyasal iktidarda söz sahibi oldukça, 1 Mayıs Bayramı yoğunlaşır, yaygınlaşır; sonunda resmileşir.

1 Mayıs hiç bir fraksiyonun, hiç bir kesimin özel bayramı olamaz. Tüm dünya emekçilerinindir. Bu anlamda kutlanmalıdır. Devrimciler arasındaki görüş ayrılıklarını derinleştirmek için değil, yumuşatmak, eritmek ve yok etmek için bir fırsat sayılmalıdır. 1 Mayıs'ı ayrılıkları körüklemek için kullananlar, 1 Mayıs'a ihanet ederler.

Zaten bayramların geleneğinde ayrılıkları ve kırgınlıkları unutmak duyguları ve felsefesi vardır. İnsanlar, bayramlarda kendilerini birbirleri ne daha yakın hissederler. Emekçi halkın yakınlaşıp, bütünleşmesi, emekçilerin birbirini kucaklaması için 1 Mayıs, gerçek bir bayram olmalıdır. Böyle bir günde sömürücü çevrelere ve emperyalist güçlere fırsat verecek her türlü provokasyona karşı dikkatli ve duyarlı olmak kuşkusuz hem bayram kavramına, hem 1 Mayıs'ın tarihsel anlamına denk düşer.

Komprador burjuvazi,

Baş.ta.sa.1'de

caktır.

Ecevit hükümeti, emperyalist uşağı kompradorların bu isteğini de işçilere dayatmak istemektedir. CHP yönetimi, faşist, revizyonist ve reformist sendika ağaları aracılığıyla bunu tezgahrador burjuvazi, işçi sınıfının gücünü 15-16 Haziran'da, DGM Direnişinde 20 Mart genel grevinde kısmen gördü. Bu nedenle faşist diktatörlüğün imamı Ecevit hükümetinin aldatıcı ve uyuşturucu etkisinden bir an önce yararlanmaya çalışmaktadır.

İşçi sınıfı, bütün sendika ağalarını bir kenara itecek ve kanını, iliğini sömüren komprador burjuvazinin ücretleri dondurma hevesini Narinlerin, Koçların kursağında bırakacaktır.

Almanya'da 6 Mayıs anma toplantıları

* DUISBURG

TARİH: 6 Mayıs 1978
SAAT : 17.00
YER : Landfermann Gymnasium, Main str : 10 (Haupt Bahnhof civarı)

* BERLİN, BERLİN 15

TARİH: 5 Mayıs 1978
SAAT : 17.00
YER : Berlin Teknik Üniversitesi Salon No: 104, Strasse des 17. Juli

* BIELFELD

TARİH: 13 Mayıs 1978
SAAT : 17.00
YER : Fachhochschule, Wilhelm Bertelsmann Str.:10

PROGRAM :

- Konuşmalar
- Mesajlar
- Almanca, Türkçe, Kürtçe marşlar
- Diazlarla Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşların yaşamları ve mücadeleleri
- Devrimci ozanlar
- 1 Mayıs filmi
- Folklor

HALKIN KURTULUŞU * HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK, NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

Kızıldere direnişi 6. yıldönümünde toplantılarla anıldı

Kızıldere direnişi Cihan Alptekin'in mezarı başında anıldı

Cihan Alptekin'in mezarı başında, devrimciler ve köy halkı Kızıldere'nin yiğit devrimci direnişçilerini andılar.

Kızıldere direnişinde şehit düşen On'lar, Ardaşen'in "4 yeni yol" köyünde Cihan Alptekin yoldaşın mezarı başında anıldı. Eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi etrafında birçok devrimci grup anma toplantısına katıldılar. Geçen yıl meydana gelen ve köy halkının tepkiyle karşıladığı olayların tekrarlanmaması için de anma toplantısı sırasında slogan atılmaması da kararlaştırıldı.

30 Mart günü Cihan Alptekin yoldaşın mezarı başında Cihan'ın anası, kardeşleri, akrabaları, köy halkı, ilkokul çocukları ve çevreden gelen yüzlerce devrimci toplandı. Saygı duruşundan sonra birçok devrimci konuşma yaptı. Bir yoldaş, 10 can yoldaşın kararlılığını dile getirdi. 71 hareketinin değerlendirmesini yaparak konuşmasını bitirdi.

Anma toplantısı, Devrimci Yol grubunun slogan atma gibi olumsuz davranışları dışında olumlu bir tarzda yapıldı ve sona erdi.

Eskişehir'de işçiler ve öğrenciler anma toplantısı düzenledi

Kızıldere katliamında ölen devrimciler ve Sami Ovalıoğlu için düzenlenen toplantıya 500 işçi ve öğrenci katıldı. Enternasyonal marşı söylendikten sonra bir yoldaş Kızıldere'ye nasıl gelindiğini ve Kızıldere'de ölen 10 can yoldaşın faşist diktatörlüğün uşaklarına karşı nasıl direndiklerini anlattı. Bir başka yoldaş, 71 hareketinin değerlendirilmesini yaptı.

Son olarak konuşan bir yoldaş, Sami Ovalıoğlu'nun mücadelesini, mücadele azmini, halka, yoldaşlara ve devrime olan bağlılığını anlattı. Toplantı Enternasyonal marşının söylenmesi ve devrim andının içilmesiyle son buldu.

Eskişehir'de Kızıldere direnişinin 10 can yoldaşı ve Sami Ovalıoğlu yoldaş, yüzlerce işçi ve öğrenci tarafından anıldı.

Tunceli Şavkın Mezrasında Kızıldere direnişçileri anıldı

Mazgirt ilçesinin Şavkın mezrasında proleter devrimcilerin önderliğinde Kızıldere'yi anma toplantısı yapıldı. Toplantıya çoğunlukla emekçi kadınlar katıldı.

Toplantıda saygı duruşundan sonra söz alan bir yoldaş, Kızıldere'nin anlamını ve Kızıldere'de ölen devrimcilerin yiğitliklerini, kararlılıklarını belirten bir konuşma yaptı. Daha sonra Halkın Gücü'nden bir arkadaş konuştu. Bir yoldaş devrim andı içirdi. Toplantı, devrimci direnişi canlandıran sloganlarla son buldu.

Nizip Elifoğlu köylüleri anma toplantısı düzenledi

Elifoğlu köyünde ilk defa bir anma toplantısı düzenlendi. Köylüler devrim şehitleri için 1 dakika saygı duruşunda bulundular. Bir arkadaş, devrim şehitlerini anma toplantılarının gelenek haline getirilmesini vurguladı. Bir başka arkadaş 1971 hareketinin doğup geliştiği ortamı anlattı. 30 Mart 1972 günü Kızıldere'de halkımızın 10 yiğit devrimcisinin canlarını feda ederek devrimci kararlılık, düşmana boyun eğmezlik, halka ve yoldaşlara bağlılığın örneklerini verdiklerini anlattı. Yenilginin nedenlerinin ise harekete damgasını vuran küçük-burjuva maceracılığı olduğunu belirtti.

Çeşitli şiirler okundu, ağıtlar söylendi. Toplantı, coşku içinde sona erdi.

Elbistan'ın Malap köylüleri direnişçilerini andı

Toplantı öncesi hazırlık çalışmalarının yetersizliğine, çevre köylere haber gönderilemeyişine ve akşam işten eve geç dönen birçok kişiye haber verilemeyişine rağmen geniş bir köylü kitlesi toplantıya katıldı. Toplantı yerinde duvara "Yaşasın Kızıldere direnişi! Halkımız faşist diktatörlükten Kızıldere katliamının hesabını soracaktır!" sloganları yazılıp asıldı.

Toplantı Kızıldere direnişçilerinin ve tüm devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşuyla açıldı. Bir yoldaş söz aldı. Kızıldere'nin 1971 hareketinden ayrı ele alınamayacağını, 1971 hareketinin küçük-burjuva bir hareket olduğunu, kitlelerden kopuk on kararlı devrimcinin faşizme karşı yiğitçe direndiğini ama kararlılığın ve yiğitliğin devrim yapmaya yetmediğini, devrimin ancak proletarya partisinin önderliğinde halk savaşıyla başarıya ulaşacağını belirtti.

Daha sonra köylüler söz alıp görüşlerini belirttiler. İhtiyar bir köylü, devrimin halkla yapılacağını, halkın aydınlatılıp birleştirilmesi gerektiğini söyledi. Halka kumanda edecek devrimci bir partinin gerekli olduğunu anlattı. Toplantı coşkulu hava içinde son buldu.

Nizip Halkla Dayanışma Derneği'nde Kızıldere direnişi anıldı

30 Mart 1972 günü faşist diktatörlük Kızıldere de on kararlı devrimciyi katletti. Nizip'te yapılan anma toplantısında bu faşist katliam protesto edildi.

Halkla Dayanışma Derneğinde yapılan toplantı, tüm devrim şehitleri ve Kızıldere'de katledilen 10 yiğit devrimci adına saygı duruşu ile başladı. Bir yoldaş Kızıldere direnişini anlattı. Bir başka yoldaş 1920-71 döneminin kısa bir değerlendirmesini yaptı. Bu dönemin sağ oportünist, revizyonist çizgisini sergiledi. Daha sonra Devrimci Yol'dan bir arkadaş konuştu. Kızıldere ile ilgili şiir okundu. 1971 hareketini, devrimci bir tarzda değerlendirmenin de bir aracı olan toplantı sonra erdi.

Uşak'ta okullarda ve halkevinde toplantılar düzenlendi

Uşak'ta Ticaret Lisesi'nde yapılan Kızıldere katliamını protesto eden konuşmalar yapıldı. Proleter devrimciler en geniş öğrenci kitlesine, teneffüslerde Kızıldere direnişini anlattılar ve bu katliamın sorumlularından hesap sorulmasını istediler.

Halkevinde ise Kızıldere katliamını teşhir eden ve katledilen devrimcilerin mücadelesini anlatan bir duvar gazetesi çıkarıldı. Düzenlenen anma toplantısına 100 civarında genç katıldı. Devrim şehitleri için saygı duruşundan sonra bir yoldaş 71 hareketini kısaca değerlendirdi. Sorulan soruları açıklığa kavuşturdu. Faşist diktatörlüğün katliamlarının sona ermediğini belirtti. 1 Mayıs olaylarını, İstan Üniversitesi katliamı gibi daha nice katliamı faşist cinayet şebekelerinin düzenlediğini belirtti. MİT, Kontr-Gerilla, Ülkü Ocakları ve MHP'nin kapatılması gerektiğini söyledi. Daha sonra Kızıldere katliamını anlatan konuşmalarla toplantı son buldu.

Malatya Gazi Lisesinde Kızıldere şehitleri ve Sami Ovalıoğlu anıldı

Gazi Lisesi'nde bir günlük boykot yapıldı. Düzenlenen forumda Sami Ovalıoğlu ve 6 yıl önce öldürülen Kızıldere şehitleri, halkın yüreğinde bir kere daha yaşatıldı.

Forum, Devrimci Yol taraftarlarıyla ortaklaşa düzenlenebilirdi. Ancak onlar, toplantıyı kendilerinin yapacağını, konuşmalarda ise sosyal-faşizm, sosyal-emperyalizm gibi şeylere izin vermeyeceklerini belirttiler. Eylem birliğini reddettiler. Sonunda bir avuç kişi, taraftarlarını adeta kitleden kaçırırcasına yalnızca saygı duruşu yapıp dağıldılar.

Proleter devrimciler, okul bahçesinde saygı duruşu yapıldıktan sonra konuşmalar yaptılar, devrim andı içirdiler. Daha sonra sınıflara gidildi. Tahtalarda Kızıldere ile ilgili yazılar ve Sami Ovalıoğlu'nun resimleri vardı. Marşlar söylendi, Kızıldere direnişiyle ilgili konuşmalar yapıldı.

Malatya'da faşist saldırı ve işkenceler sürüyor

Malatya'da faşist katiller daha da azgınlaştılar. Son on gün içinde İnönü Üniversitesi'ne, Yeşiltepe'de bir eve, Kiltepe'de bir eve, Malatya-YDGD binasına ve toplam sekiz yere bomba attılar. Bütün bu saldırılarda polis güçleri daima saldırıya uğrayanları Emniyete götürüp işkence etmiş veya tutuklamıştır.

Nitekim 1 Nisan gecesi Malatya-YDGD faşistler tarafından bombalandı. Ertesi sabah derneğe gelen 25 devrimciyi polis göz altına aldı. Sebep olarak da derneğin bombalanmasını gösterdi. Emniyete götürülen dernek üyelerine işkence yapıldı. Daha sonra Yönetim Kurulu'ndan bir arkadaş "derneği bombalamakla" suçlanıp tutuklandı. Sonradan derneğe gelen Pol-Bir üyesi polisler dernek üyelerini ölümle tehdit ettiler. Dernek Yönetim Kurulu'nun müracatını, eski Valinin izinden yürüyen Malatya yeni Valisi "Siz gidin ben gerekeni yaparım" diye karşıladı. Ve "gereken" yapıldı! Malatya Meslek Yüksek Okulu'na giden devrimci öğrencilere yolda pusu kurulup üzerine ateş açıldı. Faşist katiller Ahmet Satılmış'ı öldürdüler, iki emekçiyi yaraladılar. Bu faşist cinayeti örtbas et

De.sa.7.sü.2'de

Maraş'ta beşbin emekçi, faşist katillerden hesap sorulmasını istedi

Maraş'ta binlerin yürüyüşü, faşist katillerin yüreğine korku saldı.

Maraş'ta 3 Nisan gecesi, faşistler Yörükselim mahallesinde bir kahvehaneyi kurşunladılar. 81 yaşında Sabri Özkan adlı bir yurtseveri öldürdüler. Bir öğretmeni yaraladılar.

Olayı duyan mahalle halkı ve Maraş'ın diğer mahallelerinde yurtseverler, devrimciler akın akın mahalleye geldiler. Halk faşistlere karşı nefretini gösterdi ve olaya büyük tepki duydu. Daha önce yaygın olan bir anlayış, "öğrenciler birbirine düşüyorlar" anlayışı yıkıldı.

Devrimciler cenazenin polislerce kaçırılmaması için sabaha kadar hastanede beklediler. Sabah saat 9.30'da cenazeyi aldılar. Zaten mahallenin yanında olan hastaneden alınan cenaze evine götürüldü ve oradan alınarak kortejin önüne konuldu. Bu sırada iki dakikalık saygı duruşundan sonra, kortej mezarlığa hareket etti. Korteje katılan halk kitlesi 5000'e yakındı. Halk bütün hıncıyla "Katiller bulun

De.sa.7.sü.3'de

HALKIN KURTULUŞU

ONBİNLERCE MAHKUMUN TALEBİ: GENEL AF

İnfaz Yasası Meclislere gönderildi. Yasa tasarısı, savcı, müdür, doktor ve birçok yetkilinin onayları alındığı taktirde meşruten tahliye süresini yarı yarıya duruma getiriyor. Bu yasa, 1975 yılında MC hükümetinin hazırlattığı tasarının bir parçası ve aynıdır.

İnfazın yarı yarıya olması için mahkumun, açık ve yarı açık cezaevlerinde çalışması şart koşuluyor. Adalet Bakanı şu anda ancak 5 bin civarında mahkumun açık, yarı açık cezaevlerinde olduğunu bilmiyor mu? Geri kalan 60 bin civarında tutuklu ve mahkum ne olacak? Adalet Bakanı, yarı yarıya infazı savcı, müdür ve diğer yetkililerin keyfine bırakıyor. Bu, mahkumu bir daha mahkum etmektir. Dört duvar arasında küfür, dayak ve angaryayı kabullenmeye zorlamaktır. Yoksul mahkumları, faşist idareye mahkum etmektir. Şu anda geçerli olan İnfaz Yasasına göre, üçte birlik infaz süresi hemen her zaman kendiliğinden uygulanırken bu yeni tasarıya göre zengin mahkumlardan ve ispiyonlardan başka hangi mahkumun işi sağlama bağlanır ki?

İnfaz Yasasında 12 Mart hükümlülerinden hiç söz yok. O günden bu yana pekçok devrimci mahkum dahil yüzlerce idam ve müebbet mahkumu zindanlarda. CHP hükümeti bu konuyu gözlerden gizlemeye çalışıyor. Ama aynı CHP milletvekilleri, Demirel'in soruşturma kuruluna sevkedilmesini dahi önlüyor ve Meclis'e gelmiyorlar. Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin mahkum ettiği devrimciler hakkında da bu tasarıda birşey yok. Oysa DGM'ler Anayasa'ya aykırı faşist mahkemeler değil miydi?

Adalet Bakanı "Af iyi olmuyor. Af çıkarmayacağız" diye defalarca konuştu. İşte Adalet Bakanı'nın sevimli gülücükleri arkasındaki gerçek yüzü. Onbinlerce mahkum anadan doğma suçlu mu doğdular? Yoksa CHP "düzeni değiştirmek"ten vazgeçip "düzen savunucusu" mu kesildi? 60 bin mahkum içinde kaç tane komprador ya da toprak ağası var? Yoksa "Kadirli kaymakamı" Mehmet Can "ilerici" maskesini atıp egemen sınıfların yandaşı mı kesildi?

Polis, mahkeme, hapishane! İşkence, dayak küfür! Bütün bunlar faşist diktatörlüğün emekçilere karşı uyguladığı baskı araçlarıdır. Hapishanelerdeki mahkumlar sömürü ve zulüm düzeninin kurbanıdır. Onların isteği, İnfaz Yasası'nın genişletilmesi ve bir Genel Af'tır. Adalet Bakanı'nın affa karşı çıkışı, onun mahkumların değil faşist idarenin, polisin, savcıların safında olduğunu şimdi iyice açığa çıkarmıştır.

İstanbul Barosu'nu ölüm cezasının kaldırılması önerisi demokrat bir tavırdır

İstanbul Barosu, ölüm cezasının kaldırılması için bir kampanya başlattı. Bütün dünyada yurtsever, demokrat kişi ve kurumların ölüm cezasına karşı sürdürdükleri bu kampanya olumlu bir girişimdir. Başbakan'ın bundan yararlanarak ölüm cezasına karşı olduğunu belirtmesi ise CHP yönetiminin diğer vaatleri gibi içi boş demagojidir. Çünkü şimdi hükümet olan CHP, başbakan olan Ecevit'tir. Ölüm cezasına karşı olan hükümetin yapacağı tek şey onu hemen kaldırmaktır.

Ölüm cezası, ülkemizde faşist diktatörlüğün halka karşı uyguladığı bir zulümdür. Bunun kaldırılması için İstanbul Barosu'nun attığı adım, faşist baskı ve terör karşısında demokrat tavrın bir örneğidir.

ÖLÜM CEZASI DERHAL KALDIRILMALIDIR!

Eskişehir Cezaevi'nde mahkumlar «Genel Af» için açlık grevi yaptı

Eskişehir Kapalı Cezaevinde devrimciler 3 günlük açlık grevi yaptılar. 16 Mart'ta İstanbul Üniversitesinde düzenlenen faşist katliamı lanetlediler. Grev sırasında bütün mahkumlar, devrimcileri desteklediler.

Daha sonra yapılan "İnfaz Yasası Genişletilmeli. Genel Af çıkarılmalıdır." talebi doğrultusundaki 3 günlük açlık grevine, birkaç faşist katilin dışında bütün mahkumlar katıldılar.

Her iki açlık grevi sırasında da mahkumlar devrimci tutukluların kişisel çıkarları için değil tüm halkın çıkarları doğrultusunda mücadele veren dürüst, namuslu kişiler olduklarını uygulamada gördüler. Mahkumlar, birlik ve kararlılık gösterdikleri zaman çok çekindikleri idarenin etkisiz kalabileceğini kavradılar. Diğer yandan bütün devrimciler, her iki açlık grevinde de birlik içinde hareket ettiler. Bu da mahkumlar üzerinde olumlu etki yarattı.

Cezaevindeki devrimciler, faşist diktatörlüğün her köşesinde kan ve zulüm kokan zindanlarında devrim mücadelesinin sönmez ateşini körüklüyorlar. Ezilen mahkum kitlesiyle bütünleşerek her faşist saldırıyı göğüslüyorlar.

Afşin'de halkın yürüyüşü faşistlere korku saldı

Faşist diktatörlüğün resmi ve sivil çeteleri, Afşin'de de halka saldırılarını arttırdı. İş mevsimi açıldı. Termik'te işler yeniden açıldı. Yoksul halk bir iş sahibi olmak için mücadele ediyor. Faşist sürüler, polis ve jandarmanın da desteğiyle açık saldırıya girişiyorlar.

Faşistler Termik'e çalışmak için gelen iki yoksul köylüyü dövdüler. Daha sonra Afşin lisesine saldırdılar. Yurtsever devrimci öğrencileri okuldan atmak istediler. Öğrenciler direndi. Ancak, polis ve jandarmanın yardımıyla faşistler okula girdiler. Bunun üzerine proleter devrimciler halkı seferber etti. 100-150 kişi okulun çevresini sardı. Jandarma ve polis halkı dağıtamadı. Faşistler korkudan liseden kaçtılar. Başta devrimciler olmak üzere halk sloganlar atarak hükümet alanına kadar yürüdü. Polis ve MHP'li faşist saldırganlar teşhir edildi.

Yürüyüş, kararlı ve inançlı halk kitlelerinin yenilmezliğini herkese gösterdi. Devrimciler, halkın gücüyle ve birlikte faşistlerin yüreğine korku saldılar.